

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமா நஜாயகம் ?
ஸ்ரீ ரங்கேச புரோகிதரான ஸ்ரீ பராசரப்பட்டர்
அருளிச்சேய்த

ஸ்ரீ ரங்கராஜஸ்தவம்.

இஃது

திருமழிசை கோயில்கந்தாடை
ஸ்ரீமத்-உ-வே-அண்ணா அப்பங்காரால்
இட்டருளப்பட்ட

மணிப்பரவாள வ்யாக்யாரத்துடன்
அநேகதாள பத்ர சுத்த ஸ்ரீ கோலங்களைக்கொண்டு
ஸ்ரீராமாயணத்தைப் ப்ரதிபததாற்பர்ய ஸம்ப்ரதாய
விசேஷார்த்தத்துடன் த்ரமிடத்தில் மொழியேயர்த்தி
அச்சிட்டே வரும்

பழந்தண்டலம்-மாடபூச்சி
ஸ்ரீ நிவாஸராகவாசாரியரால்
யதாமதி பரிசோதிக்கப்பட்டி

சென்னை:

ஸ்ரீநிகேதந முத்ராசூரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மன்மத னு

Registered Copy-right.

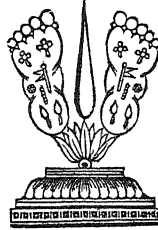
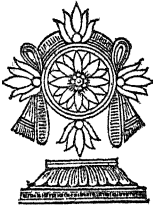
இதன் விலை ரூபா-1.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ உதாராபாநுஜாயநம:.

உடாநீதிருவடி களிவேசாநாநடி.

ஸ்ரீ ரங்கராஜஸ்தவம்.

ஸ்ரீராமராஜஸுவெ - சீனிவ்யவாஹவ்யாவ்யாவெ

வசுவ்யஸ்தகவ்யாராஹ:

ஸ்ரீவராஸாஹடாய - ஸ்ரீராமெஸவ - ரொஹித: |
ஸ்ரீவதாங்கல - தஸ்ரீபாநு ஸ்ரீயவெவெஸுவ - ஹவ்யவெவெ |

(அவதாரிகை.)

பரமகாருணிகளுன ஸர்வேஸ்வரன், ஸர்வசேதநோஜ்ஜீவநார்த்த
மாக ஸ்ரீபராஸரபட்டரை விஸேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருள, அவந்
றாலும், மொழியைக்கடக்கும் பெரும்புகழான் வஞ்ஜமுக்குறும்
பாங்குழியைக்கடக்கும் நங்கூரத்தாழ்வானேடு, வித்வயயாலும் ஜந்
மத்தாலுமுண்டான ஸம்பநதத்தாலும், ஸாக்ஷாத் க்ருதபராபர தத்வ
ராய், பரவ்யூஹ விபவாந்தர்யாம் யர்ச்சாவதாரங்களில் வைசதுக்கொ
ண்டு, ப்ரமேயசரமமான பெரியபெருமானை பெரியபிராட்டியாரோடு

நித்ய ஸம்ஸ்கிஷ்டரா யாஸ்ரயண ஸௌகர்ய கார்யபாதகங்களான ஸௌஸ்பயாதிகளோடும், ஜ்ஞாஸூக்த்யாதிகளோடுங்கூடி, என்னமு தணைக்கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணுவென்றும்படி நிரதிஸ யபோக்யராயிருக்கையாலே, த்வயத்தில் சொல்லுகிற உபாயோபேய மன்றதுபவித்து, அவ்வதுபவமுள்ளடங்காமே, பெரியபிராட்டியா ரூடைய புருஷகார த்வேபோபேயத்வேபோபயோகிகளான குணங்களை, ஸ்ரீகுணரத்ரகோஸுத்தில் வெளியிட்டருளி; நாராயணதிஸுப்தார்த்தங் களை ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் வெளியிடத்திருவுள்ளமாய், பூர்வஸூக்தித் தில் ஸரணஸுப்தார்த்தமான விக்ரஹவைலக்ஷணியத்தைப் பரக்கப் பரதி பாதித்து, உத்தரஸூக்தத்தில், தன் நிர்வேஹதுக் க்ருபையாலே ஸாஸ்த்ர ப்ரதாநமபண்ண வவற்றாலே ஸதஸத்வீவேகமபண்ண ப்ராப்தமாயிரு க்க, அதுசெய்யாதே விக்ரஹமில்லை குணமில்லை விபூதியிலலை, என்றிப் படிச்சொல்லுகிற பாஹ்யசூத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்து, பகவத்குணங் களையும், குணபர்வாஹரூபங்களான அவதார சேஷ்டிதாதிகளையும், பரக்க வருளிச்செய்து அக்குணங்களுக்குத் தோற்று ஸ்வஸைச்சயக் தையும் விஸ்தான வெளியிடுகிறார்.

அதில் முந்தரமுன்னம் குருபரம்பராதுஸந்தாநம், “ ஸூரீஸு-
 ராணாவிஜாநநிஸூரீ-ஹாஸூ-விஹநஸூ வரஸூ-ஸூ-ஸூ-ஸூ-ஸூ-
 வரஸூ-ஸூ-ஸூ-ஸூ-ஸூ-ஸூ-ஸூ-ஸூ-ஸூ-ஸூ-ஸூ-ஸூ-ஸூ-ஸூ-ஸூ-
 ஹநஸூ” என்றும், “ஹவஸூ-ஸூ-ஸூ-ஸூ-ஸூ-ஸூ-ஸூ-ஸூ-
 என்றும், (வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணொர் பெருமான் திருப்பாதம் பணிந்து) என்றும் இத்யாதி ப்ரமாண ஸித்தமாகை யாலே அதுசெய்யத் திருவுள்ளமாய், முதலடியிலே வித்யாஜந்மங் களாலே ஸ்வஜநகராய் மஹோபகாரகசான ஆழ்வான்விஷயத்தில் ஸூ ஷத்வாத்யவஸாயபுத்தராய், யாதொத்தருடைய ஸ்ரீஸ்தவாதிகளான ஸ்ரீஸூக்திகள், ரூக்யஜுஸ் ஸாமரூபங்களான வேதமாகிற ஒருஸ்திரீ க்கு நாராயண ஓநிஷ்டத்வமாகிற பாதிவரத்திய ஸூசகமான மங்கள ஸூக்திரமாகிறதிகளோ! அப்படிப்பட்ட பூஜ்யரான வாழ்வான் பொ ருட்டு, ஸூஷத்வஸூசகமான நமஸூப்தத்தை அப்யஸிக்கக்கடவோ மென்கிறார்.

(அ-கை.) அநந்தரம், “ மாராணாயொலிநயுதெ ” என்கிற படியே, தன் நிரூபணம் க்ருபையாலே அபிமானித்து த்வயோபதேசாதிகளால் நேரோ ஆசார்யரான வெம்பரா விஷயத்தில், “ மாராநுடாஸைஜாஜ வெசு | தடியீ நஸ்வ வெதுதவாஶாநாராயணோ ஹிலஸ் || கூவீதுவாரிபாலக்சிமாராததி யவதவஃ | தடிநிஷாவஸாநீவத நாரிமாணஹவீதுதஃ || யயாநாஜீவீ ந்யவதியயாலகஸுடுஷெவ தஃ || தயெயெவஷெஸிகுஸிஷெ ஶ்லூவாயுவிநயாந்நிதஃ | தாலா ஶா ஶிபாடுநாநுஶ்ரஜுஸ்யவண்கீதுநஷ்யுதிஃ || ” இத்தியான விஸிஷ்டாதிகாரி விஷய விஸேஷஸாஸ்திரத்தின்படியே நிரவதிசு பக்திப்ரோ திராய், கோவிந்தனாந்ரு திருநாமமுடையராய், பெருமானுக் கீனாயபெருமானைப்போலே யெம்பெருமானுக்குத் திருவடிச் சாயைபோலே பிரியாத வராய், “ தடியீ நஸ்வ வெதுத ” என்கிறபடியே, அவரதிநாமான ஸ்வ ரூபாதிக்ஷயமுடையராய், ஸமஸார தாபார்திரான வென்போல்வாராக் கொது னக் நிழலான வெம்பாருக்குப் பல்லாண்டென்கிறார்.

கும், திருவடிஸம்பந்தத்தால் பினாசாரிபர்களக்கும் முக்திப்ரதராகப் ப்ரஸித் திரான வெம்பெருமானும், இதைக்கேட்டு உடுத்த காஷாயவஸ்திரத்தை வாங்கி ஆகாசத்தேரவெரிந்து நமக்காழ்வான் ஸம்பத்தானாரே பரமபதம் ஸீத்தித்ததென்று கூத்தாடிஒரென்றுப் ப்ரஸித்தமிடே, அப்படிப்பட்ட வெம் பெருமானுக்கும் முக்தியைத் தரவல்லிரான ஆழ்வானே ஸ்துதிப்ப தெந் னன்ம? என்றபடி.

ஸ்ரீவசேஷியான வெம்பெருமான், வெங்கதிரோன் குலத்திற்கோர் விளக்காய்த்தோனறி, ஶரணமடைந்தோரை யிரகிதிப்போமென்கிற தம் திரு வுள்ளக்ருத்தை ஶ்ரீராமாயணத்தில் வெளியிட்டவரும், தம்முடைய நிர் ஹேதுகமான கிருபை யொருவடிவுகொண்டு வந்ததோவெனும்படி விளங் கும் ஜகதன் திருமகளுக்கு வலஸபனும், தம்மை யாஸ்யித்தவர்களான பர தன் முதலானோருக்குத் தம்முடைய பாதுகைக்கீதைகுத்து அவர்களின் அநிஷ்ட டத்தை யொழித்தவரும், தமதவ்யாஜமான கிருபாதிசயத்தால் ஸமஸாரஸா கரத்தினின்று ஸகல சேதநாசேதநவர்க்கங்களை யிரகிதித்தவருமான சக்கரவர த்தித்திருமகன், தம்மால் நன்காராதிக்கப்பட்ட தம் குலதநமான ஶ்ரீரங்கரா ஜாயே, இராஶ்ரஸஜாதியாக இராவணனே டொருகுடவிற்பிறந்து, ஒரு குடியில் வளர்ந்து, தம்மைச் சரணமடைந்த ஶ்ரீவீபீஷணமுழவானையும்பொரு ட்டு அவிரோதமான புத்தி யொன்றுக்காகத்தந்தருளினாரன்றே? அப்படிப் பட்ட அந்த திருவரகசுசெவ்வன வெளியெருமானே, ஶ்ரீபராஸரபட்டர், பெரியபிராட்டியாரோடு ஸ்தோத்திரம் செய்ய நினைப்பிட்டவராய், முதலடி யிலே மன்களம்செய்வது ஆயஸ்யகமகையாலே, தமக்குப் பிதாவாய், மஹாற் தத்தகளை யுபதேசித்த மஹோபகாரருமான ஶ்ரீவதஸாம்சிரான கூரத்தாழ்வா னடிபணிகிறதான மங்களம் செய்தருளினொன்று கருத்து.

உ. ராஜாநுஜவடிவாயாமொவிநாஹாநவாயிநீ |
தடியதவூரவாலாஜீயாநஜிஸூஸூ||

(வ்-ம) ராஜிநுஜாதஸஸுவடிவொயூயா - இளையபெரு
மாளுடைய வவதாரமாயவர் திருநாமமுடைய வெம்பெருமானு
டைய திருவடிச்சாயையே விருப்பாராய், சுவாய்க்ஸூஸூஸூ
வாயிநீ - லாநவதீதநவாயிநீ - விஸ்வேஷத்தை யுடைத்
தாகாதவராய், தயொராயதவூரவொயஸூஸூ - அந்த வெம்
பெருமானார் திருவடிகளதீநமான ஸ்வரூபத்தையுடையராய், மொ
விநுஉதயூவாயஸூஸூ - கோவிந்தொன்று திருநாமமுடைய
ரான, லா - ப்ரஸித்தரான, ஜிவிஸூஸூஸூ - எனக் கிளப்பா
றுகைக்கிடமான வெம்பார், ஜீயாசு - உத்கர்ஷத்தோடு எழுந்தருளி
யிருக்கக்கடவர். (ஜிவிஸூஸூஸூ எனறது, எம்பாொன்றதற்குப்பர்
யாயமாய் விஸேஷ்யமாகவுமாம், அன்றிக்கே இது விசேஷணமாய்,
ராஜாநுஜவடிவாயா-என்றது விஸேஷ்யமாகவுமாம்.)

(அ-கை) அநந்தரம் எம்பாருக்குப் பரமோத்தோஸ்யரான வெம்பெரு
மானார் விஷயமாக, “கௌகஸூஸூஸூஸூ” கலியுங்கெடுமென்று ஸூசி
ப்பிககப்பட்டவைபவமுடையராய் ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸஸூஸூஸூ வெம்
பெருமான்விஷயமான தைலதாராவத விச்சிரந ஸம்ருதி ஸந்த திருப பீதி
யாகிற பிஸாசோச்சாடந ஸாதநத்தாலே கலிகாலத்தினுடைய கோலாஹஸ
ஸப்தத்தோடுகூடின ஒரு லீலயென்றுமடியான பக்தி வைகல்ய ஸம்பா
தநமாகிற நிர்நிபந்தந பிஸாசத்தை நிராகரித்த வெம்பெருமானார் ஸர்வோத்
க்ருஷ்டராகக் கடவொன்றார்.

ஊ. ராஜாநுஜவிஜீயாபெயூஹரொஹகீயனீதஃ |
கலிகொஹாஹகீயூயாஸூஸூஸூஸூ

(வ்-ம்) யஃ - யாதொத்தர், ஹரொஃ - விரோதி நிரஸஸூஸூஸூ
விஷயையான, ஹகீயொஹகீயூஸூஸூஸூ - (யனீதஃ என்று பாட
மானபோது, பக்தியாகிற யந்திரதலதையுடையராயென்றபடி. பக்தியா
கிற யந்திரத்தாலேயென்று முந்தினபகூத்திலாத்தம். யனீதாசு -
என்றுபாடமுமுண்டு. அப்போது, யனீதஃ-யனீண - ஹாவெகூவவ

(உ) மனிதனை விட்டுப்பிரியாத நிழல்போல், பெருமானைவிட்டு ஒருகூ
ணமுமகலாமல் அவர் கைக்கரியமாகிற ஸம்பத்தையே ஸ்வரூபமாயுடைய
இளையபெருமானைப்போல் உடையவருடைய திருவடிகளையே தஞ்ஜமாகப்ப
ற்றி அவரைப்பிரிந்து ஸகிக்கமாட்டாதவராய், அவருக்கான்பட்டிருப்பதை
யே முக்கியமாகக்கொண்டு, ஸரணம் புகுந்தோறா யிரகூழிக்கவல்ல எம்பார்
பாங்காக வெழுந்தருளியிருக்கக்கடவர் என்று கருதது.

யவாத் தமதுவே.)கவெஃகொராஹவஹரிதா க்ரீலாவெவையா
 ம்ருஹஃ த்ரீ-கலியினுடையகோலாஹலரவத்தோடுகூடின லீலையாகிற
 வயர்த்தபிஸாசத்தை, சுவாஹஸு - அபகரித்தார், ராஜாநுஜை
 றி - பகவத்துணை மநஸீலரான வந்த வெம்பெருமானார், ஜீயாசு
 ஸ்பஷ்டம், ஜீஜயெஜய - உத்கர்ஷ ப்ராப்தி, சூலீலி-ஆர்.

(அ-கை.) அநந்தரம் எம்பெருமானாருக்காசாரியரான பெரிய நம்பிகளை
 மநஸா வதுஸந்தித்து அவருக்காசார்யராய் ஆமுதல்வனென்றே எம்பெருமா
 னாரைக் கடாக்ஷித்த வானவந்தார்விஷயமாக ஸ்வதஃ ப்ரமாணமான வேதத்
 தில் ப்ரதிபாதித்த தத்வாசாரூபமான மார்க்கத்தை குதஃ? குதஃ?வென்று கே
 ட்டுக்கொண்டு ஹேதுமாத்ர ஸரணரான பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளாகிற முள்
 ளில்லாமல் ஸித்தித்ரயாதிகளான ஸப்ரபந்தங்களாலே செய்து அதில் ஜ்ஞா
 நாகி பூர்ணான வெம்பெருமான் விஷயமான பக்தியை நடத்தானின்ற வா
 எவந்தாரை மநநம் பண்ணக் கடவோமென்கிறார்.

சு. வியாயவெலிகுஜைமுகுகளதஹு-தகணகஸு|

நெதாரஹமவஹிஹெப-புஜைநுஜைநவாஜெஹ|

(வ்-ம்.) வெஜெஹவ வெவலிகுஜை ஜைமுகு-வழியை, சு-தஃசு
 -தஃ ப்ருஹ்ணிதெவநவகஃ-காநவிஜை ஜெயவ்யிநு-த-கேவலதார்கி
 கராகிற முள்ளில்லாததாக - வியாய-பண்ணி,ஹமவதில திவஸ்யூ-
 எம்பெருமான்விஷயமான ப்ரீதிருபாபந் ஜ்ஞாநத்தை, (கர்மணிஷ
 ஷ்டி.) நெதாரஹ-ப்ராபியாநின்ற, யஜைநாயாஹவையாஜைநவஸு-
 யமுனத்துறைவனான ஸ்ரீ ஆளவந்தாரை, ஜநவாஜெஹ-குணவத்தா
 துஸந்தாரம் பண்ணக்கடவோம். (ஜெஹவையாநெநவொஹ-தஜெ
 ஹ-வஹநு-குணதுபவத்தாலாதல் தமக்குப்பிறந்த நானாயவத்தா
 லாதல் ஸ்வகீயரையுங் கூட்டிக்கொண்டாதல் பஹுவசநம்.)

(அ-கை.) இதில் ஸ்ரீ ஆளவந்தாருக்கு ஆசார்யரான மணக்கால்நம்பியை
 யும், ப்ராசாரியரான உய்யக்கொண்டாரையும்,மநஸமாக வதுஸந்தித்து அவ
 ருக்கும் “ ஹவெயாநஜைவிதாஜெஹ-நாயஜைநி-விவொக்யு ” என்றும்

(ஈ) எம்பெருமானிடத்தி லுண்டான பக்திவிசேஷத்தாலே கலியின்
 கொடுமையு மழியும்படியான வைபவமுடைய எம்பெருமானார் மிக மேன்
 மையாக விளங்கக்கடவொன்று கருத்து.

(உ) ஸகல ப்ரமாணங்களுக்கும ஹேதுவான வேதத்தி லோதியிருக்கும்
 தர்மாஷ்டாநங்களை தூஷித்து ஆகேஷிக்கும் மற்ற வலப்ப்ரபந்தங்களை,
 தம் ப்ரபந்தங்களால் கண்டித்து பசவப்பக்தியை ஊட்டும் ஸ்ரீயாளவந்தாரை
 கியானிப்போமென்று கருத்து.

படி, பரமோத்தேஸ்யரான நாதமுனிகள் விஷயமாக ஸாமஸாரிக தாபஸாந்தி கரமான பக்திபிறைக்கைக்கு பிரதிபந்தகங்கள் மேலிட்டகாலத்தில் ஆழ்வாருடைய நிர்ஹேதுக கிருபையாலே லபித்த ஸ்ரீஸூக்த்யாதி முகமாஹ ஸப்தாதிவிஷய ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்து பகவத ஜ்ஞானபக்திகளை குண குண நிருபணம் பண்ணுதே ப்ரத்யுபகார நிரபேக்ஷமாக உபகரித்து அத்தால் ப்ரபந்நகுலத்துக்கு நாதராய் பகவத்குணாநுஸந்தானவேரான நாதமுனிகளென்று பிரஸித்தமான ஒருமேகத்தை நிரந்தரம் ஸ்துதித்து வாய்படைத்த ப்ரயோஜனம் பெருகிறேனென்கிறார்.

௫. நளநிநாயஸிமிகிநாஜீஜிஉதஹகூவுவமுஹொ
வெராமுஹமவதுகஹஜாநஹகூவிவஷுகஸ்ய

(வ்-ம்.) ஹகூரவமுஹவஸிநு - பக்தியாகிற தீர்த்தத்தினுடைய வர்ஷமில்லாதகாலத்தில், (வமுஹாவமுஹளவஸிள - என்று கோஸம்.) விமதொராமொபவஸு தஸுஜாவவஸு தஹவஸுஜாநஹ ஹகிஸுதெவெராமுஹ ஹமவதிதஹஜாந ஹகிவதாஸாஸாஸா ஹஸிதஹவஷுகஸ்ய - பகவத வ்யதிரித்தவிஷயத்தில் வைராக்யமென்ன, பகவதவிஷயத்தில் ஸேஷித்வாதி யாதாதம் பஜ்ஞாநமென்ன, தத்விஷய பக்தியென்ன, இதுகளை, ஸம்ருத்தமாக வர்ஷ்யானின்றுள்ள, நாயஸாவஸிமிகிநாஜி - நாதமுனியென்று பிரஸித்தமான, ஜீஜிஉதஹகூ - மேகத்தை, நளநி - ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறேன். (ஹவஸுதாவிதியாதொஹவஸுதெவெகவஹஸு.)

(அ-கை.) அந்தரம், இதுகொண்டு ஸூத்ரவாக்யார்த்தம் ஒருக்கவிடுவொன்னும்படி யுடையவருக்கு, ஸ்ரீபாஷ்யநிர்மானோபகாரகராய், மாதாபி தேத்யாகிப்படியே, ப்ரபந்நகுலத்திற்கு முதலடியாய், “நாயாஜாவஸுஷிஸ்யஸு” என்று நாதமுனிகளுக்கு கைலார்த்தோபதேஷ்டாவாய், அவ்வழியாலே தமக்குப் பரமோத்தேஸ்யரான நம்மாழ்வார விஷயமாக, பகவத்ப்ராப்தியில் தமக்குண்டான வத்யாதரமும், எம்பெருமானுக்கு ஸம்ஸாரிகளுடைய ரக்ஷணத்திலுண்டான வத்யாதரமும் ஒருவழிவு கொண்டாப்போலே அவதரித்து, மயர்வறமதிநல மருவினென்றும்படி, பகவந்நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே த்ரமிடபாஷாருபையாய், ப்ரம்ஹ ப்ரதிபாதகையாய், ஆயிசம்பாசாருபையுமான, உபநிஷதத்தை முந்தரமுன்னம், ஸாக்ஷாத்கரித்தத்தாலே, ரிஷிஸப்தவாச்யரான நம்மாழ்வாரை ப்ரீதிபோடு ஸேவக்கிரோமென்கிறார்.

(ஹ) எம்பெருமான விஷயமநன பக்திக்கு யெதிர்த்தட்டான இதரவஸவஸுகங்களில் ஆசை மேலிட்டகாலத்தில், அத்லடிக்கொத்தித்து எம்பெருமானையடையச்செய்யும் நாதமுனிகளை வணங்குகிறேனென்று கருத்து.

டைய புருவங்களுடைய வ்யாபாரவிஸேஷத்தால், ஸம்ஸுஸுஸம்ஸி-
தவஸுஸுதயொவிஷுஷிஸுஸுஜாவஸுஸுந - திஸுஸு உஹதவதகஸு-
நியாமகமாயும் நியாமயமாபு மாசுசுசுசுசுகி தாரதம்யத்தாலே மேடு
பள்ளமாகிறது, ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு - சஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு - கோயி-
ஸுஸுஸுஸு நிர்வாஹகரான பெரியபெருமானுக்கு வல்லபையான பெரிய
பிராட்டியார்பொருட்டு, ஸுஸு - ஸமஸ்காரம.

(அ-கை.) அந்தரம், ப்ரதமாசாரியனான பெரியபெருமான் விஷயமான
வைந்துஸ்லோகத்தில் முதல் ஸ்லோகத்தாலே தாமிப்ரபந்தத்திலருளிச்செய்-
யப்போகிற த்வயார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கத் திருவுள்ளமாய் (மலரான் தனத்
துள்ளான்) என்கிறபடியே, பெரியபிராட்டியாருடைய திருமுலைத்தடங்களுக்
கு ஓராபரணமென்னும்படியாய், கோயிலிலே திருவந்தாழ்வான் மடியிலே
மிகவும் விளங்காணின்றுகொண்டு ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமாய், வைத்த கண் வாங்
காதே இருக்கும்படியான அழகையுடைய ஒரு சிந்தாமணி யென்னலாம்படி-
யாய், ஹேயப்ரதிபடையாலே, நிரவதிக தேஜோரூபரான பெரியபெருமா-
னை உபாயோபேயமாகப் பற்றுக்கிறேனென்குறார்.

அ. ஸு
வினோடினிவிவொஹாஸு

(வ்-ம்.) ஸு-
ஸு ஸ்லாருக்கும் தன்னைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமாய், தனக்கு மவனை
ப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமும்படியான பெரியபிராட்டியாருடைய திரு
முலைத்தடத்திற் கவங்காரமாய், ஸு-
திருவந்தாழ்வானுகிற ஸர்பத்தினுடைய, உஸுஸுஸு - திருமடியி-
லே, உஸுஸுஸு - நன்றாக விளங்காணின்றுள்ள, (உஸுஸுஸு - என்று
பாடமானபோது, கக்கப்பட்டதென்றபடி.) வினோடினிவிவ - மனோ
ரதித்தார் மனோரதமடையத் தரவத்தான சிந்தாமணிபோலிருக்கிற,
ஸு - (ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு -
ஸர்வஸமபத் ஸம்

(எ) எந்த பிராட்டியினுடைய புருவத்தினைசைவதை அடையாளமாகக்
கொண்டு, ஸுகல சேதநாசேதநங்கள் நிறைந்த இவ்வுலகமுழுமையும், தத்தக்
கர்மாதுகுணமாக (தேவர்களை வைத்துக்கொண்டு மானிடரும், மானிடரி-
பிராம்ஹணரை அபேக்ஷித்து சூத்திரரும், கற்பகவிற்கூங்களை யபேக்ஷித்து,
கொன்றை முதலானவிற்கூங்களும், பக்ஷிகளில் கருடனை அபேக்ஷித்து, கோ-
ட்டான் முதலானவையுமான விப்படியே கிரமமாக) தாரதம்மியத்தைஅடை-
கிறதோ, அப்படிப்பட்ட அந்த பெரிய பிராட்டியானைத் தொழுகிறேனெ-
ன்று கருத்து.

ருத்தமான கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற தேஜஸ்! “நாராயண வரொஜொகி” என்று நிரவதிக தேஜோருபரான பெரியபெரு மாளை, சூசூயெ - பற்றுகிறேன்.

(அ-கை.) இதில் “நெகிநெகியதொவாவொநிவதூஜெ-ஹீஸூதெவகூஸூவதெளூ” என்றித்யாதியில் பரிச்சிந்தமின்றிக்கே, ஸீயஃ பதியாக நிர்விக்ஃபட்ட பரவஸ்துவானது அவதரிக்கும்படி பாக்யமுடைய கோயிலிலே பிராட்டி புருஷகாரமடியாக ஸர்வ ஸமாஸ்யணீயமாகைக்காக வவதரித்த “ஸவணகாகீநரூஜெ” என்கிற விழவுதீர நித்யம் ஸத்தை பெற்றதென்குறார்.

க. சவலிவலிபிஜிஸூஃஸூபூஸூவொராநவராஜூவலூ|
ஸ்ரீஜெதூயதநெவகூவெடிவாரொகெகூகூகூணலூ||

(வ்-ம்.) ஊஃவ ஊஸூவ தயொவொவாவொதூவொஃவூஸூவொவொராநூவொராஜூவொலூ - இதந்த்வேரவம், இத்தந்த்வேரவம், ப்ரக்ருஷ்டஜ்ஞாநத்திந்த விஷயமான இதமென்றும், இத்தமென்றும், பரிச்சேதித் தறியக்கூடாததானவென்றபடி, வகூரா லூவெடியொவொரா கூலாவானகூஃகூணூயவூதூஃ-பெரியபிராட்டியாருடைய திருவடிகளிலுண்டான செம்பஞ்சையை ப்ரதானமான சிஹ்நமாகவுடைய, வஸூ-நிருபாதிசமாக ஸர்வார்தர்யாமியான பரதத்வமானது, ஸீயஸூவொராஸூதீஸ்ரீஜெதூவூநூ - ஸம்ருத்தியையுடைத்தான, சூயதநெ - கோயிலிலே, சவலி - நித்தியமாக ஸத்தைபெற்றிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபிராட்டியாரோ புருஷகாரமாக ஸம்ஸாரத்திற்குத் தோள் திண்டியான கோயிலிலே, நித்திய ஸந்திபண்ணி யுகச்சுமாப்போலே பெரியபிராட்டியாராகிற கல்பகக்கொடியினுடைய உயர்ந்த திருமுலைத்தடங்களாகிற பூங்கொத்துக்களிலே நித்யசாபலம்பண்ணுகிற பெரியபெருமானாகிற தைவவண்டானது ஸம்ஸாரிகளில் தலைவனான வென்னுடைய மரஸ்ஸை

(அ) பெரியபிராட்டியாரோ டிண்பிரியாமல், திருவநந்தாழ்வான்மீ தெழுந்தருளியிருக்கும் பச்சைமாமலை மேனியான பெரியபெருமாளை அடைகிறேனென்று கருத்து.

(க) ஸீயஃபதியென்று காட்டித்தரவல்லதான பெரிய பிராட்டியாருடைய திருவடிகளில் லலங்காரமாயுள்ள செம்பஞ்சைக்குழம்பைத் திருமாள்பிலுடைய பெரியபெருமாள், இவ்வளவென்று உள்ளிடுவதற்கரிய வைபவமுடையவராகிலும் அவள் புருஷகாரத்தாலே எல்லாரும் காணும்படி ஸகலமும் நிறைந்த திருவரங்கப்பெருநகரில் நித்யவாஸம் செய்கிறாள் என்று கருத்து.

லாகவுடைத்தான வைஸ்வர்யத்தை யென்றபடி, வெவலவு - என்று ப்ரதக்பதமாகவுமாம், செ - அதில்லாத வெனக்கு, சுவ-யெடி) ழி - தந்தருளிநரோயானல், சுய - பின்பு, செஷவச - திருவநந்தாழ்வானுக்குப்போலேதான, ததுஷவவா - பெரியபெருமானுக்குப்போலேதான, ழிாவி - எனக்கும், ழு-திசுஷு)லாவவிவெ ழு-தளசுகிவ்வ)சுவாவவ வவவவிவவவவிநு - ஸ்தோத்திரத்தில் ழக்தியில்லாமையாகிற வைஸ்வர்யத்திலே, ழாமிதா - பாகத்தையுடையன யிருக்கையானது, (லா) ழிதிசெஷ:) உண்டாமென்றபடி, அதில்லாமையாலே ஸ்தோத்திரழக்தியில்லையென்கைக்கும் தமக்கு அதிகாரமில்லையென்று கருத்து, கிவ-என்கிறது, ழ-என்கிறத்தோடே கூடி ப்ரஸித்தி அதிஸயத்தைச் சொல்லுகிறதாதல் வார்த்தைப்பாடாதல்.

(அ-கை.) முதல் ழக்தியில்லையென்றார், அநந்தரம், எனக்கு ழக்தியில்லையென்பதற்கு மதிகாரமில்லையென்றார், பகவத்விய மபரிச்சிந்நமாகையாலே, இனி ழப்ததோஷத்தாலும், அதுக்கு ழேதுவான ஜனாததோஷத்தாலும், அர்த்ததோஷத்தாலும், எனக்கு ஸ்தோத்திரத்தி ழகிகாரமில்லையாயிருக்க, பெரியபெருமான், கிரங்குஸ ஸ்வாதநந்ரியத்தாலே தம்மை ஸ்துதிப்பிவித்துக்கொண்டு தம்மைஸ்வர்யத்தை மறைத்து வேதத்திற்கும் ஸந்தேகிகும்படி யாகிரொன்றாரார். ழோஅங்கேத்யாதியால்.

கரு. ழொழமவெடியடிவாநகிவெதிவெடிவெடி) நவ-விடிாது நிராமநாய) ழூரெநதெடிஷவவ)டிாஷிழிலலாவி ழு-ழாழி)ரெஸகிஸாயிநரிவ)னாதி

(வ-ம்.) ழொழமவெடியடிவாநெதி ழ- ‘யொழல)ாய) ழு:வரெ)வெ)ாழி’ என்கிற பூர்வவாக்யத்தில் இந்த ஜகத்துக்கு ஸ்வாமியாய்,பரமாகாஸவாஸியானவன் யாதொத்தனோ? அவனென்றபடி, ழ- வாராய் ஜந என்று ழேஷம், வாராய் ஜநமென்றத்தம், (ழிழிழி)ந-என்று ழேஷம், ஸ்வமாழாத்மியத்தையென்றபடி.) வெடியடிவாநெதி - ழழஸ்ரவதநத்வாதி வைபவத்தை அறிவனோ? அன்றிக்கே அறியமாட்டானோ? என்று இது, ழ)டி - என்றத்தோடே அந்வயிக்கிறது, வெடி - அங்கேத்யாதி வேதமானது, ழந

(கச) பெரியபெருமான், தம்முடையவும், திருவநந்தாழ்வானுடையவும், மழிமையை, எனக்கும் தந்தருளிநராகில், அப்பொழுதுதான், ழுதிசெய்யெனென்பதற்கும் உரியனவேன் என்று கருத்து.

ப்ரவ்ருத்திருபமாக வாச்சதன்றே; யஹி - அன்றிக்கே, ஸ்ரீராம ராஜகலீவாபடிவாடிதக்ஷம்-ஸ்ரீராமஸ்யுராஜா-ஸ்ரீராமராஜ - ஸ வகலீவாப ஸ்ரீராமராஜகலீவெ-தயொஃ வபெ-தயொஃ-வாடிதக்ஷ ரிதிவிபுஹஃ - பெரியபெருமானென்ன, பெரியபிராட்டியாரென்ன, இவர்களுடைய கோயில்களிலே கொண்டாடப்படுகையானது, ஶி- என்னுடைய, சுஷ்ரிந-இப்படிப்பட்ட, ஸூ-திஸாஹஸெ ஸூ-தெஃ ஸாஹஸம் தஸ்யுந - ஸ்தேதாத்திரத்தினுடையவநாலோசித பரவ்ருத் தியிலே, சுவராஜ குதி - திபுஹஸெதுவாகிறது.

(பெரியபெருமாளும் பெரியபிராட்டியாரும், பட்டரை புத்ரஸீகாரம் பண்ணிக்கொண்டு, உபலாளநமபண்ணினூர்களைக்கிற ஸம்ப்ரதாயமுண்டு, ஆகையாலே புத்ரனுக்கு மாதாபிதாக்களுடைய உபலாளநபலத்தாலே, ததப ராதத்திலே பயமில்லையிறே, இப்படி ராஜகுலத்திலே பிறந்தவனுக்கும் ராஜா பராத பயமில்லையென்று மிடம் ஸ்பஷ்டமிறே.)

(அ-கை.) கீழ் தமக்கு ஸ்தேதாத்திரத்திலுதிசாரமில்லையென்னு ஸாகித்து மேல் வேதபுருஷன் முதலானவர்களுக்குண்டான வதிகாரமெனக்கு முண்டாகையாலே நான் ஸ்தேதாத்திரத்திலே அதிகரித்தேனென்குறார். நாதஸ்ய சேத்யாதியாலே.

கஅ. நாயஸுஜ ஷுஶிஶிராண-வவாரஶுஸூவிஜாநவாபிஹஸி த்ஹஸஹெதநவெஶ:| சூவெக்ஷிகூயஶிதஶுஶிஶிராவிதெநஸ்ரீராம ஶினஸூ-திவிபாஹஸிஶுக்ஷாஷ-பு||

(வ்ம்.) வெஶ: - “யதெதாவாவொநிவத-ஶெசுபூவ-ஶிந ஸாஸஹ” இத்தாதி ஸ்ருதியானது, நாயஸு - பெரியபெருமானு டைய, ஷுஶிஶிராண-வவாரஶுஸூவிஜாநவாபிஹஸித்ய - ஷுஶு ஶிஶிரெஶசண-வஶ - தஸு வாரஶுஸூ-விஜாநவவாஶுவிஜாந வாவள-தயொவி-ஹஸித்ய வாரஶுஸூவதஸுவாபிஹஸித்ய-த யாவியரிதிவிபுஹஃ-தமமுடைய மாஹாதம்யமாகிற ஸமுதரத்தை க்கரையறிந்ததான மநோவாக்குகளுடைய வ்யாபாரத்தையென்றப

(க௭) ஆழ்வான திருக்குலத்தில பிறந்ததாலோ? பெரியபெருமானுக் ஞென்னிடத்தினுண்டாயிருக்கும் ப்ரோமாதிரமோ? என்னெ யிந்த ஸ்தேதா தரூபமான வபராதத்திலிழியச்செய்ததெனறு கருத்து.

(கஅ) பரமபுருஷனான பெரியபெருமானுடைய அநந்த கல்லியானகுண ன்களை உள்ளபடி வர்ணிப்பதில், திறமில்லாமென்றதில் நம்பிக்கையில்லாம லிருந்தும் தெரிந்தளவு ஸ்துதிக்கலாமென்றதிலிழிந்த வேதமபோல், யானும் ஸ்துதிசெய்யத் துணிந்தேனென்று கருத்து.

டி, நலஹதெ - அங்கீகரிக்கவில்லை, நிஷேதிக்கிறதென்றபடி, எம் பெருமானுடைய யாவத்தகுணகதர ஸ்துதி அஸம்பாவிதமென்று கருத்து, தசு - அநத விஜ்ஞாந வாக்ஷிலஸிதமானது, சூவெக்ஷிக்யபி-சூவெக்ஷயா சூமதம் சூவெக்ஷிக்யு-தன் னுடைய சக்தியை அபேக்ஷித்துவந்ததாகில், ஸக்த்யதுகுணமாக வந்ததாகிலென்றபடி, தசு-என்று, புநஸ்ச அநு ஸநதிக்கவும், அதாவது, ஆபேக்ஷிகமான விஜ்ஞாந வாக்ஷிலஸிதமானது, ஔராவி-எனக்கும், சுவஸ்தி-இருக்கிறது, தெந-அதினலே, ஸ்ரீராமிண: - பெரியபெருமானுடைய, வ்யுதிவியன்ஸ்தோத்ராகரணத்திலே, சஹஸு-மநதனான நானும், சயுகாஷ-பு-அந்வயித்தேன்.

(அ-கை.) மேல் ஆரோபிதகுணகதரரூபஸ்துதியும், பகவத்விஷயத்தில் ஸேராதென்று மர்த்தத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு முன்னருளிச்செய்த வர்த்தத்தை விவரியாநின்றனுகொண்டு ஸத்ருஷ்டாந்தமாக த்ருடகரிக்குறார். அந்யத் தோத்யாதியாலே-

கசு. சந ஶுத்ரா தஹுனொகூல-மவதிநதஶு-தஶு-புளவெயு-வரெஷாஸ்து-த ஶுக்ஷாஷா-பு-வடிசு-பாமணி-திரவிதயாத வு-நிஸ்திகக்ஷாசு- சூராயாநாஸீ-பா-விஹரிவிலவெவஷ-பு-வி-தொரரிவாபுளவ ஶுநா-தா-தஶு-வொநத-சுவ-ந-தவொ-த-ரொவ-நகி-பு||

(வ்-ம்.) சதசு-ம-னொகூலி: - தவ ஶு-ம-ண: தஶு-ண: - தஶு-னொநலவ-தீ-தஶு-தஶு-ண: தவ ஶு-உ-கூ: -சயவா ல: நலவ-தீ-தஶு-ல: - தவ ஶு-ம-ணவ-பு-உ-கூ: - ஊ-தி-வி-ம-ஹ: -ஸ்தோதவ்யனுடைய குணமன்றிக்கே யிருக்கிறத்தினுடைய உக்தியாதல், ஸ்தோதவ்யனன்றிக்கே யிருக்கிறவனுடைய குணோத்தியாதலான ஸ்தோத்ரமானது, சந ஶு-த - பகவத் வ்யதிரிக்த விஷயத்தில், (ஸவ-தீ-தி-ஸொஷ:) - ஹமவ-தி - ஹேய-ப்-ப-நி-ப-ட-னய- ஸம-ஸ்த- கல்யாண-குண-க-ர-ர-ர-ன-பெ-ரி-ய-பெ-ரு-மா-ளி-ட-த்-தி-லே, தஶு-தஶு-பு-ள-வெ-யு-த-வ-பு-உ-தஶு-பு-: தெ-ஷ-ஷ-ண-ள-வெ-யு-: - எ-ம்-பெ-ரு-மா-னு-டைய- ஸ்வ-ரூ-ப-த்-யு-த-க-ர்-ஷ-ந்-க-ரு-டைய- வ-ப-வ-ஹ-ர-ந்-க-ள-லே, வ-ரெ-ஷ-ஷ-பு-ப-க-வ-த்-வ்

(கசு) ஒருவரான மறியக்கூடாததான மஹிமாதிரயமுடைய பெரிய பெருமான யுள்ளபடி ஸ்தோத்திரம் செய்யாமற்போனபோதிலும், ஸக்தியதுகுணமாக ஸ்துதிப்பது மொரு ஸ்தத்தை பெறுமாகையாலே யானு மிதிலிழிந்தேன், அநு லவருக்கொரு தோஷமும் வாராதென்று கருத்து.

யதிரித்த விஷயங்களுக்கு, ஸூ-த)கூாசு - ஸ்தோத்ரம் பண்ணத்த
 க்கதுகளாகையாலே, ந-நஹவதி - என்றபடி, யாவடிசூடா - யாவ
 னுஃ சசூடா:-யவஸூடா - யாவத்தூண ப்ரதிபாதகமான, மணிதி
 ன்வி - ஸ்தோத்ரமும். தயா - பெரியபெருமானிடத்திலே, ஸம்பவி
 யாது, தஸூ - அந்த பெரியபெருமாளுக்கு, நிஹீககூாசு - நியு
 தாவீராயவஸூ - நிஹீக: - தஸூ ஹாவஸூகூ-தஸூசு - அப
 ரிச்சிந்ரமான ஸ்வரூபாதிகளை யுடையராகையாலே, ஆனால் வேதங்க
 ள் பகவத்விஷயத்தில் குணகதநம்பண்ணினபடி யெப்படியென்ன? அ
 ருளிச்செய்குறார், சுவீரூ-நவிடி) தெவீராயெஷாநெசுவீராயு:
 தெஷாடி - எல்லையில்லாமவிருக்கிற அநந்தங்களான வென்றபடி,
 சூராயாநாஜிவி-வேதங்களுக்கும், ஹரிவிஹவெ. பெரியபெருமாளு
 டைய ஹவபவத்தில், வடி-விநெடி: - வடி-வஸூவிநெடி: - தஸூ -
 வர்ஷஜலத்திலுடைய திவலைக்கு, சுவஸூ - ஸமுத்ரத்திலே. ஸ்வ
 ஸூாஹிவ . ஸம்பந்தத்தாலேபோல். ஸூாஹூாஹ: - ஸ்வஸ்வரூபோஜ்
 ஜீவநமானது, (ஹவீதிஸெஷ:) கவஹ-ந-தஸூ - கவஹீகரிக்க
 குமத்தாலேயோவென்றால், ந-இல்லை, வநவடி-இப்படி, ஸூா-த-:
 ஸ்தோதாவான, தெ - எனக்கு, நகிடி - இல்லையாயுண்டென்றபடி,
 பகவத்விஷயத்தில் ஸக்த்யநூரூபமாக யத்திஞ்சித் குணகதநரூபமான
 ஸ்துதி ஸ்வரூபலாபஹேதுவாகையாலே எனக்கு மந்த ஸ்துதியில்
 அதிகரிக்கக்குறையில்லையென்று கருத்து.

(அ-ஹ.) இனிமேல், நாராயண ஸப்தார்த்தத்தை விவரிப்பதாகத் திரு
 வள்ளம்பற்றி, பெரியபெருமாளுக்கு வாஸஸ்த்நானான கோயிலுக்கு அணித்
 தாய், ஸகல சேதநோஜ்ஜீவந ஸாதநாய், அழகிய மணவாளொன்கிற மு
 றையாலே, அநேகோபஹாரங்களைக் கொண்டவரத்தக்கதாய், ஆராதநாத் யுப
 யுத்த தீர்த்தங்களை ப்ரவஹியாநிப்பதாய், பகவத் க்ருபையாலே குணதோ
 ஷங்களிலே கண்வையாததாய், கரையிலுண்டான வ்ருக்ஷங்களில் நின்றும்,
 ப்ரவஹிச்சிற தேன்களோடேகூடின தீர்த்தத்தையுடைத்தீர்ந திருக்காவேரி
 யை ஸ்துதிக்குறார், காவேரீத்யாகியான வைந்து ஸீலோகத்தாலே.

அதில் முதல் ஸ்லோகத்தாலே, ஸாக்ஷாத் வி ரஜநநீயே ஸகல சேதநா
 நுகூலமாகக் கோயிலைச் சூழ்ந்துகொண்டதென்றும்படியான திருக்காவேரி
 யை, நானவகாஹிக்கக்கடவேனென்றோர்.

உ௦. காவேரீவமஹிஷீயஹவஹெஹூமஹாராயீவஸ்கூடி
 தெஸூமஹா ஸயபூ-ஸூநெநாநெஹூாஹிஷூா-தவஸூ ஜெஹூாஹூவஸூ

செய்யப்பட்ட வர்ச்சிராதிமார்கததி ஊண்டான பரிஸ்ரமத்தினுடைய பரிஹாரத்தின்பொருட்டென்றபடி, சுவலிநு-ஸம்ஸாரபூயிஷ்டமான இந்த, யொகெ-பூலோகத்திலே, வெவ்விதஜயாவெவ்விதஜயாயயாவெவிதிவிமூஹம்-அலைக்கப்பட்ட ஜலத்தையுடைத்தான, விரஜெவ விரஜாதீபோலே, ஸ்ரீராமஸ் - கோயிலை, சூலிமதி - சூழ்ந்துகொள்ளுகிறது, (தாஸ் என்று-அத்யாஹார்யம்) அப்படிக்கொற்றதாய், ஹமவதித்யாஜிவெவ்ராதலயித்யுஷஸு-ஹமவதொலாம: - தலயு-சுநஹாரயா: சுஹாரயா: ஹவநித்யுஹாரயீ- ஹவநை: -கரி-குணிய கௌசாயுஹமநிவ சூசயாஸு ஹதிபம்: -சுஹாரயீஹவநுஷுதெ கரிக்ரௌமஹமஸயாஸு தயாவியா: -தெஷாமப்யஸிநம்-தஸ்தசு உஷெமவதசு சுஷெமவ தசு வ்யெவா:தயஸு -பகவதநுபவத்ததுக்குப்ரதிபந்தகங்களானபுண்யபாபநுபகர்மங்களென்ன, அவித்யாஸ்மிதராகத்வேஷாபி நிவேஸுங்களாகிற க்வேஸுபஞ்சகமென்ன, ஜாத்யாபூர்ப்போக நுபங்களாகிற பலங்களென்ன, ஸஜாதீயகர்மாதரப்ரவ்ருத்தி ஹேதுவாஸநாநுப ஆஸயங்களென்ன, இவைகளுக்கு ஸாந்திகரமாயும், கூலங்கஷமாயும், நிர்மலமாயுமிருத்திறப்ரவாஹத்தைபுடையவென்றபடி, காவெஸீஸ் - திருக்காவேரியை, சவமஹிஷீய - அஹகாஹநம் பண்ணக்கடவேன், (சூஸிஷிஷீ.) ஸித்தவிஷயத்திலே ப்ரார்த்திக்கிறது, நியாபூர்வதையாலே.

உக. உமூஸுஜநகொஜநநுஷலியஸுரொவவஸுத்ரீவர ஸ்ரீராமெஸுரணதடிஹிஹகிம்கயுடாநிதீவாகுமா|ஹவஸுர ஹஹ ஹநநிஹாநிஹிஷி-ஹகௌரபூலிதீவாகுமா|ஹவஸுர ஹஹ ஹநநிஹாநிஹிஷி-ஹகௌரபூலிதீவாகுமா|ஹவஸுர ஹஹ ஹநநிஹாநிஹிஷி-ஹகௌரபூலிதீவாகுமா||

(வ்-ம.) யா காவெஸீ - யாதொரு திருக்காவேரியானது, ஜநக: - தகப்பனர், உமூஸு: - சுஹீரஸமுத்ரம், ஜநநீ - தாயானவள், சுஹஸு, பொன்னியென்றுப்ரஸித்தையான நான், வஸுத்ரீ - பெண்ணைவள் - ஹயு-ஸ்ரீ: - இந்த-ஸ்ரீரங்கநாச்சியார், வஸு-ஜாநாதரவானவர்-ஸ்ரீராமெஸுர: - பெரியபெருமான், ஹஹ - இந்த விஷயத்திலே, சுஹஸு- நான், ஹநகடிஹிஷி ஹநதயா: சுஹஸு-ஹநகடிஹிஷிஷி, ஹம்-

(உக) இந்த திருவரங்கத் தமுதநுகுத்தக்கப்படி,ப்ரகாசங்களான அலைகளாகிற கைகளாலே உபசரிப்பதுபோல் அவரைப்ரதக்ஷிணம் செய்துப் பெருகுமிந்த திருக்காவிரியை ஸகலருமடையுங்களென்று கருத்து.

பெரியபெருமாளுக்கும் பெரியபிராட்டியாருக்கு முசிதமாகவென்ற படி, கிழ - என்னத்தை, கூயடூ - பண்ணக்கடவேன், ஐதி - என்று, சூகூவெவ-பரபரக்கையோடே கூடினதுபோல், உவ்வாஜ ர உசுகராநித்யுண்வாஜிராஸுஉந்ர, ராஸுஜஹாராணிக்யூநிவஜூகூரூ தா:தாவாஜூசுகரா:-உவ்வசூசுதெ உசுகராஸுதாநு ஐதி விமு, ஹ:-ப்ரகாஸமாநங்களான சாமரங்களென்ன கழ்ப்பூரங்களென்ன சந்த நவ்ரகூங்களென்ன ஸ்லாக்கியமான ரத்தங்களென்ன முத்துக்களென்ன இவைகளுடைய ஸமூகங்களையென்றபடி, உஹரீகடுரெ:-உஹ யட வளவகாரா: தெ: - அலைகளாகிற கைகளாலே, விடியதீஸதீ- ஸமர்ப்பியாநின்னுகொண்டு, வயெடூதி - சூழ்நதுகொண்டு வருகிற தோ? ஸா - அந்த திருக்காவேரியானது, வெவவுதூ - ஸேவிக்க த்தக்கது, (ஜெநூ - என்று ஸேஷம்) இன்னா ரினியாரொன்று பாரா தே எல்லாருமொக்கத் திருக்காவேரியைப் பற்றுங்கோளென்று சீழ் தாம் ப்ரார்த்தித்தபடியே பரோபதேஸமும் பண்ணினாராய்த்து.

உஉ. தீஸூடூஸூஃஜதிவாதிநநூ ந தரூநூஸூ ஸூமணா நூகூ திஸூ ந்யா ஹூணவா நவாரிவஹ திஸூ தூவூநீதெஜ நூநு | ஸூரூஜிவெடிநூஹூவூநகூ வூஹிநெஹெநெஹூ ஸகீவதகூமூமா விஹூவஜீகூபூதூ ஸூவரூஹூரூவமா ஹூ கூவயூ||

(வ-ம்.) ஹூரூவமா-ஸ்வர்ணநதியான திருக்காவேரியானது, தீஸூடூ - பெரியபெருமாள் தீர்த்தம் ஸாதிக்கிறதற்குசிதமான கலாயை, ஸூஃஜதி - ஸூத்தம் பண்ணுகிறது, யதூ - (துலாமாதத்தில் ஸகல புண்யதீர்த்தமும் பாபிகளுடைய ஸ்நாநத்தால் வந்த தங்களுடைய பாபத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுகைக்காகத் திருக்காவேரியை ஸநிதிபண்ணி அதைப் பரிஸூத்தமாக்குகிறதென்றதல்) நநூ நூத

(உஉ) யான் திருவிக்ரமனுடைய சரணூரவிநதங்களினின்றுண்டானபடியால், எனக்கிணையுண்டோ? என செறுக்குகொண்டுதன் பெரியதான வலைகளின் ஸப்தத்தால் கர்ஜீயானிருக்கிற கங்கையை, பெரியபெருமாளுக்குஸகல விதகைங்கரியமும் செய்யாநின்னுகொண்டு, வேதத்திற்குமெட்டாததான அந்தபரவஸ்து இதோவென்று காட்டிக்கொடுக்கும்படியான வெளககு ரீநிகராவையோ? உன் கொக்கரிப்பெல்லாம் பயன்படாதென்று தன் நுறைகளாலே பரஹஸிப்பதுபோல் விளங்குமித் திருக்காவேரியானது என்பாபத்தைப் போக்கக்கடவதென்று கருத்து.

ரூப - ஆராமஞ்சூழ்நத வென்கிறபடியே, கோயில் திருநக்தவநத்தி
 லுண்டான வ்ருகூங்களை, வாதி - ரகூழ்க்கிறது, ரூபா^{யு} மணா
 நி - ரூபா^{யு} சுமணாநிலதாநி - வீதிகளையும், நற்சந்திகளையும்,
 உகூதி-நனைக்கிறது, (உகூவெலநஉதியாதா⁸)-ஸூநீய்யு - ஸ்நா
 நத்துக்கு யோக்கியமான, சுஹ-ஊண் உவாந-உசுஹ-ஊண்வாநெ
 தயொவ-ஊரீ சுஹ-ஊண்வாநவாரீஸூநீய்யு^ய தக் சுஹ-ஊண்வா
 நவாரீய-திருமஞ்சநத்திற்கு யோக்யமாயும், ஆராதநத்திற்கும் அமு
 துசெய்வதற்கும் யோக்யமான தீர்த்தத்தை, வஹதி - ப்ரவஹிக்கிற
 து, தரிக்கிறதென்றதல், ஸூநா⁸ ஸ்நாநம்பண்ணுகிற, ஜநாநு-ஜநங்
 களை, வு^{யு}நீதெ - பரிஸு^யத்தமாக்குகிறது, வு^{யு}ஹி^{யு}நெ-மணற்குள்
 றிலே, ஸூ^{யு}பூ^{யு} - கறுத்திருப்பதான, வெடி^{யு}ஹ^{யு} - ஸகல வேதரஹ
 ஸ்யமான பெரியபெருமானை, வு^{யு}நகூ^{யு} - எல்லாருமறியும்படி ப்ரகா
 ஶிப்பிக்கிறது, தக் - ஆகையாலே, விஷு^{யு}-வஹீகூ^{யு}பூ^{யு}வாரா^{யு} -
 விஷு^{யு}-வஹீ^{யு} ஊவ^{யு} விஷு^{யு}-வஹீ^{யு}கூ^{யு}த^{யு}நூ^{யு}தூ^{யு}ண^{யு}வாரா^{யு}-பெ
 ருமானுடைய திருவடிகள் நின்றும் பிறந்தமாத்ரத்தாலே பிறந்த
 ஸப்தத்தையுடைத்தான, ம^{யு}மா^{யு} - கங்கையை, வெ^{யு}நெ^{யு}-நூ
 களாலே, ஹஸ^{யு}வ^{யு}ஷி^{யு}தா - கங்கைக்கு என்னோடொத்த பகவது
 பகாரகத்வமில்லையென்று சிரிக்குறதுபோலே யிராநின்றுகொண்டி
 ருக்கிற திருக்காவேரியானது, சு^{யு}வ^{யு} - மத்பாபத்தை, ஹ^{யு} -
 போக்கக்கடவது, (ஹ^{யு}ந^{யு}ஹி^{யு}ஸூ^{யு}யா^{யு} லொ^{யு}டீ^{யு})-அர்ஹணபாந ஸப்த
 ங்கள் காரணைகர்மணிசல்யுடுத்தமாய்வாரி ஸப்தத்தோடே கர்மதா
 ரயனாகவமாம்.

(அ-கை.) பகவத் க்ருபைபோலே, குணகுணநிருபணம் பண்ணாதே ஸர்
 வத்தைய மாப்பாயநம் பண்ணிக்கொண்டு வருகிற திருக்காவேரியானது என்
 போல்வாரைப் பரிஸு^யத்தமாக்கக்கடவதென்றார். அகணிகேத்தயாதியாலே.

உரு. சுமணி^{யு}த^{யு}ம^{யு}ணாவ^{யு} லவ^{யு}-ஊ^{யு}ஷி^{யு}ர^{யு} தூ^{யு}ஸ^{யு}பூ^{யு}திகூ^{யு} ய^{யு}
 விவ^{யு}வ^{யு}ஹி^{யு}ஸூ^{யு}யா^{யு}ய^{யு}ந^{யு}ஜா^{யு}ம^{யு}தீ^{யு} வ^{யு}வ^{யு}ஹ^{யு}தி^{யு}ஜ^{யு}ம^{யு}
 தீ^{யு}ஹ^{யு}ஹி^{யு} வ^{யு}ர^{யு}ம^{யு}வ^{யு}த^{யு}ய^{யு}ஸி^{யு}ஸி^{யு}ர^{யு}ய^{யு}ர^{யு}ம^{யு}ய^{யு}வ^{யு}ந^{யு}வ^{யு}
 நா^{யு}த^{யு}பூ^{யு}ய^{யு}||

(உரு) ப்ரதீகிரியை யொன்றைய மபேகூயாத பெரிய பெருமானுடைய
 நிரவதிக இருபையானது கரைபுறண்டு, இப்படி வெள்ளமாகப் பெரிக்கிறே?
 எனும்படியான இத்திருக்காவேரி வென்போல்வாரைப் பரிஸு^யத்தம் பண்
 ணட்டுமென்று கருத்து.

த)ரீர:-(அ)னூரூவவமெ-ஹ) உசீகார:) வடி)தாழ்-ஸேவி
க்கப்படுமவது, ஸ்துதிக்கப்படு மவதெனறாதல், (வெவெ-ஹிதி
ஸெஷ-சுவீஸவாகாரவ)உளகார:.)

(திருக்காவேரிதீர்த்தம் விருகூங்களுடைய கழுத்தளவாக ப்ரவஹிக்கை
யாலே அதுக்குமேலுண்டான ஸாகா ஸமுகஜலத்தைப் பாரம்பண்ணவேணு
மென்றூஸையாலே இழிந்த மேகஸமுக ப்ரமததை உண்டாகருமென்று கரு
த்து. இத்தால் (ஆராமம் ஸூழ்ந்த வரங்கம்) என்றபடியே, கோயிலுடைய
நிரதிரயபோக்யத்தைச் சொல்விற்று.)

(அ-கை.) இனி விரஜாதீரவாதியாய், ரஜஸ்தமோரஹிதமாய், ஸ்ரோஷ்
டமாய்,விஷ்ணுவுக்கு ஸ்த்தாநமாய்,முத்தர்களுக்கு ப்ரகாஸிக்கத்தக்கதா யா
தொன்றை ஸ்ருதிகள் சொல்லுகிறதானோ? அப்படி பரிஸுத்தமான விர
ஜையினுடைய மணற்குன்றே யிக்காலத்தில் ப்ரதயக்ஷீகரிக்கலாம்படி திருக்
காவேரிமத்தியத்திலே விளங்கானிற்குறது, அப்படிக்கொத்த திருக்காவேரி
மத்தியத்தை நானும் நிரந்தரமாக ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கக் கடவேனென்
குறார். பத்விஷ்ணோ ரித்யாதியாலே.

உசு. யதிஷ்டாஃவடிசு:வரொரஜொழ)ஃகூநாபிநு
விரஜவிஷீபு)ரஹு:|தஹுண)வஹிநிடிஃக்யாடி)யெ)கா
வெரிஸு-ரதிசு:கிஷீயநிசு)ஸ||

(வ்ம்.) விரஜாயாஸுவிவெ சுநுவிரஜஸு - விரஜையினுடைய
ஸமீபத்தில், (அவ்யயம் விபக்தீத்யாதியாலே, ஸமீபார்த்தத்தி ல்துஸ
ப்தத்தேதாட்வயயீபாவஸமாஸம்)-நவிடி)தத:யவ்விநு)சு:தமோ
குணரஹிதமாயும்,ரஜஸு:வரஃவரொரஜ:ரஜோகுணத்திற்கப்பால்
பட்டதாயும், சு)ஸு-ஆகையாலே ஸ்ரோஷ்டமாயும், யசு-யாதொரு,
விஷ்டாஃவடிசு-“ததிஷ்டாஃவரஃவடிசு” என்றேதப்பட்ட வெம்
பெருமானுடைய பரமபதத்தை, ஃகூநாபி - ஸம்ஸாரத்தில் நிண்
றும் விடப்பட்டவர்களுக்கு, விஷீபு - விஸேஷண ப்ரகாஸிக்கிற
தாக, ரஹு:-ஸொல்லாரநிற்கிறதிகள், (ஸ்ருதிகளென்று பூரிப்பது),
“ ஸுராவஸு” த்யாதிக ளிங்கு விவக்ஷிதங்கள், சு-அந்தபரம
பதமானது, காவொ)ரஃயெ)யெ)காவொ) - (அவ்யயீஹாவ))
காவேரியினுடைய மத்யத்தில், சுடி-இந்த ஸம்ஸாரதஸுயிலும்,

(உசு) நித்யமுத்தர்களா லெப்பொழுது மதுபவிசுத்தக்கதான பரமபத
மே நேராக ளகலரும் நன்றாகக் காணும்படி காவேரியினிடையில் வந்திரங்கி
ற்றே? வென்னும்படியான திருவரங்கத்தை எப்பொழுதும் காணக்கடவே
னென்று கருத்து.

(அ-கை.) இதிலும் திருமானிகைகளுடைய உச்சராயத்தை ப்ரகாராந்த ரோண வதுபவிக்குரூர், மணிகோத்யாதியாலெ.

௩௧. ஶ்ணிகராரூ-ஹீஸிதத ஶ்வாஸாஹிஸுரீரகெதுகூரெர ஶ்ரீமஹிஶோஸொஃ | ஶ்ரீபஹவநவகெஹெயஜிவ்யுகூஸூவய திரஹவஶீ உகாவஸதீநஃ ||

(வ்-ம.) ஶ்ணியாநாஸு ஶ்ரீராரணாஸு ரூ-ஹிஶ - ரத்நமயமான மகரதோரணங்களுடைய காந்திகளை, வொஸாநு - கயிதூகளாக(வலை யாகவென்றடி,)விததஶு-பரபபி, விஸுரீரகெதுகூரெஶு-விஸுரீ ராரஃ கெதவ வனவகராரஃ ஹெதஃ - பரமபாநின்றுள்ள த்வஜங்களா கிற கைகளாலே, ஹிஶோ ஶொஃ - சநதிரனுடைய, ஶ்ரீமஸு - மானை, ஶ்ரீயஶ - பெரியபிராட்டியாருக்கு, நவகெஹெய - நவாஹலாகெ ஹிஸுதஹெய - அபூர்வமான விளையாட்டின்பொருட்டு. ஜிவ்யு கூஸூரிவ - க்ரஹிக்கவேண்டுமென் றிச்செயுடைத்தானதுபோலே, உகாவஸதீ- விளங்காநின்றுள்ள, ரஹவஶீ - கோயிலாகுற திவ்ய நகரியானது, நஃ - ஶப்தாதிவிஷய ப்ரவணரான வெங்கலையும், வஶ வயதி-ஸ்வபோக்யாதியாயத்தாலே ஶுகிகளாகப் பண்ணுநிற்றிது.

(அ-கை.) ஜநபதேத்யாதியாலே கோயில் காப்பாரான குமுத குமுதா க்ஷ புண்டரீக வாநஸங்கு கர்ண ஶர்வநேத்ர ஶுமுக ஶுப்ரதிஷ்ட்டிதர்க ளென்று திருநாமமுடைய கண்திபதிகளை நமஸ்கரிக்கிறேனென்குரூர்.

௩௨. ஜநவஶஸூரிஶ்ரீவஶவஶ ஶுதூரவரிவாஹநநிதஶு ஜாமரஹகாநு| ஶ்ரஹரணவரிவாரவாஹநாஸு ஶ்ரஶுஶிஶவா ஶ்ரீமணநாயகாஹரீ ||

(வ்-ம.) ஜநாநாஶவஶ வஸஸூரிஶாஶ்ரீவஶ வஶவஶ ஶு யக் வஶரஶவஶ ஶ்ரீவாஹ நெநிதஶு ஜாமரஹகாநிதி விஸு ஹஶ - பகவததுபவ கைங்கர்யபரர்களான ஜநங்களுக்கு வாஸஸ்த்நா நமாய் திருக்காவேரியினுடைய த்வீபத்தில் ஶம்ருத்தமான கேரயிவி னுடைய பரிதோரக்ஷணத்தில், (உறகலுறக) லென்கிறபடியே,நித்ய

(௩௧) திருமானிகையினுடைய மேல மகடியிற் கட்டியிருக்கும் மகரதோ ரணங்கள் சநதிரமண்டலபரியந்த மளாவி அதனு லதி அழகாக விளங்கு யி ர்த கோயிலானது எங்களுக்கு மிக ஶுகத்தைத் தருகிறதென்று கருந்து.

(௩௨) கோயிலில் நித்யவாஸம் பண்ணுமவர்களை யிரகூடியாநின்ற ஶே ஶீமுதவியார் முதலானுரை நமஸ்கரிக்குறேனென்று கருந்து.

மாக வுருப்பட்டிருப்பாளாய், வுஹரணாநிவ வுரிவாராஸவா ஹநாநிவவெதாராஸுஸூநாநு-ஆயுதங்களென்னபரிஜனங்களென்ன வாஹநங்களென்ன இதுகளாலே ஸமருத்தரான, கூஸூஃஸூவெ யெஷாநாநு-குமுதரை முதலிலே யுடைத்தான, மணவ்யுநாயகா ஸூநாநு - ஸேனைமுதலியாருடைய ஸேநாதிபதிகளை, ஸூரீ-வணங்கு கிறேன்.

(அ-கை.) அஹ்ருதேத்யாதி கோயில் வாஸிகளான மனுஷ்யர், திர்யக் குக்கள், ஸ்த்தாவரங்களிவையை புராண பெளராணிகர்கள், நித்யமுக்த முமுக்ஷுக்களாகச் சொல்லுகையாலே, அந்த மனுஷ்யர் முதலானார் நமக்குப் பரமோத்தேஸ்யனென்குறார்.

௩௩. ஸஹுதஸஹஜஃரவா ஸூஸூராயஸு ஸுஸுநாவிஜெவ ராஜெஹாஹதஜீராமயாஜி | ஜெஹிதஜெநுஜத்யுக்ஷாவரஸூய கெவஸுநியதஜிதிஹஸுபுராஹுரெஷெராநஜெஸூஸு ||

(வ்-ம்.) நஹுதஸஹஜஜஃரவாஸு ஸுஸூராயஸு ஸுஸுநாவிஜெவ ராஜெஹாஹதஜீராமயாஜி - ஹரிக்கப்படாத ஸ்வாபாவிசமான தாஸ்யத்தை யு டையரான, ஸூராயஸு - நித்யஸூரிகள், ஸுஸுஸுஸூயஸு - ஸுஸூர வுநாநாநாஷாஷெ - நமுவின ஸம்ஸாரபந்தத்தையுடைய முக்தர் கள், விஜெவராஜெஹாஹ-விஜெஸூரஜெஹாஷெஹாஷெஹாஷெ-பகவ தஜெநாந விரோதியன நிக்கே யிருக்கையாலே, நிர்மலமாயும், தேஹா ந்தரமில்லாமையாலே, சரமமாயுமிருக்கிற தேஹத்தையுடையரான முமுக்ஷுக்கள், ஹதஜீ-என்று ஸாஸ்த்ர ப்ரத்யக்ஷஸித்தரான விவர் கள், ஜெஹிதஜெநுஜத்யுக்ஷாவரஸூஸு-ஜெநுஜத்யுக்ஷாவரஸூய வராஸுதெஷாஹாவஸுஸூ - ஜெஹிதஜெநுஜத்யுக்ஷாவரஸூய யெயெஷெ - பூஜிக்கப்பட்ட மநுஷ்யத்வ நிர்யக் ஸுஸூரவரத்வங்களை யுடையவர்களாய்க்கொண்டு, ஸுஸூராயஸு ஸூரீரங்கஸ்தலத்தை, ஸுஸூர யு-எப்போதுமொக்க, ஸம்ஸூரயெஷெ-வாஸஸ்த்நாநமாகக் கொள்ளு கிறார்கள். ஹதஜெஹாஹ-ஸுஸூ-என்று நன்றாகச்சொன்னார்கள். (ஹத ஜெஹதெஜெஹாஷெ - வெஸுதிஹஜிதிஹாஷெயுதி கோஸூாத்,) பெளராணிகர்களென்று ஸேஷம்.) ஹதஜெஹாஷெ - இந்த மநு ஷ்யநிர்யக் ஸ்த்தாவரங்கள் பொருட்டு நமஸ்காரம நித்யமாகச்செல்ல வேணும்.

(௩௩) திருவரங்கத்திலிருக்கும் ஸகல சேதநாசேதநங்களும், முமுக்ஷு வாகையாலே அவைகளைத் தெண்டன் ஸமர்ப்பிக்கிறேனென்று கருத்து.

(அ-கை.) ஸ்ரீரங்க திவ்யபவநம்,இத்யாதி காலம் நடையாகுகிற தேசத்திலவதீர்ணரான பெரியபெருமாளுக்கு என்னவருகிறதோவென்றஞ்ஜி யொருபயநிவர்தகங்காணதே அலமர்ந்தாருக்கு இரண்டருகும் ப்ராகாரங்களோடேகூடின கோபுரங்களாலே மறைத்து ரக்ஷிக்கப்பட்ட கோயில்,பெரிய திருவடியும் லீலாவிபூதியில் அவதரித்து ப்ரோமத்தாலே அநேக ஸரீரபரிக்ரஹம் பண்ணி பரப்பப்பட்ட தம்முடைய ஸிறகுகளாலே மறைத்து ரக்ஷிக்கப்படுகிறதென்று நிர்ஸயிக்கலாம்படி யிருக்கையாலே அப்படி பயப்படுகிற நாம் கோயிலைக் கொள்கொம்பாகப் பத்துகுரோமென்குரூர்.

௩௪. ஸ்ரீராமஜிவ ஹவநஃஹிமொவஃராரணாஃபுரகாரி தெநநிகரொணமரஃதூதெவ | வாஸூபுரவாரிதவதூவஃ டெநஹகூரநாநாதநஃலிரஃவமஃஸஃஹவயாஃ ||

(வ்-ம்.) ஹவஃராரணாஸூ - கோபுரங்களினுடைய, புரகாரி தெந - புரகாராசலுஸஃஜாதா உதி புரகாரிதவெந்நடப்ராகாரங்களை யுடைத்தானவென்றபடி, நிகரொண - ஸமூகத்தாலே, ஹகூர - பெரியபெருமானிடத்தில் ப்ரோமத்தாலே, வாஸூபுரவாரிதவதூவஃ டெந - வாஸூபுரஃ புரவாரிதெ வஃ டெ ஹவதெயஸு தெந-இருபுறமும் விஸ்தரிக்கப்பட்ட புடம்போலிருக்கிற ஸிறகுக்கையுடைத்தான, மரஃதூதா - பெரிய திருவடியாலே, நாநாதநஃலிரிவ - அநேக ஸரீரங்களினுலேபோல, ஹஃ - லீலாவிபூதியில், ஹமஃஸஃ-மறைத்து ரக்ஷிக்கப்பட்டவென்றபடி, ஸ்ரீராமஜிவ ஹவநஃ - ஸ்ரீரங்கமென்று திருநாமமுடைய விலக்ஷணமான கோயிலை, ஹவயாஃ - கொள்கொம்பாகப் பண்ணுகிறோம், வயமென்றர்த்தஸித்தம்.

(அ-கை.) ப்ராகாரோத்யாதி மதங்கள் வீதிகள் மண்டபங்களிதகளோடேகூடின கோயிலை,ரங்கவிமாந ஸேவார்த்தமாகதையான த்வீபங்கள் ஸமுத்ரங்கள் ரத்நஸாலங்க ளிதகளோடுகூடின பூமியாக வதுபவீக்கூரர்.

௩௫. புரகாரஸிஃ ராஜிரஃணவொகூராவஸீவரஃதூகாரா துதெஸெவா | ஸவஃஹஹாரஃஹிஃநவஸவாஃ புரவெவதநஃ றாரிவிரவஃ ||

(௩௬) திருவரங்கச்செல்வராக வந்து திருவவதரித்திருக்கும் பரமபதநாதனைப் பரிபாலிக்கு நிமித்தம், பெரிய திருவடியே கோபுர ப்ராகாரரூபமாக வந்தனரோ? வென்னலாம்படியான அப்படிப்பட்ட கோபுர ப்ராகாரங்களை யுடைய கோயிலை ரக்ஷகமாகவடையீவோமென்று கருத்து.

(வ்-ம.) ருமவிஜாநவஸவாஸு-ருமவிஜாநஸுஸெவாசா -
 பூரூபா - அடைந்ததான, பூரகாரஸிஜூஜிஸிணவொகூபூ -
 பூரகாரஸுஸிஜூஜிஸாணிவ ிணவாஸுதஷாஸிசுதிவ்யெதிவி
 மூஹி - மதள்களின் ரெவி லுண்டான நற்சர்திகள் மண்டபங்கள்
 என்கிற ஸப்தங்களோடேகூடின, ஊவாஸுஸுதாசுரஸுஸுதஸெஸ
 மூஸு தெஸுஹவசுதயிதி - ஸஊவாஸுதாசுரஸுஸுதஸெஸவா -
 திட்டுக்களென்ன ஸமுத்ரங்களென்ன விதுகளோடேகூடின, (ஸவஃ
 ஸஹவ) பூமியானதுபோல், துஜிஸு - ரங்கமநீரமானது, சூவி
 ஸவூ - ஆவிப்பவித்திருக்கிறது. இவ்விடத்தில் (பராகாராதிகளும்
 த்வீபராதிகளும் க்ரமேண ஸத்ருஸங்களாக வதுஸந்தேயம்.)

(அ-கை.) ஜிதேத்யாதி, கோயிலிலுண்டான ப்ராகாராதிகள் கோயிலுக்க
 ரணான மாத்ரமன்றிக்கே, கர்த்ரு வைலக்ஷண்யத்தாலும், நமக்குத்தேஸ்ய
 மாகக் கடவதென்குறார்.

௩௬. ஜிதலாஹூஜிநாஜிஸிணவூஜிஸிணவொவெஜிகயநூிவரூ
 மவூரூ | ிணிஸிணவவபூமணாநூிடியெவரகாசுசுவிபூணெ
 ிஸிணவூ||

(வ்-ம.) ஜிசா வூஹூ வூஷூ ஜிநாஜிய: ிணிபூஜிஸி
 ஸி - தம்மாலே ஜயிக்கப்பட்ட வேதபாஹ்யாளுடைய, ஜிநமுத
 லான மணியமாயும் ஸ்வர்ணமயமாயும் இருந்துள்ள ப்ரதிமைகளை
 யும், வரகாசுசுவி - தம்முடைய ஸூஸூக்திகளாலே, பகவத்பரத்
 வஸ்த்தாபநத்தாலும், தேவதாந்தரா பரத்வ ப்ரதாஸூராதிகளாலும்
 பாஹ்ய குத்ரிஷ்டிகளுக்கு யமன்போலிருக்கிற காநததர்ஸியான தி
 ருமங்கையாழ்வார், வெஜிகயநூிவ - ஸ்ருதிஸித்த பகவதுபகரணத்வ
 த்தை யுடைத்தானதுகளாகப் பண்ணுகிறவாபோல், ரூமவூரூ -
 கோயிலிலே, ிணிஸிணவவபூமணாநூ - ரத்நமயமாயும் ஸ்வர்ணமய
 முமான மண்டபப்ரகாரங்களை, விடியெ செய்தருளிணார், தாநூ -
 அந்த மண்டபப்ரகாரங்களை, பூணெிஸிஹி - திருமங்கையாழ்வார்

(௩௬) ஸப்த ப்ராகாரங்களையே ஸப்தஸாகரங்களாகவும், அதின்மத்தியி
 லிருக்கும் ப்ரதேஸங்களையே ஸப்த த்வீபங்களாகவும், அங்கிருக்கும் மண்ட
 பங்களையே ரத்ந ஸைலங்களாகவும் கொண்டு, ஸூரங்கவிமாநததை ஸேவிக்
 கவந்த பூமியோ? வெஹும்படி இத்திருவரங்கம் விளங்குகிறது.

(௩௭) இந்த கோபுரப்ரகாரமண்டபங்கள், திருமங்கையாழ்வாரால் செ
 ய்தருளப்பட்டதாகையாலும் வணங்கத்தக்கதென்று கருத்து.

பதின் மரான, ப்ரயுடு - பூர்வர்களான, வு-ஜாம்ஸ - புமாள்களான வர்கள், ஜாடூ-அகதிக்குள வெண்ணை, ஁யெரநு-ரகூதிக்கக்கடவர்கள், அங்கீகரிக்கக்கடவர்கள், அவாவிவனென்றிரங்கக்கடவர்கள், (ஜாடூ-என்கிறவிடத்தில், சுமிமசெயுட்த ஜாஜியாலே ஷஷ்டம் வரவேண்டியதாயிருக்க த்விதீயை வந்தது, சுஜி-கூகெநகஜி-கூ விவகையாலே யென்று கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இனி ஸ்லோக சதுஷ்டயத்தாலே ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை அறுபவீசுரூர்.

சஉ. சூயாரஸகூஜிவாசிபூக்யுதிவரொணதாங்கூஜி-பூ-
மணிக்ஷயுயிவீ-மணாலு | ப்யூஜா-வயொயிஜி-தனடிந-
நியாயஸ்ரீ-ராமயாஜி-நிவிஷ்டஜி-விஷ்டவாதி ||

(வ்-ம்.) சூயாரஸகூஜி - எல்லாத்துக்கு மாதாரமான பகவத்சுத்திக்கு, உவரி - மேலே, பூக்யுதி - ப்ரக்ருதிமண்டலத்தை, நியாய - என்று மேலோடே அந்வயம்; தாஜ - அந்த ப்ரக்ருதிக்கு, வரொண - மேலே, சுஜி-பூ - கூர்மத்தை, சுஜு - இந்த கூர்மத்திலே, மணிக்ஷு-ஆதிசேஷனை, மணாலு - படங்களிலே, ப்யூஜிவீ - பூமியை, ப்யூஜி - பூமியிலே, வயொயி-ஸமுத்ரத்தை, சுயிதசு - அந்த ஸமுத்ரத்தில், நடிந - அஷ்டதளபத்மத்தை, நியாய - வைத்து, (சுயிதசு - என்கிறத்தை யிங்கு மதுஷ்ட்டித்துக்கொள்ளவும், அந்த வஷ்டதளபத்மத்தில்) ஸு-நிவிஷ்ட - நன்றாக ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கப்பட்ட, ஸ்ரீ-ராமயாஜி- ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை, சுவிஷ்டவாதி - நித்யமாக ஸ்துதிக்கக்கடவேன், (சூயாரஸகூஜி - என்கிறவிடத்தில், ததொநு-தூவிஜி-பூ - என்கிறத்தாலும், தாஜ - என்கிறவிடத்தில், ணநவாஜி-தீயா - என்கிறத்தாலும், ஷஷ்டயர்த்தேத்விதீயை, சுயிதசு - தஸூநியிதசு - என்ற வ்யயீபாவஸமாஸம், இந்த வாதாரஸகூஜி-ரமம் உடையவர் நித்யத்திலே கண்டுகொள்வது.)

(சஉ) முதலில், ஸகலத்துக்கு மாதாரமான பகவத்சுத்தியை வைத்து, அதின்மேல் ப்ரக்ருதிமண்டலத்தையும். அதின்மேல், கூர்மத்தையும், அதற்குமேலே, ஆதிசேஷனையும், அவ்வாதிசேஷனுடைய படத்தின்மேலே பூமியையும், அதின்மேல் ஸமுத்திரத்தையும், அதின்மேல் எட்டுத்தளமுடைய பத்மத்தையும், அதின்மேல் நன்குயேற்படுத்தப்பட்டிருக்குமிந்த ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை வெப்பொழுதும் ஸ்தோத்திரம் செய்யக்கடவேனென்று கருத்து.

(அ-கை) அநந்தரம், ப்ரக்ருதிமண்டலத்துக் கவ்வருகே ஹிரண்மயமான புரியில் அபராஜிதையென்று திருநாமமுடைய ப்ரும்ஹஸ்த்தநாமகையாலே ப்ரும்ஹகோஸமென்கிற ஸ்த்தநாமே இவ்விபூதியில் ஸ்ரீரங்கவிமாநமென்கிற திருநாமத்தை யுடைத்தானதாய் அபௌருஷேயமாய்க்கொண்டு அவதரித்ததென்குறூர்.

ச௩. வரௌணநாகவஶுரிவஹிஸ்ய்யுடியொவ்ருஹகொஸொவ்ருவரஶுஜிதாவ்யு: | ஸ்ரீரஶமநாஜீரதஸௌரஶவெய்விரநரஶஜஶவிலாவயாரி ||

(வ்-ம.) நாகவரௌணவரௌணநாக்யு - என்கிறபடியே, ப்ரக்ருதிமண்டலத்துக்கு மேலே நாகமென்று ஸ்வர்க்கமாய் ப்ரகிருதிமண்டலத்துக்குபலக்ஷணம, (அகீயாப்ராஶு) வஹிஸ்ய்யுடியு - ஸ்வர்ணமயமான, வஶு - புரம், ஹிரஶணியீயு - என்று ஸொல்லப்பட்ட பத்தநத்தில், யஶ - யாதொரு, ஶவரஶுஜிதாவ்யு: - ஶவரஶுஜிதௌவ்யுடியவ்யு: - "விலவெஸாவரஶுஜிதௌ" ப்ரமாணத்தின்படியே, அபராஜிதையென்று பெயராயுடைய, பரப்ரும்ஹஸ்த்தநாமானது, ஶவ்ரு - "வ்ருஶண: கொஸொவ்ரு: | த்ராதி-ப்ரமாணஸித்தமாயிருக்கிறது, த்யு - அந்த ப்ரும்ஹகோஸ விமாநத்தை, ஶவ் - பூமியில், ஸ்ரீரஶமநாஜீ - ஸ்ரீரங்கமென்கிற திருநாமத்தோடே கூடிக்கொண்டு, ஶவரஶு - வெய்யு - புருஷநிரமித மன்றிக்கேயிருக்கிற, விரஶநரஶுஜ்யு - விமாநஸ்ரோஷ்டமாக, ஶவயாரி - ஶவ்யவஸிக்கிறேன், (ஶவயாரி - என்று பாடமானால், பாவிக்கக்கடவேனென்று பொருள்.)

(அ-கை.) இப்படி ஆதாரஸக்த்யாயாத்யாதாரகமாயும் ஶாக்ஷாத்-ப்ரும்ஹகோஸமென்னலாம்படியாயுமிருக்கிற, ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை, அநந்த வேதத்தோடொத்த வரிஸைகளை யுடைத்தாயிருக்கையாலே, இஷ்டப்ராப்திக்கும், அநிஷ்ட நிரூத்திக்கு முதுப்பாக்குகுரௌமென்குறூர்.

சச. ஶநாடி ருஜீரதக்ஷாஶுரஶவநாஜொஷுரஶிக்ஷஜவதஶாஶுரஶுஜிதௌவ்யுடியவ்யு: | ஶவ்ருஶுஶவ்யுடியவ்யு: | ஶவ்ருஶுஶவ்யுடியவ்யு: | ஶவ்ருஶுஶவ்யுடியவ்யு: | ஶவ்ருஶுஶவ்யுடியவ்யு: ||

(ச௩) ப்ரக்ருதி மண்டலத்துக்குமேலே ப்ரகாஸிக்கும் அபராஜிதையென்று திருநாமமுடைய ஸ்ரீவைகுண்ட விமானமானது, இத்தலீலாவிபூதியில், ஸ்ரீரங்கவிமானமென்று திருநாமமுடையதாக வநகிறங்கித்ததென்றெண்ணுகிறேன்.

(வ்-ம்.) ந சூழியுஷுதக் சுநாடி தயா சூழீர்தம் தஸு வா வ ஸுக்ஷுதஸூசு-வாஅவிரூவநித்யா” என்று வேதமானது, உத்பத்தியுடைத்தாகாததாக ஸொல்லப்பட்டதோ? அப்படி யினுவும் புராணதிகளாலே ஸ்வயம் வ்யக்ததவகநத்தாலே அநாதியாகுச்சொ ல்லப்படுகையாலே, வு-ருஷஸு ருஅநயா யொஅொஷஸுநர ஹித்யு - வேதமானது புருஷனாலே செய்தத்தால் வநத ப்ரமப்ரமா தாதி தோஷு-ரூயமாமாப்போலே யினுவும் அத்தால் வந்த லக்ஷண ப்பழுது முதலான தோஷு-ரூயமான, ஜநெ - (தர்மார்த்த காம மோக்ஷாக்யகங்களான புருஷார்த்தங்களை வாஸுப்பாடாநின் னுள் ள) ஜநவிஷயத்தில்த், தாநுஸூநு - அநதவநத, காஜாநு - காஜி னு யிதிகாஜாஸூநு - ஆஸுப்பட்ட புருஷார்த்தங்களை, விடியடிவி - “பு-ஜயாவஸு-விரூநாடி ருஸுரெய்யரெஜ ரூகிஷு-ரெநஸு ம-கூரொயரெஜ” இத்தயாதியாலே, வேதம் தத்தத் ஸாதநஸாத்ய ங்களாக விதிக்குறப்போலே யினுவும் அந்தவந்த பலங்கையுண்டாக் கா நிர்க்கச்செய்தேயும், ஸூரொநாயுக் யஸுஸுயுக் தஸு-வா வ ஸூயு-ஜி - தஸூநு ஹுடி-யு யஸு-தக்-வேதம். “வொவூ-தெஸுவ-ரூநு காஜாநு” “வொமஜா-தூஸூ-ரூ-மூ” என்று ஸ மான போகவத்வரூப மோக்ஷத்தினூன்றி யிருக்குமாப்போலே, இதுவு மப்படியேயிருக்குற, ஸுநெ-ஹூய ரூஸூ-தளநவி-ரூ தெயவூநு தக்-வேதம்போலே ஸம்ஸய விபர்யயமில்லாதபடி, ஹி வத வு-வஹு-ஸு-ஸு-ஹேயப்ரதிபடனாய் ஸகல கல்யாணகு னாகான ஸர்வேஸ்வரூநே யறியத்தக்கவிடமான, ஸூ-தீ-நா-ஸு து - தெநஸூரூநா ஜூய-ஸு-தக் - ஆகையாலே அநேக வேத த்தோடொத்த வதூயத்தையுடைத்தான, ஸூ-ஸு - “வெகூ- ணாடிவி-ஹூ-ஸூ-யெ-யூ-யி-நா-ஹூ-டி-வி-ரூ-கி-ம-தொ-ஹூ-ரி- ஹூ-தூ-தூ-டி-மூ-கி-ஸூ-தூ-” என்கிறபடியே, பெரியபெருமாளு க்கு, ஆஸ்ரீதரக்ஷணத்துக்குறுப்பாக பரமோத்தேயமான ரங்கவி மாநத்தை, சுரீ - புகலத்த நாங்கள், ஸூ-ரூ-ரூ-கூ-கமா, பு-தீ-ஹூ- அத்தவஸிக்குறும்.

(சச) ஒருபுருஷனல் செய்யப்பட்டதன்க்கே, அநாதியாய், அந்தந்த வதிகாரிகளுக்குத் தக்கதானபலப்ரதமாய், அநந்தகல்யாணகுண பரிபூர்ணமா னவெம்பெருமானே அறியத்தக்கவிடமான வேதம்போலிருக்குற விந்த ஸ்ரீ ரங் கவிமாநத்தை ரக்ஷகமாகப்பற்றுக்கிரும்.

(அ-கை) கீழ் ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தினுடைய உபாயபாவத்தை அநுபவித் து இதி லத்தோடு ஸேர்த்து போக்யதாதிஸயத்தையு மதபவிக்குறார்.

சரு. சுவிமணிவதிவாவாஹுஜீஜைஸ்யாவொஜீரதக ஸுகூராவொராமஹதூஜீயவெவெ; ஸுகஹஜயிவாநஸூர ஜீஜீவதவெஜெசுவஹகயதீவிராவாவநவொவநந; ||

(வ்-ம்.) மணீ நாஹதி: தஸூலாவ ஸுகூரக - (ஸென்றால் குடையாம்) இத்யாதிப்படியே, பாம்பரையான திருவநந்தாழ்வான யிருக்கையாலே, ஸூஜீவி - வெளுத்திருந்தாலும், சுஹ: - கர்ப்ப க்ரஹத்திலு, ஸயாவொ: - பள்ளிகொண்டிருக்கிற, ராமஹதூ: - பெரியபெருமானுடைய, ரீரதகஸுகூராவொ: - ரீரதகநாழிவ ஸுகூராவொ: - பச்சைக்கல்லுக்களுடைய காந்திகள்போலே, ஸ் லாக்கியங்களான, ஜீவெவெ-கிரணங்களாலே, ஸுகஹஜயெ: வாவெ நநஸூரஜீஜீவதவெ ஜெசுவ-ஸமுத்தரத்தை நிரவஸே ஷமாக பாநம்பண்ணத்தால் கறுத்த மேகத்தை ஜெயித்திருந்துள்ள, வாவநஸூ - ஆஸ்ரிதர்களுடைய அஸூத்தியைப் போக்காநின் துள்ள, விராவநஸூ - ஸ்ரீரங்கவிமானமானது, ந: - ஸேவித்த வென்போல்வா ருடைய, வொவந-கண்களை, வஹகயதீ-மயிரக்கச்சை யுடைய தானதாகப் பண்ணுகிறது, (ஸந்தோஷிப்பிக்குறதென்றபடி.)

(அ-கை.) அநந்தரம், ஸ்ரீரங்கவிமாநத்துக்கருகே வடபாகத்தில், திரு கோபுரத்தின்மேலே, ந்ருஸிம்ஹரூபியா யெழுந்தருளியிருக்கிற வெம்பெரு மாண, இரண்டு ஸ்லோகத்தாலே வதுபவிக்குறார்.

சசு. வஜாவிராவெவிவொஷடிக்காவஹகவஹதவொநித வெவஜுதஜிஷஹவநுகெஸூராவ்வொவாவிராவிரிவிஜ்ஜுவிதஜீவெ||

(வ்-ம்.) வஜாவிர - ந்ருஸிம்ஹரூபவத்தில், (மஹாவிஷ்ணு வெ ன்கையாலே) ஆகாஸத்தளவும் வியாபித்த, ராவெவி - நிவ்யமங்க ளவிக்ரஹத்தையும், வொஷடிக்கா-குளப்படியாம் படியாக, (ஸ்வ ல்பமாகப்பண்ணி யென்றபடி) வொவாவிராவிரி - (ஷஷீஸூராவ:

(சரு) திருவநந்தாழ்வானே விமாநமாயிருக்கிறபடியால், அவரைப்போ ல்வெண்மையாக விளங்கினபோதிலும், பெரியபெருமானுடைய திருமேனி காந்தியின் ஸம்பந்தத்தாலே, நீருண்டகாளமேகமபோல், ஆஸ்ரிதருக்கிஷ்ட த்தைத்தரும்படியான யிந்தவிமானமானது ஸேவிப்பவருக்கிஸயத்தை விளை விக்கிறது.

சி - ஜெ ரா தி ஸ்ர ணா லி யா நா சு" என்று சொல்லப்பட்ட நிரதி ஸய தீப்தியுத்தமானது, வீடி-தாடி - ஸம்ஸாரபீடையால் அவஸந்தா ளுக்கு, சுஹடி-நானே, சுஹடி-பர்யாப்தமான, சுஹடி-வஹ - அநிஷ்ட நிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கு முறுப்பு, ஐதி - என்று, ராமயா டி - ரங்கஸ்த்தலத்தினுடைய, மொவூரூ-வரிஹாமெ- கோபுர த்தினுடைய ஊர்த்துவபாகத்தில், சுஹடி-நிரந்தரமாக, நிவஸ- வஸ்யாநின்றுகொண்டு, சுஹடி-ஸம்ஸாரிகளுக்கும் கண்ணுக்கு முன் னே, உகாஸூ-பரகாஸிக்கிறது, (உகாஸூ-பீட-மடி).

(அ-கை.) அநந்தரமுடையவர் நிததியத்தில், எம்பெருமானுக்கு இடப்பக்க த்தில் வடபாகத்தில் ஆசாரியர்கள் எழுந்தருளியிருக்கிறதாக வதுஸந்தித்தாப் போலே இவரும், அவ்விடத்தில் தங்களுடைய கடாசுங்களாலே அஸுத்த னானவெண்ணை, ஸுத்தானுக்கி பெரியபெருமானுக்கு ஸம்ர்ப்பித்த வாசார்யர் களுடையக் கடாசுங்களைத் தஞ்ஜமாகப்பறமி அவர்களை ப்ரதக்ஷிணம் பண் ணி ஸத்தை பெறக்கடவேனென்குறா.

ச அ. ஸம்ஸொஹி)வாவநஜெநாஹராடிவிவாபெதெடி- வாயபாவிநிவெடியதாமூரூணாடி) ஸவெராத்தரொஹவதொ வு)கடாசுக்கூவஹி)வாவி)வரி)தொஹவெடியு)

(வம்.) சுஹடி) - ஸ்தோத்ரத்துக்கு விஷயபூதரான, ஹவதஃ- பெரியபெருமானுடைய, ஸவெராத்தரொ - இடதான வடப்பக்கத்தி லே, பாவி- (அசுத்தான)வெண்ணையும், வாவநா: ஜெநாஹராடி டி)வீநாடிவாபெதெடி - பரிஸுத்திகரங்களாயும் போக்யங்களா யுமிருந்துள்ள கடாசுங்களுடைய ப்ரஸரணங்களாலே, ஸம்ஸொ ஹி)பகவதங்கீகார யோக்யனும்படி பண்ணி, டெவாய - ஸம்ஸாரிக ளையும் குணஜிதரம்படி பண்ணவேணுமென்று திருவுள்ளமுடைய பெரியபெருமாள் பொருட்டு, (ஹி)வாவி)வீஷா என்றதி)நி வெடியதாடி-யதேஷ்டவிநியோகயோக்யனுக்கின, மூரூணாடி-(ததி யஸேஷத்வபர்யந்தமான பகவச்சேஷத்வ விரோத்யஜ்ஞாந நிவர்த்தர் களான)வாசார்யர்களுடைய, கடாசுநூவா யா வீஷா ஹாவாடி

(ச அ, பொருளல்லாத வெண்ணப் பொருளாக்கி, பெரியபெருமாள் பொருட்டு அடிமைகளும்படி, தங்களமலங்களான பார்வைகளாலே குளிரக் கடாசுத்தி, பெரியபெருமானைச் சற்றி வெழுந்தருளியிருக்கும், இந்த ஆசாரியர்களுடைய வதுகரஹத்திற்குப் பாத்திரமாய், ப்ரதக்ஷிணம்செ ய்து ஸ்வரூபத்தை யடையக்கடவேன.

வீயு-தெநகூவெ-உவெயெநநு-தெநாலிராஜினு - பெரியபெருமானுடைய கடாசுதமாகிற மத்யத்தாலே மதித்தும் அதிகமான வாட்டத்தால் அழகாயிருந்துள்ள, சுதவனவ - சுலோணாஹாரிஸூரமெ லுராஜு-ஆயுதங்களுடைய ஸமூகத்துக்கு ஸ்ரோஷ்டரான, உகூ-ஆ - திருவாழியை, பூ-உ-பெ-ஆ - பத்துகிறேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம், (புரப்பாழுதாப்ப புல்லெறும்பாதி) என்கிறபடியே, உத்தரகோஸஸ்த்ததொல்லாரும் பெத்துப்போந்த மோகூத்தை யுபேகூதித்து சக்கரவர்த்தித் திருமகன் தமக்கு ப்ரதிநிதியாகத்தந்த பெரியபெருமானையே தங்களுடைய பரிசர்யையாலே ரஸிப்பித்துக்கொண்டிருக்கிற ஹதுமத் விபீஷணர்களுக்கே, நான் ஸேஷப்படக்கடவேனென்கிறார்.

(19) ஹநு-ஊ-உ-ஷ-வி-வீ-ஷ-ண-யொ-வ-ஸூ-ர-ம-ய-த-ரோ-வி-ஹ-ரொ-கூ-ஷ-ரீ-வெ-கூ-பு-ர-வ-ம-ந-ர-ய-க-நி-ஷ-ய-ஊ-உ-த-ஊ-வி-ர-ம-ய-ந-ர-ரீ-யெ-தெ-||

(வ்-ம்.) யதஜை-யள-என்றபடி, யாதொரு ஹதுமத் விபீஷணர்கள், ரொகூஷு-பரமபதத்தை, உவெகூஷு - அபேகூதியாமல், ரவம-நாயகஸூ-நிஷயஊ-உ-த-ஊ - சக்கரவர்த்தித்திருமகனுக்கு கொண்டத்துக்கு கொடுக்கவேண்டிய மூலதநமாகாநின்றள்ள, ரமஸூ-ய-ந-ஸூ-கோ-யி-லு-க்கு நிதிபோலிருக்கிற பெரியபெருமானை, ஊ-வி-இ-ந்த-வி-பூ-தி-யில், ரரீ-யெ-தெ-ர-ஸி-ப்பி-க்கி-ற-ா-ர-க்-ள், (-க-யொ-ஃ - என்றத்தியா ஹார்யம்) ஹநு-ஃ ஊ-உ-ஷ-ய-ஸூ-வி-வீ-ஷ-ண-ஸூ-த-யொ-ஃ - இந்த்ரானுலே ப்ரஹரிக்கப்பட்ட கன்னத்துக்குக் கீழ்பாகத்தை அலங்காரமாகவுடைய சிறிய திருவடியென்ன விபீஷணழ்வானென்ன விவர்களுக்கு, லு-ரா-ஜு - ஸேஷப்படக்கடவேன்.

(அ-கை.) அநந்தரம், கர்ப்பகிருஹத்திருவாஸலில், ஸேவார்த்தமாகவந்த ஜநங்கள் நெருக்குண்ணமைக்காக, ஸுப்ரதிஷ்ட்டிதமான உழல் தடியை, ஓளபாதிக நிருபாதிக போக்ய தேஸவ்யவஸ்த்தாபகமாக வதுஸந்தித்து நிர்நிரோத ப்ரவேஸார்த்தமாக ஸரணம் புகுகிறேனென்கிறார்.

(20) சக்கரவர்த்தித் திருமகனுடைய பரமகிருபையாலே, திருவயோத்தியாவாளிகளான ஸகல ஜநகளும், பெற்ற பரமபதத்தை யுபேகூதித்து அவன் திருவடிகளிலுண்டான பத்தியதீஸயத்தாலே, அவரால் தந்தருளப்பட்ட பெரியபெருமானை அவருக்கு ப்ரதிநிதியாகப்பெற்று, எவர்கள் அவருக்குத் தொண்டுபுண்ட வழதமுண்ணுகிறார்களோ? அப்படியே யானும் அந்த சிறிய திருவடி ஸ்ரீ விபீஷணழ்வானிவர்களுக்கு, பெரியபெருமானுடைய கைக்கீரியத்தை யுமேகூதியாமல் அடிமைநிதொழிலுண்கிறேனென்று தராமல்.

௫௮. உதொவஹி:வஹுவரானிவாநிபு:த)னிதாநி
ஸ்யு:ரிதொஹரிஸ்யு | டளவாழிகெஹொநிருவாழிஹொமெ
பு:த்யாஹரெசி:சுவரவ்யஜாஸி||

(வ்.ம்.) வஹுவாநி-பஞ்சேநதிரியங்கள், (ஊநி:யெவிவதி:த)நி:
பி:ஸ) உத:இநதத்திருவாஸலுக்கு, வஹி:-புறம்பு, வரானி-பகவ
த்ஸமபந்தத்தையிட்டு, போக்யபூதங்களான கோபுராதிசுனைப்பத்தி
னதுகளாக, ஸ்யு:-இருக்கும், சுஹி:-கர்ப்பக்ருகத்தில், தாநி-அந்த
பஞ்சேந்திரியங்கள், பு:த)னி- ஸ்வதோபோக்யராய், “ஸுவ:ஸம்
யஸுவ:ராவ:” என்றோதப்படுகிற திவ்யகந்தாதிசுனையுடைய பெரிய
பெருமானைப் பத்தினதுகளாக, ஸ்யு:- இருக்கும், ஊஸ்ய-இப்படி,
டளவாயிகெஹி:-பகவத் பரத்யாஸக்திரிபந்தமாக போக்யங்களா
ன கோபுராதிசுனைப்பற்ற, நிருவாயிஹொமெ) -வேறொருஹே
துவன்றிக்கே,ஸ்வதயேவ போக்யரானபெருமாள் விஷயத்தில், பு:
த்யாஹரஸி - தேஸவ்யவஸ்த்தை பண்ணுநிற்குற, வெசுவரஸி
பிறம்புஸ்ஸோஷ்ட்ததை, பு:ஜாஸி -நிர்விரோத பரவேஸாரத்தமாக
ஸரணம் புகுகிறேன்.

(அ-கை.) அந்தரம், ஸ்ரீரங்கவிமாரத்தக் காதாரமென்கிற வ்யாஜத்
தாலே பெருமானுடைய கடாசுநாமருத் ப்ரவாஹத்தில் அகப்பட்டவர்களுக்
கவலம்பநமாய்,பெரியபெருமானுடையஸௌகந்த்யமொருவடிவு கொண்டா
ப்போலிருக்கிற மணல்சூணை யவலம்பநமாகப் பத்துகிறோமென்கிறார்.

௫௯. செஷஸயவொவநாஸி:தநஜீரயாகு:ஸி:தவொவொ
நாநாஸி | சூவஸிவாஹொஸ்யஸி:ஸாமஸி:யாஸி:||

(வ்.ம்.) செஷஸயவ) வொவநவெவாஸி:தநஜீ:தஸ)ரவெ
ணா:ஸி:தவெந வொவொநா:ஸி:வொஸ்யு - பெரியபெருமாளு

(௫௮) எம்பெருமானுடைய ஸம்பநதத்தைக்கொண்டு உதுபவிப்பதற்கு
யோக்கியங்களான கோபுர ப்ராகாராதிகளைக் காட்டிலும் ஸ்வயமதுபவிப்ப
தம் குபயோகமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹததையுடைய பெரியபெருமாள்,
எழுந்தளியிருக்கும் திவ்யதேஸுத்தைக் காட்டாநின்றனுகொண்டு, அங்கு ஜநங்
களின் கூட்டத்தை விலக்குநிமித்தம் கர்ப்பக்ருகத்தில் குறுக்காக நாட்டியிரு
க்கும் ஒழல் தடியை, பகவத்ஸேவைக்கொரு தடையும் வாராமலிருக்க ஸர
ணமடைகிறேனென்று கருத்து.

(௫௯) எம்பெருமானுடைய கடாசுநாமகிற பெருவெள்ளத்தில், அகப்பட்
டவர்களுக்கொரு ஆதாரமபோல, அவருடைய ஸௌந்தரியமே இருவடிவு
கொண்டதோவென்னும்படியான மணல்சூணை ஆதாரமாகப் பத்துகிறேன்.

(வ்-ம்.) ஹோதெ நாவதவிதளகூ ஹாயாலானாஃ - ஈரவ ஸ்திரத்தா லலங்கரிக்கப்பட்ட திருமுலைத்தடங்களை யுடைத்தான, மீலாஹுதாஸுவாஹ க்ருவாணீ ஹுமாஸுவதஹு ஹஸுதெஹு விதூதாநி க்ருஹாணி யாலானாஃ - லீலார்த்தமாயும் லதைபோ ஹமிருக்கிம கட்கமென்ன பொன்வட்டிலென்ன படிக்கமென்ன இது களில் கொடுக்கப்பட்ட கராக்ரத்தையுடைத்தாயும், சுஹை ஹவவ ஹெதெஹுவஹஹீதிதாஃ - தாமரைபோன்ற திருவடிகளை பிடிக்கையை ஸ்வபாவமாகவுடைத்தாயுமிருக்கிற (பரிசாரிகைகளை யென்று ஸேஷம்) அன்றிக்கே:—வஹாஹைத ஹாஹியே - விஸேஷ்யமாய், இவர்களே காலபேதேந க்ருபாண்யாதிகளையும் தரிக்குறளென்று கொள்ளவுமாம், வயஸு - அப்படிப்பட்ட பரிசர்யை யிலாதரமுடைய நாங்கள், ஹுஹெஹ - குணகதம்பண்ணுகிறோம்.

(அ-கை.) அநந்தம், ஒருதிருக்கையாலே ஸிரஸ்யஞ்ஜலியும் ஒரு திருக்கையாலே, சாமரங்களையும் தரிக்கையாலே முகுளித நளிநங்களாய் நிலாவோடுகடின நல்ல ராத்திரிகள்போலிருக்கிற சாமரதாரிணிகளான விமலாப்ரப்ருதிகளான ஹொன்பது திருநாமங்களையும் ஹுஸ்ரயிக்கக் கடவே னென்கிறார்.

கூஉ. ஹுகூஹித நய நாலுகளஹுஹீகாஹவஹு நிஸாவிஹிஹாஹீகா நவாவி | ஸிரஹிக்ருத நஹிஹு ஹெகஹஹாஹதாஸகரொஹுஹு ஹாஹிராஹு யெய்யு ||

(வ்-ம்.) ஸிரஹிக்ருதாநஹிஹுஹுஹவஹகஹஹாலாயாலானாஃ - திருமுடியில் பண்ணப்பட்ட வஞ்ஜலிருபங்களான ஒரு திருக்கைகளை யுடைவர்களாயும், ஹதஹெணகரெண - ஹஹுஹாஹாஹிராஹாலானாஃ - வேறொரு திருக்கையாலே ஹயரச்சலியாநின்றுள்ள சாமரங்களையுடைவர்களாயுமிருக்கிற, ஹதஹவ - ஹுகூஹிதாநிநஹிநாநியாலானாஃ - முகுளிப்பித்த தாமரைகளை யுடைத்தாயும்; களஹுஹுஹாஹஹிஹாலுகளஹுஹீகாஃ - நிலாவோடுகடினதாயுமிருந்துள்ள,

(கூக) பெரியபெருமாளுக்கு ஸகலவித கைங்கரியங்களையும் செய்து அந்த வந்த சித்நந்த்தோடலங்காரமாக விளங்கும் பரிசாரிகைகளை ஸ்திக்குறேன்.

(கூஉ) ஒருகையால் சிரஸில் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, மற்றொருகையால் சாமரங்களை வீசுகிறபடியால், சாமரத்தின் வெண்மையாகிற நிலாவால் அவர்களின் அஞ்ஜலியாகிய தாமரஸம் முகுளிபாவத்தையடைந்து சநதிரமண்டலத்தோடுகடின இரஹிபோல், பிரகாசிக்கும் விமலைமுதலான ஒன்பது பெயர்களையும் ஸ்துதிக்குறேனென்று கருத்து.

டான, ஹாயாதிவ - நிழலபோலிருக்கிற, சுவநீனு - பூமிப்பிராட்டி யையும், உவயாநி - உபாயமாகவும், புருஷகாரமாகவும் பத்தக்கட வேன், (தேங்கின மடுக்கள்போலே, அர்ச்சாவதாரமென்கையாலே, பெருமானைத் தடாகமாகவும், கர்ண கை கால் தூயசெய்ய மலர்களா கையாலே தீவ்யாவயவங்களைத் தாமரையாகவும் புருஷகார பூர்த்ய ர்த்தமாக பூமிப்பிராட்டியையும் அநுபவித்தாரொன்று கண்டு கொ ள்வது.)

(அ-கை.) கீழ் ஸரண்யத்வோபயோகியாக வறுஸந்தித்த வர்த்தத்தை போகயத்வோபயுக்தமாக திரும்பவு மதஸந்திக்குறர்.

சுச. விஸநயநவாரவெஸரமயயபூரணியாநவஸிததிவ வரிமஹூதஹூணரீகஹூடாக்யூ ஸ்ரியஸிவிவிஹூணீராஜஹ்வலீ திவாஷிநிவபூதிவஹநிவாஸ்யூபஸூவிஸூஹராணு ||

(வ-ம.) ஹெநயந - வாராய் கண்ணே! தெ - மாம்ஸசகூ ஸ்ஸான வுனக்கு, வுரூ - முன்னே. ஸூத்யூ - தேங்கின மடுக்கள் போலே பெய்போதுமிருக்கிற, வரிமஹூணி வுணூரீகாநி யவ்யிநு ஸூ-நான்கு பக்கங்களிலும் பூத்த தாமரைகளையுடைத்தான, தூடா கதிவ. தெளிநது குளுந்து தடாகமபோன்ற, ரூமயயபூ ஊதூனி யாநயூ யஸூத்யூ - ரங்கநாதனென்று திருநாமமுடையவரை, வி ஶ - ஸம்ஸார தாவதாஹமஸமிக்கும்படி பாரம்பண்ணு, சுஷ்மிநு - தடாகமபோன்ற பெருமானிடத்தில், விஹூணீ - ராஜஹ்வலீ திவ ஸ்ரியூ - ஸூஷூ - பெரியபிராட்டியாருக்கு, பூதிவஹநிவ - ப்ர திபிம்பம்போலிருக்கிற; கீழ் சாயையென்றார், இங்கு ப்ரதிபலநமெ ன்கிறார், இரண்டாலும் ஸாபத்ரி நிவ்ருத்தியைக்காட்டுகிறது, விஸூ ஹராணு - பூமிப்பிராட்டியையும், வஸூ-ஸேவித்து கிருதார்த்தமா கக்கடவை

(அ-கை.) இதில் ஸௌரீய்யாதி குணங்களை ஸைத்யாதிகளாக ரூபித் து இப்படியிருந்துள்ள நம்பெருமானாகிற ஸரஸ்ஸை அவகாஷித்தோ மா னேமென்கிறார்.

(சுச) வாராய் கண்களே! இதுவரையில் ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தாலுண் டான விஷயாந்தரங்களாகிற பெருங்காட்டில் அலைந்த களைதீர ஸ்ரீரங்கரா ஜனுடைய திவ்விய மங்கள விக்ரஹ ஸெந்தரியாதிகளாகிற தீர்த்தத்தைப் பா னம்செய். அவரோடு வினையாடிக்கொண்டிருக்கும் பெரியபிராட்டியாரையும் அவள் பிரதிபிம்பம்போலிருக்கிற பூமிப்பிராட்டியையும் ஸேவியாய்.

௬௫. ஸௌஸ்ரீயுதவிவாராகுபாதராமஸஹ்வாலிதாவி
 உக்யுதிஷைலிநிபிஷ்டு | அக்ஷராயவாஸிதஷைலிவிமாஹிநாஸ்ரீ
 ராமராஜிஷிஷ்டுஸாரூபஸஹஸ்ய ||

(வ்-ம்.) ஸௌஸ்ரீயெந ஸீதஷ்டு - (ஹிதாஷிஷெஷுஹநீ
 ராயெணஸஹஸ்யுஷ)ஸ்வபாவத்வத்தாலே குளுந்தும், சுவாராகு
 ஹெவவ தராம ஹெந ஸஹ்வாலிதா விஹெயெநதசு-அதிகமா
 ன பரதுக்கா ஸஹிஷ்ணுதா ரூபாதுக்ரஹமாகித வலையாலே அபிஷித்
 தாளாகப் பண்ணப்பட்ட வகிலராயுடைத்தாயும், சுக்யுதி ஹிஷை
 ஹிதெந நிபிஷ்டு - ஸ்வாபாவிசமான ஸ்வரூபகுண விபூதி பரப்பால்
 வநத வாழ்த்தையுடைத்தாயும், அக்ஷராய - பெரியபிராட்டியாராலே,
 வாஸிதஷு - நிரதரவாஸஸ்தாநமாகப் பண்ணப்பட்டதாயும், பெ
 ருமாள்விஷயத்தில் திருமார்பில் ஸரூபக்ஷத்தில் தாமநாயில், சுக
 ஹவ - ஹஸ்யுஷ - புருஷகார ஸந்நிதியாலே காலுஷ்ய நிவ்ருத்தி
 யாகித தெளிவையுடைத்தான, ஸ்ரீராமராஜிஷிஷ்டு-வஷ்டுஸாரூ - தசு-
 நம்பெருமாளெனது வ்யாஜ்மாத்தரமான பத்மஸரஸ்ஸை, விமாஹி
 நாஃ - நன்றாக வவகாகித்தவர்களாக, சஹலி - ஆஹேம. ப்ராப்த
 விஷயா வகாஹநமென்று தோற்றுக்கைக்காக பூதநிர்தேஸம்.

(அ-கை.) அநந்தரம் ஸம்ஹாஸநத்தில் ஸமஸ்தமும் தமக்கு, பரதந்த்ர
 மாம்படி பெரியபிராட்டியாருடைய ஸ்வயம் வரத்தாலே க்ருதார்த்தங்களா
 ன யௌவந ஸௌந்தாயாதிஸயங்களாலுண்டான கர்வந்தோத்த பிராட்டி
 மாரிருவரோடு மெழுந்தருளியிருந்து எககளுக்கு தாரகரான வழகிய மண
 வாளப்பெருமான ஆஸ்வாதிக்கக்கடவேனென்கிறார்.

௬௬. ஸிஹ்வாலெநகலிபாயாக்ஷராயவாஸிஷெகாதவ்யுயி
 துஷிஷ்டுஷைலிநிஷ்டுஷ்டு | அக்ஷராயவாஸிஷெகாதவ்யுயிஷெ
 ஹிஷ்டுஷைலிஷ்டுஷ்டு ||

(வ்-ம்.) விஷ்டு-ஸமஸ்தத்தையும், ஹகரீதவ்யுயிஷ்டுஷை
 தயாகதஷ்டுஷ்டு - பரதந்த்ரமாக்குகைக்கென்றபடி, அக்ஷராயவாஸிஷெ

(௬௫) ஸௌஸ்ரீயமான திய்யகுணமாகித குளுமையோடே, எல்லையி
 ல்லாத் தம்முடைய க்ருபையாகித அலைகளாலே ஸகலையு முள்ளடக்கி
 ஸ்வாபாவிசங்களான மஹிமா திகளை ஆழமாய்க்கொண்டு, தாமராயாருக்கிரு
 ப்பிடமாய், அவள் ஸந்நிதியாலே, தெளிந்து அழகிய மணவாளென்கித
 இந்த தாமரைத்தடாகத்திலிழிந்து ஆழ்கினவனாகிதேன்.

(௬௬) பிராட்டிமா ரிருவருடைய ஸந்நிதியாலே, எல்லாவற்றையும் தம்
 வசமாக்கி எங்கள் ப்ராணதாரகளை விருக்கு மிந்தகிருவரங்கத்தமுதனைஎப்
 பொழுது மதுபவிக்கிறேன்.

நவிடி தெநிடுெஷொயவ்விநு சுடுணிதயா - சுநுஸூயாவூ - அநுஸரிக்கக்கடவேம், (வ்யுமதாவிதியாடு தார நு-வடுவடூஷிசு - தூவெஹுவவ நடு.)

(அ-கை.) அநந்தரம், “நிவாவூவூக்ஷலூயடுநாடு” என்கிறபடியே, அழகியமணவாளனாயொரு பாரிஜாதவ்ருக்ஷமாகவ துபவிக்கிறார்.

சுஅ. கூதிக்கூலநிவாலாசுஷு வயூவலீயொஹூம் நடிஸாஹிஸா டுடிடிஸவ நாரஸஹஜூஹஃ | ஸூஜிவஹாநாடுஹூம் யாடுதிசு தூரூயவஹநூயூவத்ரூவூவாரிஜாதஃ ||

(வ்-ம்.) கூதிஃ கூலநிவாலாய தெவனவ சுஷுவஹுளதயொஃ லீஹவஹூம் நெந டிஸஸூ ஹிஸாஸூ உடித் யளவநாரஸஹ ஜூஹூம் ஹாயவஹூவஃ-ஸ்ரீபூமிகளாகிற கல்பலதைகளுடைய வாதர த்தோடுகூடின ஸம்ஸலேஷத்தாலே பத்துதிக்கிலும் ப்ரகாஸியானின் ஹள்ள யௌவநாரமபத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தையுடைத்தான, வத்ராணஹூஷகீதி வத்ரூவூ-யௌவநாரமபத்தினுண்டான திவ யாவவயங்களினுண்டான புகரை யிலைகளாக யுடைத்தான, தெஷா ஹேஷா ஹேதெவாவாராஸூநூயாநிஹூநிஹேநடூ-ஹூஸூரித ராலே வரிக்கப்பட்ட வைஸ்வர்ய கைவல்யபகவல்லாபங்களாகிற பல ங்களாலே தாழ்ந்திருந்துள்ள, ஹூம் யாடிவஹூவ ஹதி - அழகிய மணவாளரென்று பேர்பெற்ற, வாரிஜாதஃ-அவ்ருக்ஷமானது, ஹி- ஸம்ஸாரதாபார்த்தனா ஹென்னுடைய, ஸூஜி-ஹூபை, சுபஹ ஹதாடூ - தீர்க்கக்கடவது.

(அ-கை.) அநந்தரம், “ஹீணஹூவூஹிவஹி” என்றும், (அடியார்க்கெ ன் செய்வன்) என்றும்படி, பரஹோதாரஸ்வபாவஹைகயாலே, விரோதிநிரஸ நத்துக்கு மஹுபாய்யதைக்கு முடலாகவாழ்வார்களோடு கோவிலிலே ஹூஸ்த தாநம்பண்ணி ஹஜ்ஜு ஹர்வஹ்ஜு விபாகமற ஹெல்லாருமஹூபவிக்கும்படி ஸூ லபமாய் ரஸ்யமானமுஹுவலாஹும், நோக்காலுமாகவார்த்தை யருளிச்செய்யு மவர்போலே யெழுந்தருளியிருந்து ஸம்ஸாரத்தில் தண்ணியனா ஹெனஃ கும் ஹெல்லபுகலான வழகியமணவாளப் பெருமானை பத்தக்கடவேஹென்கிறார்.

(சுஅ) பிராட்டிமாராகிற கற்பகக்கொழுகளோடு சோநது, அதனா ஹுண்டான சிறப்பை ஹூலைகளாகக்கொண்டு, அவரவரபேக்ஷதங்களைக் கொடு ப்பதாஹி பலங்களால் தாழ்ந்துள்ள, ஸ்ரீரங்கராஜராகிற பாரிஜாத விருக்ஷ மானது, ஸம்ஸாரதாபத்தால்ஹொந்த ஹென்னிஹப்பை போக்கட்டுஹென்று கருத்து.

னியானது, வடிநிதியாயா; வெதலஸ்ராவ ௭ - பிராட்டியுடைய திருவுள்ளத்துக்குத் தருதவிஷயமாயிருக்கிறது, (தலஸ்ராஸ்தலஸ்ராவ ௭)யெலெதிவெஹ் - வீரஹிபாதல - அப்போது அவருடைய திருவுள்ளத்துக்கதாகுணமாக விருக்கிறதென்றபடி)“அக்ஷர-அக்ஷரா ஸ்வ ௭)னு உத்திரா:”மதாந்யாமதாநிவதாநி-புறப்பாடுகளில் வீதியெழுந்தருளுகிறது, மறுபடி கோயிலுக் கெழுந்தருளுகிறது, அக்ஷர-விஷயவொலவீதிவக்ஷ-ஆணி - த்ருஷ்டிப்ரியங்குளென்றபடி, கிசிவாஸ்ய-வேறுசொல்லியென்? த உலெ - இப்படி கிழ்சொல்லப்பட்டதுகன்போலிருக்கிறது, யளவநவ்யமடுவொவனவொனெ-யெளவரஸ-உசகங்களான, ஹாவா - ஸ்வபாவவிஸேஷங்கள், (சேஷடைகளுள்ளவாமம்)ந-எங்களுடைய - வெதாவலி - மரஸ்ஸுக்கனை, வலினினி - குறைப்பண்ணுகிறதுகள்.

(அ-கை) அநந்தரம், நம்பெருமானுடைய திருவபிஷேகம் முதல்திருவழிபயந்தமான தீவ்யாவயவகளை நிரந்தரம்ஸேவிக்கிறோமென்கிறார்.

எங். சூயதிஸீட்டிஹிகொதுவஹு-யூ-பு-பொண்பிராகண்டுவொ உநநிந்குஸகண்டுவாஸ்ய | உஹுதுவக்ஷவலி-ஹாய-யவொஹு - ஹு-ஹுவினாஹவதிவிவவிஹஜாஃ ||

(வ-ம்.) சூயதிஸீட்டியவலுத்து - உன்னதமானகிரீடத்தை யுடைத்தாயும், சுஹிகெ-உதுவகஹு-ஹு-ஹு-யவலுத்து - திருநெத்தியில் ப்ரகாசியாநின்னுள்ள ஹுத்துவபுண்டரத்தை யுடைத்தாயும், சுஹு-ஹு - வொஹுவெயவலுத்து - திருக்காதுகள்பர்யந்தம் நீண்ட திருக்கண்களையுடைத்தாயும், ந சுஹு-ஹு யவொஹுளவொஸாவலகண்டுவலுத்து - அநர்க்களங்களாப்பாஸுங்களப்போலிருக்கிற திருக்காதுகளை யுடைத்தாயும், உஹுது வக்ஷ-யவலுத்து - விஸாலமான திருமார்பையுடைத்தாயும், உஹு-ஹு-ஹு-ஹு-யாநியெஹொனெ வொஹுவொயவலுத்து-தரிக்கப்பட்ட சக்ராத்தயாதங்கையுடைத்தான திருக்கைகையுடைத்தாயும், சுஹு-ஹு-ஹு-ஹு-யவலுத்து - ஸ்லாக்யமான எக்கையுடைத்தாயும், சுஹு ஹவவெதயவலுத்து-தாமரைபோள்

(எஹ) உயர்ந்ததிருவபிஷேகத்தையும், நீண்ட திருக்கண்களையும், பாசம்போன்ற திருச்செவிகளையும், விசாலமான மார்பையும், தீவ்யாயுதங்களைத் தரிக்கவல்ல திண்டோள்கள் முதலானவையையுமுடைய திருவரங்கச்செல்வரை ஸேவிக்கிறோமென்று கருத்து.

ற திருவடிகளை யுடைத்தாயுமிருக்கிற, ரும்பெருமானை, ஊஜாதி-ஸேவிக்கிறோம்.

(அ-கை.) இஸ்ரோகத்திலும், விலகூணுவயவ விசிஷ்டரான நம்பெருமானை, கோயிலிலே அநேகவாஷங்களில கண்ணுலேகண்டதுபவிக்கக்கடவோமென்கிறார்.

எசு. சுலபநு ஜலபஜாஸஜிணி தகடீஸுவாழிகளெசுயகக்கிணி தூணவமஸீஸம்ஹ நநகம்நிவ-பு ஜாஜிநிஷ்டி த்யு | உலூவாஊம் ஷிஸுவாஊம்ஜம்நிஜஊஜாவிஸு ராணலிவ்யூராயுயம் ஸீராமெஸுர டிஸு தகதஊதஃவெஸு ஜிஷகூஸீஸவ்யு||

(வ்-ம்.) சுலப நு ஜலபஜாஸஜிணி தகடீஸுவாழிகளெசுயகக்கிணில் அமுத்தப்பட்ட தாமரைபோன்ற திருவடியுடைத்தாயும், சுண்ணிதா கடி தயா ஸ்வாழிகளெசுயவ்யுத்யு - ஸ்வாக்யமான திருவரைக் குப் பாங்கான பட்டு திருபபரியட்டத்தையுடைத்தாயும், சுண்ணிதூ ணவவ்யு மெயொயவ்யுதக - ஸம்ஹநநய - யவ்யுத்யு-ஈஷந்நாத் தந வாஸிதமான திருமேனியை உடைத்தாயும், நிவ-பு ஜாஜிநிஷ்டி த்யு யவ்யுத்யு - ஸ்வாபாவிசமான முறுவலையுடைத்தாயும், உலூவாஊம்ஜம்நி ஜிஷகூஸீஸவ்யு - திருவபிஷேகத்தை ஸ்பர்ஸீ யாநின் றுள்ள தாமரைபோன்ற திருமுகமண்டலத்தை யுடைத்தாயும், நிஜாஸு ஊஜாஸு விஸு ராணாநி லிவ்யூந யூயூயாநி யவ்யு த்யு - தம்முடையதுகளான திருக்கைகளிலே ஸத்ருநிரஸகத்தால் வந்த வினைப்பாராநின் றுள்ள விலகூணரான வாழ்வார்களை யுடைத் தாயுமிருக்கிற, ஊகூஸீஸவ்யு - ஊகூஸூரஸுவாய்யு - நம்பெருமானை, ஸீராமெ - கோயிலிலே, ஸுத்யு - அநேகமான, ஸுரடி - வர்ஷங் களிலே, (சுத்யுணவெயொமெஊதீயா) தகதஊதஃ - எழுந்தருளு மிடமெல்லாம, வெஸு ஜி - ஸேவிக்கக்கடவோம்.

(அ-கை) அநந்தரம், முன்பு பெரியதிருவடியாலும், பின்பு அநந்தசாயியா னாதம்மாலும், பார்ஸ்வங்களில், ஸீபூமிகளாலும், பர்யாப்திபிறவாமல் திருக்கண்களாகிற சிறுநகைகளாலே பானம்பண்ணப்பட்டவ முதவெள்ளமாய் முறுவலித்த திருமுகத்தோடு மாழ்வார்களுையுடைத்தான திருக்கைகளோடும் அணைவர்க்கும் தமமைப்ரகாசிப்பியாநிற்கிற நம்பெருமானை ஸரணம்புகுளுரே மென்கிறார்.

(எசு) திவ்யாங்க ஸந்தராகாரராய் பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபரா ன பெரியபெருமானை யெம்மொழுதும் ஸேவிக்கக்கடவோமென்று கருந்து .

எடு. சுமெய்யுதாக்கெட்டுணவஸூரடிவழிவதிசயநெநநாது
நாவாஸூய்யொய்யஸீ ஊலிஜூரூசூயூரநயநவூஉகெநெநெஸ
வூரூநாஜூதளவ்யு | வகெணூவிவூதெநவூரூடிவயமூராஸவ
வகெணூஉஊரெய்யு விஸூரெஸூதிவூரூநெ ஸரணஸரணா
ரூமரூரூஜூஉஜூரூ||

(வ்-ம்.) சுமெய்யு - முன்னே, தாக்கெட்டுண - பெரிய திருவடி
யாலே, வஸூரூ - பின்னே, சுஊநாஊ வதள சயநெ யவ்யு தெ
ந - அரவஸூரண திருவரந்தாமவானிடத்தில பள்ளிகொண்ட, சூதூ
நா - தம்மாலே, வஸூய்யொய்யா - பக்கங்களிலே, ஸீஊலிஜூரூ - பிரா
ட்டிமாராலே, நயநாநெய்யவூஉ காநி தெஊ - திருக்கண்களாகி
ற சிராங்காய்களாலே, தூவெஸூரூ வெ தூவி வூயா - த்ருப்தி பிற
வாமையாலே, வெவ்யு ரூநா ஜூதவ்யுள வவ்யு - நிரந்தரம் லே
விக்கப்பட்ட வம்ருத ப்ரவாஹமான, சூவிஊஊதவ்யு - யவ்யு
தெந - ப்ரகாஸித்த பொன் ஸிருப்பையுடைய, வகெணூ - திருமுக
த்தோடும், வூரூணூ சுஊயூமூராஸவஸூகூணூ யெஷாரெஊ -
ப்ரகாஸியானின் னுள்ள வபயமுத்தாயு மாழ்வார்களுையுமுடைய, ஊ
ஜூநாஜூரூணூரெஊ - அதுகளோடும், விஸூரெஸூ - அனைவர்க்கும்,
திவூ ரூநூ - தமமை ப்ரகாஸிப்பியானின் னுள்ள, ரூமரூரூஜூ - நம்
பெருமானே, நஸூரணூ யெஷாரெஊ - புகலத்த நாங்கள், ஸரணூ
உபாயமாக, ஊஜூரூ - ஊஷூ.

(அ-கை.) இதில், த்வயத்தில் கண்டத்வயார்த்தங்களை க்ரமேணவருளிச்
செய்கிறார்.

எசு. சூதூவாஸூ யய்யூகூ கூவூஊரூமூரூகூரூதலூ
வூஜூஸூஸூரூதகூரூயெநூஜூவூதவூவூஜூவூநூ | ஸீரூமெய்யு
ரூரூயெயெகூரூவூகூரூஊஜூஊஊவிஊதூ ஸீரூமெய்யு
தூவூஊரூஊவூயூதூரூயீ||

(வ்-ம்.) சூதூநாஜூவாஸூய்யு - ப்ரஷ்டைஸ்வரீய காமர்க்கு
அவைத்தைக்கடிப்பித்துக்கொடுக்கையாலே ஆலம்பநமாயும், சுஊ-

(எடு) லகல ஜநங்களுக்கும் யானே ரகூகனென்கிற தம்முடைய திரு
வுள்ளக்கருத்தை ஆபுதங்களைப்பிடித்தும் முறுவல்செய்தும் ப்ரகாஸிப்பியா
நின்றெழுந்தருளியிருக்கு மீந்த பெரியபெருமானே சரணமடைகிறேமெ
ன்று கருத்து.

அ0. ஜயயிதிவநிவீதீநீரொநாஜி ஜஸுளநிஹிதீவஸயா ந0கூஜீராவாஜி,கூ0ஜி கஜிவபடிசுராஊ0ஜெயகம்பாஜிநீநெவ மணிநஜியிஸயாநவ0ரூஷ0வநிஷீயி||

(வ-ம்) நீநெ - கறுத்த, யாஜி - ஸ்தந்தாநத்தில், ஜெயக்ய - ஸ் யாமளராய், மணிநஜ - திருவநந்தாழ்வான்மேலே, வஜெயகரள யாக்ஷிணீவதெஷா0 ஸஜிஹாரா: கஜிவபடிசுராஊயஸு0த்யு- திருவடி திருக்கை திருக்கண்களையுடைத்தாய், சுயிஸயாநஜ - படி த்துக்கொள்ளாநின்றுகொண்டு, நீரொந- மேகத்தால், நீவீத்யு- நிர்ஸேஷமாகப் பாநம்பண்ணப்பட்ட, ஜயயிதிவ - ஸமுதரம்போல வும், சுஸுள - ஸமுத்திரத்தில், நிஹித்யு-வைக்கப்பட்ட, சுஜி-திவ- மலைபோலவும், சுஜெ-கூ0ஜஸுத - மலையினுடைய கொடிகளாலே மறைக்கப்பட்ட மத்தியத்தில், (நிகூஜி கூஜுளவாகீ வெவதாஜி விஹிதொஜர உத்யுஜா:) ஸயாநஜ - படித்துக்கொண்டிருக்கிற, கூ0ஜரவா - யானீபோலவும்ருக்கிற (வாஸுஷு ஜவாஸு0) வ0 ரூஷு - திருபாதிசுபும்ஸ்த்வமுடைய பெரியபெருமானே, (வூரூஷா: வ0ரூஷாநரா உத்யுஜா:)வநிஷீய-ஸேவிக்கக்கடவேன்.

(ஸமுத்திரத்துக்குக் கறுப்பு கவி ஸமயஸித்தமாகையாலும், முக்தாஸு-க்த்யாதிசுளும் ப்ரவாளங்களு முண்டாகையாலும், மலைக்கு அருவிசுளும் நல்ல செங்கல்களு முண்டாகையாலும், யானீக்கு மேல்விரிப்புடைவை ஸிந்தூரா திசுளண்டாகையாலும், ஸாத்ருஸயமும், மலைக்கு ஸ்ததைர்யமும் யானீக்கு சைதந்யமுமுண்டாகையாலே உத்தரோத்தர த்ருஷ்டாந்தாதிச்யமும் கண்டு கொள்வது.)

(அ-கை.) இதில் தம்முடைய சிவந்த திருவதரமென்ன, திருவடிக ளென்ன, திருக்கைகளென்ன, இதுகளாகிற பவழந்சையுடைத்தாய், திருக் காவேரி யலைகளாகிற கைகளாலே உபலாளிக்கப்பட்டு விஸ்மயநீயமான ஸ முதரக்கன்றுபோலிருக்கிற பெரியபெருமா ளிவ்வீழுகியி லெங்களுக்கு ஸ்வா நுபவ கைங்கிரியங்களால் வந்த ஆநந்தத்தைத் தரக்கடவொன்கிரூர்.

அக. ஸீரூ0மெஸயஉஹுஸஜிநிஜி0ஜீதாஜிதாஜி ராயரவடி வாணிவிடி ரூ0ஜாநஜ| காவெரீ0ஹரிசுரொவலா0ஜி0ரொநாமஜீ ராரூ0தஹவதணு0கொணு0வஸு0||

(அ0) கடலைமுழுதும்பருகியமேகத்தின்கர்ப்பத்தில் விளங்கும் அந்தகட ல்போலும், அதில் படித்திருக்கும் யானீபோலும், அதின் மத்தியில் நிலைபெற் திருக்கும் மலைபோலவும், திருவநந்தாழ்வான்மீது பள்ளிகொண்டிருக்கும் பெரியபெருமானே ஸ்துதிக்கக்கடவேனென்றுகருத்து.

(வ-ம.) சுயராஸு வடிவ வானீயதெஷாஃ ஸுஜாஹாரஃ சூ
 தாஜிஃ - சுயரவடிவாவணெவ விஜுஃபாயஸு)ஸஃ - நனராகசசி
 வரத திருவதரம திருவடிகள் திருகல்களாகிற பவழங்கனையுடைத
 தாய், காவெய்யுஃபாயஸு வனவ சுராஃவெஸு ருவவாஜுஃபாயஸு
 திருக்காவேரியுடைய அலைகளாகிற கைகளாலே பரிசரிக்கப்பட்ட,
 மஹீரஸாஸாவடி - தஸு - ஆழநதுவிஸ்மயநீயமான, சுண-வஸு-
 ஸமுததிரத்தினுடைய, தண்டுக உவ - சனறுபோலிருக்கிற, (ஸ
 ஃபுஜாதஸு - தண்டுக உதஜுஃ) ஸ்ரீராமஸயஃ - பெரியபெ
 ருமாள், உஹ-இவவிடத்தில், ஃ - எங்களுக்கு, ஸஜிஸௌகயத
 தை, -நிஜிஃதாஜ - உண்டாகக்கடவா. (அக்ஷிஸுவநுஃபோலே,
 உஹாரிகர என்கிறவிடத்தில் ஹுஸு)

(அ-கை.) இதில், பெரியபிராட்டியாராகிற மின்னலும், திருவாபரண
 கார்த்திகளாகிற விநதர தநுஸ்ஸம, கிருபையாகிற ஜலமும ஸோநநு கோயி
 லாகிற மலையில படிநததொரு பெரியபெருமானாகிற குளிர்நத ஊளமேகம,
 யாசநாருப் பரபத்தியினதிகே யிருக்கிற விநத வென்னையும், ரகஷிதநு நனை
 கக்கடவதென்றொ

அஉ விரிணுஜிஃஜநிஜீரயாதபிக்ஷாநுஹலஷாஜிணிஃபு
 திவிரிஜு, யநுஃபாயஸு | ஸ்ரீராமயாஜிஃபாயாஸநிஃபு க்ஷா
 ஃபு ஸயாஸு - ரிவஸீ தவகாஃவெஃ ||

(வ்-ம.) ஹ்ரீரயா-பிராட்டியாலே, தபிடிஸுஜாஹீ திதபிக்ஷாநு-
 யின்னலையுடைத்தாயும், ஹலஷாணாநாஜணயவெஸுஷாஜிஃபு - தயஃ
 ஹாஃ - திருவாபரணத்திலிருக்கிற நவரதங்களுடைய கார்த்திகளா
 லே, ஹ்ரீயநுஃ - இநதிரதநுஸலை, ஃபாயஸு - தரியாநினறுள்ள, ஃ
 பெயவாஸவெஸுந நிஃபுக்ஷாஃ - கருபையாகிற ஜலபூர்த்தியாலே,
 ஸ்ரீராமயாஜி - கோயிலாகிற, ஃபு - ஹ-மலையில, ஸயாஸு - ஃபு த

(அக) கமரீரமாயும், வியப்படையுமபடியான தோற்றத்தடன் பால
 ஸமுத்திரமபோல விளங்குகிற இந்த பெரியபெருமான தமமையதுபவிப்ப
 தாலுண்டான ஸுசுததை வெப்பொழுது பிங்கு நமக்கு கொடுக்கட்டும்.

(அஉ) காடு நாடோடு வாகியற வெங்கும வரிஷிக்கிற மேகம்போனற
 விநத பெரியபெருமான, கிருபையையே ரஸமாயுடையவராகையாலே, அ
 தை யடைவதற்கொன்றும் செய்யாத வென்னையும் குளிர்சுடாக்ஷிததனுக்கி
 ரஹிக்கட்டுமென்று கருதது.

துக்கொண்ட,கூடெவெயு-குளிர்ந்து கறுத்தமேகமானது, ஐஜெந
னு-பிறப்புமாத்ரமேயாய் சைதநயகாயமொன்றுமின்றிக்கே யிருக்
கிற வென்னையும், லிவெனுசு-(ப்ரார்த்தநாநிரபேகூநமாக) நனைக்கக்க
டவது, (இவ்வாத்தம் மேகஸாத்ருயத்தாலே லபிக்கிறது)

(அ-கை.) இதில், திருவபிஷேகம் முதல், திருவடியளவும் வர தேஜோவி
ச்சித்தியாலே, மநோஹரங்களான அவயவங்கனையுடைத்தாய்க்கொண்டு கோ
யிலிலே திருவநந்தாம்வான்மேலே ஸாயந்திருநதுள்ள பெரியபெருமானைக்
கண்டவர்கள் நெஞ்ஜில் தானே மேல் விழ நின்றுள்ள வம்ருத்ப்ரவாஹத்தை
ப்போலே கண்களாலே பாநம் பண்ணுகிறேமென்கிறார்.

அக. சூரேளெரிரு தகிராது நராவவஹி ஸாயாகிசு ரொந
ஐசுசாரபெநாஹராாமு | ஸ்ரீராமெசெஷஸயநம் நயவெநெவி
வாஃவஸு ஶுந்நுபுவணரொவயிவாஶுதவ்யு ||

(வ்-ம்.) லேவெ ருத கிரா ஸுஸாசு - சூ தவ்யாசு - திருவபி
ஷேகத்திலிருக்கிற ரத்நமயமும் மகராகாரமுமான திருவாபரணம்
முதல், வுநு - திரும்பவும், சூவவஹி ஶு - திருவடிகளளவும்,
யாஶுரம் சூ ரெணை உற உகி உசாராணி ரெநாஹராண ஶாமா
நி யஸு ஶு - தேஜஸ்ஸுக்களுடைய ஆதுபூர்வியாலே உயர்ந்தது
களாயும் அபரிச்சிகநங்கங்களாயும் ரம்பங்ககளாயிருக்கிற வவயங்கனை
யுடைத்தான, ஸ்ரீராமெ செஷஸயநம் யவஸு - கோயிலிலே
திருவநந்தாம்வான்மேலே கண்வளர்த்தியையுடைத்தான பெரியபெ
ருமானை, பெஸு தா ஶுநலி புவணம் - கண்டவர்களுடைய ஹ்ரு
தயத்தில் விழாநின்றுள்ள, ஶுதவ்யு - அமருதத்தினுடைய, ஶு
யிவ - ப்ரவாஹத்தைப்போலே, நயவெநெ - கண்களாலே, விவா
ஶு-பாநம்பண்ணுகிறேம்.

(அ-கை.) இதில், திருவடிகள், திருக்கைகள், திருமுகமண்டலம் தாம
ரைப்பூக்களாய் திருமேனிகாந்தி பச்சிலைமரப்பூவாய், திருவதாம் பநதுவ
புத்தமாயிருக்கையாலே, பெரியபிராட்டியார், பெரியபெருமானை யொரு
நந்தவநமாக அதுபவிப்பொன்கிறார்.

(அக) இவ்வளவென்றிய வரிதான மஹிமையுடையவனாகிலும், கண்
டபோதே ரளித்து யெளிதாக வனுபவிக்கும்படியான விந்த பெரியபெருமா
ளுடைய திருவடிமுதல் திருமுடிபயந்தமுள்ள திருமேனி லெளந்தரியத்
தைக் சண்ணாரக்கண்டு களிக்கிறேனென்று கருத்து.

அச. சூரவிநி^{தி}தலே^{விய}வாணிவகெ^{ரு}ரவி^{தா}வி^{லி}தலி^{னி}
தா^{ம்}கா^{ஜா} | சுய^{ரெ}ண^வய^{ம்}ய^{ம்}ஜீ^{வி}த^{ம்}ஸீ^{நி}ய^தம்^நந^ந
யெ^{சு}ர^{ம்}ம^யநீ^{யு} ||

(வ்-ம்.) ஸீ^{ம்}-பெரியபிராட்டியார், சுமீ^யவ^{வா}ணீ^வவக்^ண
வெ^{து}- ஸுஷ்^{யு}- (ப்ர^{ண்}ய^{ங்க}மா^{கி}லும், “ஹ^நவ[ா]ஹ^{டி}ஷ்^{லி}”
என்கிறவிடத்தில்போலே, ஐ^தர[ெ]த^ரய^{ம்}ய^{ம்}) லம்^ஜத[ா]ந^யர^{வி}
நீ^நய[ு]த^{யு}- சு^ணி^{தா}ம்^யயு^{கா}ணீ^லய[ா]- ஸ்^லக^{ம்}ய^யா^ன
தி^{ரு}மே^{னி}கா^{ந்}தி^யாலே, லம்^ஜத^னா^{வி}ணு^வயு^த
ய^{ம்}ப^சி^லை^ம
ப்^{பூ}வ^{யு}த[ை]த^யயும், சு^யர[ெ]ண⁻தி^{ரு}வ^தர^{த்}த^{ாலே}, லம்^ஜத^{ம்}
ய^{ம்}ய^{ம்}ஜீ^வல^{யு}ய[ு]த^{யு}- ப^நது^{ஜீ}வ^மெ^ன்கி^றபு^{ஷ்}ப^தத[ை]யு^த
த^{ாயு}மி^{ரு}க்^{கி}ற, ர^{ம்}ம^யநீ^{யு}- பெரியபெருமாளி, ந^நய[ெ]த⁻
லீ^லோ^தய[ா]ந^{மா}க^வநு^பவ[ி]ப்^பர்; நி^யத^{யு}-நி^{ஸ்ச}ய^{ம்}. மூ^{ன்}நீ^டதி^{லும்}
த^{டி}லு^{லம்}ஜ^தலீ^{தி}த[ா]ர^{கா}டி^{க்}க[ா]டி^தம்.)

(அ-கை) அ^{ந்}த^ரம், ப^ரஸ்^பர^{ஸோ}ப^{ாவ}ஹ^{ங்க}ளாய், அ^{தை} ஏ^வ அ^ஸ
த்^{ரூ}ர^{ங்}களான^{வை}ஜ^யந்^{தி}பீ^{தா}ம்^பரம்^ஆப^{ரண}ங்^{கள்}ஸ[ா]த்^தப்^படி^இ
க^{ள்}சே^தந^{வ்}ரூ^பங்க^{ளா}க^{ைய}ாலே, தி^{ரு}மே^{னி}ஸ^{ப்}ர^{த்}த^{ாலே}, பு^ளதி^கந^க
ள^{ாய்}க்^{கொ}ண்^{டு}போல, பெ^{ரி}ய^{பெ}ரு^{மா}ள[ு]ட^{ைய}க[ா]ந்^{தி}யை, அ^{தி}க^{மா}க^{ப்}ர^{கா}
சி^{ப்}பி^{க்}கி^றது^களெ^{ன்}கி^றர்.

அ^{ரு}. சு^நய[ா]ந^{யு}ர^ஜக^ரய[ொ]வ[ா]ந^வலீ^நர^லவ^{டி}வ^{யு}
ம^வர^வரி^{ஷ்ட}ர^ணம்^ரம[ா] | ல^{ம்}ஸு^யக^{ம்}வ^{யு}கி^தா^லவ^{லி}
ந^யக^{டி}ய[ு]ம[ெ]நீ^{யு}க[ா]ணீ^{யி}க[ா]வ^{யு}ம^யனீ^{||}

(வ்-ம்.) சு^நய[ா]ந^{யு}ர^{ஜீ}க[ா]ர[ு]க்^யெ^{ஷ்ட}ய[ெ] - ஒ^{ன்}று
க்^{கொ}ன்^{று}ஸோ^பாவ^ஹம^{ான}க[ா]ந்^{தி}யை^{யு}த[ை]த^{ான}து^கள^{ாயும்}, ந^{வி}
டி^{யெ}உ^வலீ^நய[ெ]ஷ்ட[ா]நி^ரவ[ா]ணி^{வெ}ஷ்ட^{யெ}-ஓ^{ப்}
பி^{ல்}ல^{ாத}க[ா]ந்^{தி}க^ளை^{யு}த[ை]த^{ான்}, ழி^வய[ா]ஸு^{க்}ள^{ம்}வ^ரண^வரி^{ஷ்ட}

(அ^ச) இ^{ந்}த^{பெ}ரி^{யபெ}ரு^{மா}ள^{ாகி}ற^{தி}வ்யோ^{த்ய}ா^நவ^நத்^{தில்}, பெ^{ரி}ய^{பி}
ர^{ர்ட}ய^{ர்}அ^{த்ய}ா^நந்^ததே^{டி}வீ^ஹரி^{ப்}ப^{ர்}நி^{ஸ்ச}ய^{ம்}.

(அ^{ரு}) வ[ை]ஜ^யந^{தி}மு^தல^{ான}தி^{ரு}வ[ா]ப^{ரண}ங்^{களும்}, தி^{ரு}ம[ா]ல^{ையும்}தி^{ரு}ப்^ப
ய^{ட்ட}ங்^{களும்}ஒ^{ன்}று^{க்}கொ^{ன்று}சோ^பயில்^{வி}ஞ்^{ஜி}ந^{து}களாய், கோ^{யிலு}க்^{கு}
ப்^ரக[ா]ச^கண^{பெ}ரி^{யபெ}ரு^{மா}ள[ு]ட^{ைய}தி^{ரு}மே^{னி}ப்^{ட்ட}த^{னல்}அ^{தி}க^{மா}க^{வி}ள^ந
கி, சை^தந்ய^{மு}ட^{ைய}து^கள^{ாகைய}ாலே, அவ^னு^{டைய}சோ^பயை, வி^வ
ய[ா]நி^{ன்று}கொ^{ண்டி}அ^{தி}க^{மா}க^{ப்}ர^{கா}சி^{ப்}பி^{க்}கி^றது^{கள்}.

ரணாநிவாஹ்ராஹஸூதெ - வைஜயந்த்யாநிகள், ஸ்ரீதீரூவா ஸ்ரீந்யாவெஷ்டாஹாஸூரீ ந்யக்ஷத்வாஸ்சேதே ஸ்வருபமாகையாலே, ஸஹஸூத உவ-திருமேனியோட்டைப் புரையற கலக்கையாலேபோல், புவஹகிதாஃ - ஸஞ்ஜாதமான மயிர்க்குச்சகனையுடைத்தானதுகளாய்க்கொண்டு (அதிசு ஸோபையையுடைத்தானதுகளாய்க்கொண்டென்றபடி) ரஹஸூதாஃ காநிஸூத - பெரியபெருமானுடைய சோபையை, சுயிகாஸூ - விஞ்ஜிநதாக, உவஸூத்யுநி - விவரிக்கிறதிகள்.

(அ-கை.) மேல், பெரியபெருமாளாகிற மரதகமணியுடைய காந்திஸமூகமானது, திவ்யாபரண காந்தியோடுகூடியாதல் "கந்தகிபுத்தகாஹந்யு வாரணாஹ்யநஸூதஸூதலாராபெய்நாஸூத | ஜயதிகிபுவிருவயு" இத்தயாதிப்படியே, ஸ்வதயேவவாதல், உருக்கின பொன்மலையோடுகூடியன ஸமுத்திரத்தினுடைய வலையோலே, தூநது ஸந்திதீதுணை விந்த ஜந்ததை மேல்விழுந்து ஸநாநம்பண்ணி வைக்கிறது, அமுக்கையும் போக்குகிற தென்கிரார்.

* அசு. ஸூதகந்தகஜிபுவிஸூதாஸூத்யுபுவலிதவஹரிவ ஹூதவஹரிசூயா | ஸவயதிஜநயிபிபவஹரிதிதமணியஸூதகந்தகிபுணிகிரணமணஃ ||

(வ்-ம்.) மணிநிஸூத உதி மணிஸூத ஸ்வவ ஸூதகந்தகிபு ஹூத கிரணாஹம் மணஃ - திருவநந்தாமூவான்மேலே ஸாய்ந்த பெரியபெருமாளாகிற மரதகமணியுடைய காந்திஸமூகமானது, ஸூதாஃ கந்தகஜி யிரிஃ தெந வாரிபிபுத உப்யௌ வுவலி தாஹிஷு ஹூதாஹிஷு - உரிக்கின ஸ்வர்ணபர்வதத்தோடுகூடியன ஸமுத்திரத்தினுடைய வலையானிந்த வலையோடுகூடத்து, உப்யௌ - அபிமுக்மான, ஜந்யு - உத்பத்திமாத்திரமாய் வேறு குணாதாநமில்லாத வென்னை, சுஹம் வஹிஷு ஹூத வஹிஷு திதீ யஸூதாஃ சூயாயாஹம் தயா - நான் முன்னே நான் முன்னையெனதுமபடி, ஸ்வயதி - ஸநாநம் பண்ணிவிக்கிறது, திபி - அஜ்ஞாநாந்தகாரததை, ஸவஹரிதி - நிவ்ருத்திப்பிக்கிறது.

* (அசு.) (பெரியபெருமானுடைய திருமேனி, கேவலஸமுத்திரம்போலன்றிக்கே, பொன்மலையையும் வரிக்கி அநத தரவத்தோடுகூடியன ஸமுத்திரம்போலே பண்பாத்து, கிடுமணவர்களைக் குளிரவும் பண்ணி, அஜ்ஞாநாந்தகாரததையும் போக்குகிறதெனது கருத்து.)

டதாஸம்பந்தத்தை யு மென்றபடி) லஹலா க்யூதாநி - லாஹ லாநி தெஷா லீவலிஷு - அநாலோசித வ்யாபாரங்களுடைய பங்கிகளிலே, வெவபயோந்யூ - எழுதும்படி பண்ணுநின்றும், (சக்ஷு ரிந்திரியம் தேஜஸ்ஸாகையாலே என்று கருத்து.) ஆகையிறே, 'வெபடிஸூஸாஹொகஹெநராமஜீரநிஃ' என்றருளிச்செய்தது, (வூ ஷுஹாலஹதிநாஜி) 'சூயாரநிஹபொயாதாவூஹாலஃ பூ ஜாமாஸு' என்று ஸ்ரீ ஸஹஸ்ரநாமாத்யாயத்தில், வூஹுஸ்யு ஹாலஹ ஹலஹாவொர யஹு) -ஸத்யோவிகஸித புஷ்பம்போலிருக்கிறவரென் றர்த்த போதகமான புஷ்பஹாஸொன்கிற திருநாமத்தை, ஶுஹா ந்யூ - அந்த திருநாமம், மார்தவநிமித்தமாகையாலே; அத்தையுண் டாக்காரின்றுகொண்டு, அந்வர்த்தமாக்காரின்றுகொண்டென்றபடி, ஸு - (விஷயாந்தரத்தில்போலே பரிச்சேதிக்க விழிந்த) வெங்களுக் கு, சுதிசூரஹொவாஜ்ஜநஹெ -வாக்குக்கும் மநஸ்ஸுக்கும், பரிச்சே திக்க வரிதாயிருக்கிறது.

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமாளுடைய வயவஸோபையாகிறஸௌ ந்தர்யம், ஓரொன்றே யபரிச்சிந்நமாகையாலே, ஓரொன்றிலுருபவிக்கவிழிந் தநான், அதில் மக்நமாய் யெல்லாததையுமருபவிக்க வாகையுடைய னுன் மற் றயெல்லாததையும் எங்குளைய னுபவிக்கும்படி யென்று ஸமுதாயசோபையா கிற லாவண்யத்தில், கண்வைய்யாத தந்திருக்கண்மலா சங்கிக்க, அவயவ ஸௌகந்த்யஸம்பாதகமான லாவண்யம், உன்னை ஸர்வாவயவங்களையும் அதுப விப்பிக்குமாகையாலே, நீ வ்யர்த்தமேயிருந்து சங்கிக்கவேண்டாவென்கிறார்.

அக. வநகெகக்ஷிநூபராவிவயவெநஹஸளநூயபூஸூஸவபூ ஶுக்ஷெஷுக்ஷயிதிஸூயாரிஸூயாரிஷுக்ஷுஃ| சுவாஸளஹூராதூவுதி காரகாரஹொமராஜாஹொகாநாஹொதூவாஸனூஹொஸரிணயிதிதாவிஸூபா ஸீணவூதிஸூ||

(வ்-ம்.) ஶூ-லாவண்யமென்றென் னுண்டென்றறியாத, ஶுக்ஷு - கண்ணே! வநக ஶெக ஶெகெகக்ஷு தஶூிநூ-ஓரொன்றான, சவயவெ வபாஸூ-அதிலேயே, சுநஹொஸளநூயபூ-தஶூ-தஶூ-அபரிச்சிந்நமான ஸௌளந்தர்யத்தில் முழுகினதாய்க்கொண்டு, வவபூ-மற்றெல்லாவய வஸௌளந்தர்யத்தையும், சுயபூ-எங்ஙனே? ஶுக்ஷெஷு-அதுபவிக்கப்போ கிறேன், உதி - என்று, (ஶுக்ஷெஷு) - என்கிற ஆத்மரேபதம்) கர்ம

(அக) பெரியபெருமாளுடைய திவ்யாவயங்களிலே ரோரொன்றிலே யே முழுக்கிக்கடக்கும் தம்முடைய கண்களை திருமேனிமுழுமையும் ஸேவிக்ரு ம்படி செய்கிறொன்று கருத்து.

வ்யதிகூறாயோகிறது, சுலீலக ஆகமான ஸர்வதர்ஸந்தை லீலக ஆக
 மாக வ்யபதேசிக்கையாலே, அந்யயோக க்ரியாகரணரூப வ்யதிகார
 மிங்குண்டென்று கண்டுகொள்வது ுயா-வ்யர்த்தமாக லீலயா -
 ஸங்கியாதே கொள்! (யதஃ-என்றத்தியாஹாரம், யாதொருகாரணத்
 தால்) ராமராஜஸூராமகாநி தெஷா-பெரியபெருமானுடைய தி
 வ்யாவயவங்களுக்கு, ஸூலூ ராதூ லீலவ லீலவ லீலவ லீலவ லீலவ
 திகாரம் கரோநீதிதகஸூ-ஒன்றுக்கொன்று நல்ல ப்ரதாவாயிருக்கைய
 யுடைய லீலகட்யத்தினுடைய ஸம்பந்தத்தைப் பண்ணினீன்றுள்ள,
 தகஸூ-ஸர்வவிலகணமான, லாவண லீல-ஸமுதாய ஸோபையானது,
 அன்லீலகே, (தலூ) - லாவண்யமென்றும் பெரியபெருமானுடைய லா
 வண்யமென்றபடியாகவுமாமகூலூ-(ஸர்வத்தையு மதுப்புஷித்திகிற)
 உன்னை, விஸுவிநாயாணா வுத்தியுலூதக - ஸர்வாவயவத்திலு
 மக்கரைபட்ட வதுபவத்தையுடைத்தானதாக, வரிணையீதா-பண்
 ணப்போகிறது, லீல.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமானுடைய யௌவநாவஸ்த்தையானது
 திருமேனியாகிற கல்பகவ்ருகூத்தக்கு, முதல் பூவடிக்கும் காலமாயும், ஸ்ரீபூமி
 களாகிற பெண்வண்டுகளுக்கு ஸகலேந்த்ரியங்கனிலுடைய சித்தவிப்ரமத்
 துக்குத்தேனாயும்: அவய உசோபைனுடைய வசீசையாகிற மாலேக்கு விகாஸ
 ஹேதுவாயும், ஸ்ரீபூமிகள் விஷயத்தில் ரஸஜ்ஞாநமாகிற மதுபாநத்துக்கு
 ப்ரஸநதிரூபமான, சிரூங்காயாயுமிருந்துகொண்டு, பெரிடபெருமானுக்கு
 லௌபகாயத்தை பிரகாசிப்பிக்கிற தென்கிரூர்.

கூ. வவூ-உ-நாஸூ-பூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ-
 லீலகூ-லூ-பூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ-
 லீலகூ-லூ-பூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ-
 லீலகூ-லூ-பூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ-
 லீலகூ-லூ-பூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ-
 லீலகூ-லூ-பூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ-
 லீலகூ-லூ-பூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ-
 லீலகூ-லூ-பூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ-
 லீலகூ-லூ-பூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ-
 லீலகூ-லூ-பூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ-
 லீலகூ-லூ-பூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ-
 லீலகூ-லூ-பூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ-

(வ்-ம்.) வவூ-ரூ-வரீ-நாஸூ-பூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ-
 வ்-ருகூத்தக்கு, பூ-யலீ: கூ-ஹூ-பூ-நா-பூ-லூ-லூ-லூ-லூ-பூ-
 தமிகமான பூஷ்போத்திகாலமாயும், கூலீலவ லீலகூ-லூ-
 மூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ- பூமிப்பிராட்டி பெரியபிராட்டி யிவர்களாகிற பெண்
 வண்டுகளுக்கு, லீலகூ-லூ-நா-கூ-லூ-நா-பூ-நூ-நூ-பூ-
 லீலகூ-லூ-பூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ-
 லீலகூ-லூ-பூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ-
 லீலகூ-லூ-பூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ-
 லீலகூ-லூ-பூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ-
 லீலகூ-லூ-பூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ-
 லீலகூ-லூ-பூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ-
 லீலகூ-லூ-பூ-யலீகூ-ஹூ-ரீலூ-லூ-ஸூ-பூ-கூ-

(கூ) பெரியபெருமானுடைய டௌவநமானது, எல்லாவற்றையும் விள
 க்கும்படி செய்கிறதெனது கருத்து.

யில், விகாஸஃ - மலர்த்தியாயும், (தத்தேதுவாயுமென்றடி) ருவி
 தெவஸீயு - தவ்யுஉஃ - பிராட்டிமார்விஷயத்தில் ரஸஜ்ஞா
 நமாகிற தேனுக்கு சிருங்காயாயுமிருக்கிற, ருமெடுஃ - யுவ
 கூழ - பெரியபெருமாளுடைய யௌவநமானது, வுஹஸு)ஹாவ
 ஷ்டா - நல்ல ஸ்ரீயையுடைததாகையை “ஹகஸ்ரீகாஜிஹாடுஷு)
 குஜிஃ” திஷு - எப்போதும், வுரஹயதி - பரிமளிப்பிக்கிறது,
 (ப்ரகாசிப்பிக்கிறதென்றபடி,) இவ்விடத்தில் அவயவஸ்பூர்த்தி ஹே
 துதயா புஷ்போத்திகாலமாகவும், அவயவ லௌகதர்ய ஸ்ப்பூர்த்தி
 ஹேதுதயா, அந்த புஷ்பவிகஸமாகவும், பிராட்டிமாருக்கு அதுபாவ்
 யதையாலே, அந்த விகஸித ஷ்ப்பவருத்தியான தேனாகவும், ரஸஜ்
 ஞாந ஹேதுதயா அந்த மதுபானபாத்ரமாகவும், யௌவநகதை நிரூ
 பிக்கையாலே ஒருசமத்தகாரமுண்டு ; “வ்யயுகுஃஸுஹிஷுஜ”
 வெண்கையாலும், அல்பரிமாணாத்த உஹகஸுஷுத்தாலும், யௌ
 வந ப்ராதுபூர்பாவம் ஸுகிதம்.

(அ-கை.) “வஹணவிதாந”-வென்று துடங்கி யிவ்வளவாகபடுக்கை
 வாயப்பையும், ஆபரணதிசேற்றி யழகையும், லௌகந்த்ய லௌகுமார்ய
 லௌகந்தர்ய லாவண்ய நித்யலௌவநங்களை ஸாமாந்யதஃ அதுபவித்தாராய்
 நின்றார், இனிகரீடகுடேத்யாதியான விஸூதகஸேஷத்தாலே பெரியபெரு
 டைய திருமுடிதுடங்கி திருவடியளவாக வயவவங்களைத் தத்தபாபரணங
 ளோடே,ப்ரத்யேகமதுபவிக்கக்கோல், முந்தரமுன்னம் திருவபிஷேகத்தினு
 டையவும், அதினடியிலே ஸுஹ்ருஹாற்றின குடையென்று சொல்லப்பட்ட
 திருவாரணவிஸேஷத்திலுடையவும்,ரதநபந்தியானது,பெரியபெருமாளு
 க்கு, ஆதிராஜ்யஸூசகமாய்க்கொண்டு, திருமுடிச்சோதி தான் ஊர்த்துவம்
 ப்ரஸரித்து, திருமுடிச்சோதியாய்த்துதோவென்று, ஸந்தேகிக்க வேண்டும்ப
 டியிருக்கிறதென்கிறார்.

கக. கிரீடவஹரஹுராஜிராயிராஜுஜ்ஜிகாஹிவஹுஹா
 ஹீரஹுநவஹுரஹிவஹுஹிணஃ |

(வ-ம) ருஹிணஃ - ருஹிஸுயாஹி தவ்யு - பெரியபெருமா
 ளுடைய, ஸுயிராஜஸு ஹாவஃ ஸுயிராஜுஷு தவ்யு ஜ்ஜிகா - ஸர்
 வேஸ்வரத்வத்தஃ நன்றாகச் சொல்லாநின் றுள்ள, கிரீடஹு வஹா

(கக) திருவபிஷேகத்திலிருக்கும் மணிகளின் ஸமூகமானது, விபூதித்வ
 யத்தையும் தரிக்கோல் செலுத்தமவ னிவனென்று சொல்லுமதாய், பெரிய
 பெருமாளுடைய திருமுகமண்டலச்சோதி, மேல்நோக்கி திருமுடிச்சோதி
 யாயிற்றேவென்னும்படி ஜ்வலிக்கிறதுகள்.

(அ-கை.) மேலீரண்டு ஸ்லோகத்தாலே, திருமுகமண்டலத்தை யநுப விக்கிரார்.

கூட. விஹரத-உயிராமிணஸூலனிகாஹூரிகாதிவகொபூட்டி
பொண்ணாஜ்யமூலி-வஜிஜீ-த-ககடாகவநூரா-வா-ஜ்யஸூயஹாஸூ-வி
ஜி-மூலிஜீ-வூ-திஸூ||

(வ்-ம்.) உ-ஹிகாஹூரிகாஸூ திவகாஸூ உளபூட்டி பொண்ணு
வனனி ராஜ்யமூ - கஸோபாஸபந்த ஸந்திவேஸ விஸேஷம் நெறநி
யில் தொங்குகிற முன்னுச்சி மயிர்கள் பொன்னாலே ஸெய்த திலக
ஸமாகாரங்களான வாபரணவிஸேஷங்கள் ஊர்த்வபுண்டர் மிதுகளா
லே ப்ரகாஸியாநின்றும், சுஜீ-கஜியஸூடாக ஸூரூ: சு-வாஜி-தெ
ஷா-வ்யஸூ-ஹா-தீ-தி-க-ஸூ - ஸூ-விஜி-மூ-னு ஜீ-வூ-தி-வ்யஸூ-த-க-
அ-மூ-ரு-த-பூ-ரி-த-மா-ன த-ட-ாக-ம் ச-ந்த்-ர-ன் த-மா-ர-ஸ-பு-ஷ-ப-ம் இ-து-க-ரு-ட-ை-ய-
க-ர்-வ-த-த-ை-ப போக்காநின்றும் வெளுததும் ஸூ-ந்திரமாயுமிருக்கிற
புன்ஸிரூபபையுடைத்தான, ராமிண: - ஜி-வூ - பெரியபெருமானு
டைய திருமுகமண்டலமானது, ஜி-யி - (குணலேஸமுமில்லாதே தேர
ஷபூயிஷ்டமான) வெண்ணிடத்திலேயே, விஹரத- - ஸங்கோசமில்
லாமல் விளையாடக்கடவது.

கூச. ஜி-வபொணூரீகஜி-வாரி-தி-க-ண-க-தி-வ-க-ா-ஸூ-க-ெ-வ-ர-
வ-ஜி-வ-ஸூ-ஜி-க-க-ா: | ஊ-ஹ-ர-ம்-ஹ-த-க-ட-ா-ஸி-ய-ந-ய-வ-த-ப-க-ர-ஸி-
ய-ஹூ-ர-ிக-ா-க-ண-ி-வி-ஹூ-தி-||

(வ்-ம்.) தூய: கணகா யஸூ-த-க- - கண்டகாகாரமான முன்
றுகையுடைத்தான, ரா-ம-ஹ-த-க-ட-ா: - பொணூரீக ஜி-வஜி-வூ-த-மா-
ரைபேரன்ற திருமுகமண்டலத்தினுடைய, உபாரி - ஊர்த்வபாகத்
தல், ஜி-க-ி-க-ெ-வ-ஸூ-ஹி-த-ா-ஸூ-ஜி-க-க-ா: - முத்துக்களோடுகூடின, தி-வ-
க-ா: - ஆபரணவிஸேஷங்கள், கெவராணா-வஸூ- - தாதுகளுக்கு
ஸத்ருஸங்களாயிருக்கிறதுகள், ஊ-ஹ-இ-ந்த திருமுகமண்டலத்தில்,

(கூ-உ) வெண்ணிறங்களான சந்திரன்முதலானவையின், செருக்கையடிக்க
இதுக்கவ்வருசில்லெயென்றும்படியான அவ்வள வழகான புன்சிரிப்போடு
கூடி விளங்கு மிந்த பெரியபெருமானுடைய முகம். எங்களுக்கு ப்ரீதியை யு
ண்டிபண்ணட்டுமென்று கருத்து.

(கூ-ஸ) வண்டிகள் தாமரப்பூவீருக்கு மிடம் தேடி ஓடிவருமாகையாலே,
இந்த பெரியபெருமானுடைய திருமுகத்திலிருக்கும் முன்னுச்சி மயிர்கள்
வண்டினங்கள்போல் விளங்குகிறதென்று கருத்து.

(வ்-ம்.) ருமஹுத - ருமஹிஹதீதிதவ்யு - ஓவநயொ
 ருபரி - திருக்கண்களுக்கு மேலே, ஹு - வள - திருப்புருவங்கள்
 விவாஹைநவஹவதத உதிவவிவாலா ஹவ்யுமதியுஷ்டி
 நு கடுணி - லீலையொடுகடின நர்தக ரீதியுடைத்தாயிருக்கும்படி,
 வுரவீருஹெ-தாமரஸப்பூக்களை, ஶீராசு-கர்வத்தாலே, வுஹநா
 ஶு - நன்றாக வணங்கும்படி பண்ணி, (வஹநா) - என்றவேண்டி
 யிருக்க, தீர்க்கம்வந்தது, வுஹநாஸுஷாசுவநுநா தூசு ககூரொ
 தீதிணிவிருஹைமகையாலே என்று கண்டுகொள்வது) உபரி -
 மேலே, ஹுநுதநுஹுரஹு நாமஹெஹுநுநுஹெ-நர்த்தநம்பண்
 னுநின் றுள்ள விரண்டு வண்டு பங்குகளோடு ஸத்ருஸங்களாக, ஹு
 து - விளங்குகிறனாகள்.

(அ-கை.) இதுவும், பெரியபெருமாளுடைய, திருப்புருவங்களினுடைய
 விரட்டையானது திருக்கண்களிலே மந்தபாணங்களான தாமரைப்பூக்க
 ளென்கிற ப்ராதியாலே, ஸமீபத்தில்வணங்காநின்றவிஶ்ணுசாபங்களினுடைய
 ஶோபையையுடைத்தானதாய்க்கொண்டு, ஶ்ரீஸார்ங்கத்தினுடைய, நர்த்த
 ஶோபைக்கு ஆசார்ய வம்ஸம்போல் ப்ரகாஸிக்கிறதென்கிறார்.

கூள. வுரஸுரநஹிநஹுரஹெஹு யொ:வரிவுரநஶிஷு
 ஹாவஹி | யு-மஶு-ஹு-திருமராஹு-ஹொ-ம-ஶு-ரு-ஶு-ஹி-வஸா
 ஶு-நு-த-ஸி-ய: ||

(வ்-ம்.) ருமராஹுஹு-ஹொ-யு-ம - ஶ்பஷ்டம், நெஹு
 யொ: - திருக்கண்களிலே, வுரஹு ஶுரள நஹிநஹு உதிஹு
 ஶுசு - மந்தநுடைய பாணங்களான தாமரைப்பூக்களென்கிற ப்ர
 மத்தாலே, வரிவஹுநஶிஶு ஹுஶு ஹாவள ஹுயொஶு வரிவஹு
 வியுஷ்டி து - ஸமீபத்தில் வணங்கினதுகளான கரும்புவில்லுக்க
 ளுடைய ஶோபையையுடைத்தானதாய்க்கொண்டு, ஶாஶு -

(கக) வண்டுகள், தாமரஸத்திலிருக்கும் தேனைப்பருகி அதன்மேலிருந்
 து ஜங்காரம் பண்ணுமாப்போலே, பெரியபெருமாளுடைய இந்த விரண்டு
 கண்களாகிய புஷ்பத்திலிருக்கிற மகரந்தமாகிற சென்றரியத்தைப் புருகுகிற
 திலைதைக் கீழ்ப்படுத்தி நர்த்தநம் செய்யும் வண்டிபோல் இந்த புருவங்கள்
 விளங்குகிறதென்று கருத்து.

(கஶ) மந்தவல்லுபோன்ற பெரியபெருமாளுடைய, இரண்டுபுருவ
 ஶங்களும், திவ்யாபுதங்களிலொன்றான ஶ்ரீஸார்ங்கத்துக்கு ஆசாரிய பரம்பறா
 போல் விளங்குகின்றன வென்று கருத்து.

நயுதந்தஸ்ய - ஸ்ரீவஸ்யு - ஸ்ரீஸார்ங்கத்தினுடைய நர்த்தநத்தினுடைய வநிரயத்துக்கு, ம-வெ-டா-கூ-உ சீவ-அதினுடைய வ்யாபாரம் புருவம் நெறித்த ப்ரதாரத்திலே யாகையாலே, ஆசார்ய வம்ஸம்போலே, உடியதி - ப்ரகாஸிக்கிறது.

(அ-கை.) அநந்தரம், மூன்றுஸ்லோகம், திருக்கண்களதுபவமாயிருக்கிறது, அதில் முதல் ஸ்லோகத்திலே பெரியபெருமானுடைய திருக்கண்கள்க்ருபாகிரயத்தாலே, விலாஸங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வாவயங்கனையும், ஸர்வாவச்சேதே திருக்கண்மலராகப் பண்ணப்போகிறதுகள்போலே முநதர திருக்காதுகளை, வ்யாபரிக்கிறதுகளுண்டு சேவிக்கிறவர்களுக்கு நீட்சியாலே தோத்தும்படி யிருக்கிறதென்கிறார்.

கூஅ. கூபயபாவரயாகாரிஷ்யோரணைவசுராமம்சீவஸவ-உ தொக்திநெதெ | ப்ர-யஜி-ஸூவலீஸிஷ்யுணாநெ இதிநெடி வெ-யுணவிடிணீரம்மெந-த-ஃ ||

(வ்-ம்.) ராமஸ்யுநெதா நாயகஸஸ்யு-நெதெ-திருக்கண்மலர்கள், ப்ரயா-பூர்ணையான, கூபயா - பரதுக்கா ஸஹிஷ்ணுதையாலே, வசுராம-தடி-மணு-தகி-ஸமஸ்தமான வயவயத்தையும், ஸவ-உ-த-ஃ - ஸர்வாமஸத்தரலும், கூக்தி - திருக்கண்மலராக, காரிஷ்யுயோரணைகி-பண்ணப்புகுகிறதுகள்போல், ப்ர-யஜி-முந்தர, ஸூவலீ - திருச்செவிகளை, ஸிஷ்யுணாநெ-வ்யாபரிக்கிறதுகள், (இவ்-உ-த-திவ ப்ர-கூ-திவாவத்தாலே ஸநதிகாராயம்லீ.) என்று, நெடி வெ-யுண-டிவ-யுண-வாவஸெ-ந-நீட்சியாலே,விடிண-அபிஸந்திக்கிறார்கள். (இவ்விடத்தில் ஸேவகஜநாஜதி கூஜ்யாஹார்யம்.)

(அ-கை.) இதில், பெரியபெருமானுடைய, வசுராலயாதிசுணங்களுடைய, திருக்கண்மலர்களானதுகள், திருக்காது திருமூக்குகளுடைய ப்ரதிரோதத்தாலே அவ்வருகு போகமாட்டாதே, அவ்வளவிலே யலமா வாகாநின்றுகொண்டு, ஒன்றுக்கொன்று பிணங்காநின்றுள்ள விரண்டு மத்த்யங்கள்போலே மநோஹரங்களாய்க்கொண்டு என்னிடத்தில் கிருபையைப்பண்ணக்கடவதுகளுன்கிறார்.

கூகூ. ஸூ-வொநாலாரொயா-தடிவயிகவொராயி-தம-நெ விஸாஅலீ-தாயடி-வி-ரஸி-ராதா-யுவ-வெ | சீயொவஸு

(கூஅ) பெரியபெருமானுடைய திருக்கண்கள், காதுவோடி விசாலமாயிருக்கையாலே, தண்ணீர்ப்போல் செவிகளையும் பண்ணப்புகுகிறதுகளாவென்று தோற்றுகின்றதென்று கருத்து,

ஸயுஸ்ஸுரி தஸஹாசிஃசிவம்திதகியாலாஸீராமபுணயிந
யநாவெயிடியாட்டி

(வ்-ம்.) ஸீராமெ புணயொஸ்யூலீதி தஸ்யா ஜெஹ
வநயபநெ - ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக் குறுப்பாகையாலே கோயிலி பெரி
வேஸமுடைய பெரியபெருமாளுடைய தாமரைப்போன்ற திருக்கண்
கள் விஸாறெவீதெ-சூயதீர-விரெ ஸிஸிரெ சூதாறெய்ய
ஹெவ-அகன் தும் பெருத்தும் நீண்டும் அதிககாந்தி மத்துக்களாயும்
குளுந்தும் அல்பம் சிவந்தும் வெளுத்த துகளாயுமிருந்துள்ள, சூவ
லீ உ நாலாவ தெஷாஃ ஸஜாஹாரஃ தஸ்யா ரொய ஹ ஸூஸ-
யசீர-சூவஸ ஹிதா நாலா தஸ்யா ரொய ஹ ஹூசு - திருக்
காதுகள் திருமுகக்குக்களுடைய தகைவாலே, கடி வயியுஸ்யு தக
ஹொடாயி தமதயபொவஸு - திருக்காதுகளையும் திருமுக்கையும்
எல்லையாகவுடைத்தாய், ஊஞ்சல்போலாசரிக்கிற கமநத்தையுடைத்
தானதுகளாய்க்கொண்டு, பீயொவஹஸ்யபாபாலாஹை - ஸுரி
தளவ ஸஹாஸ தயொசிஃசிவ மஹெத - ஒன்றுக்கொன்று
கட்டப்பட்ட ஜிகைஷயுடைத்தாய் துடியாரின் துள்ள மதல்யங்களி
னுடைய விரட்டைபோலே மநொஹரங்களாய்க்கொண்டு, யி - தய
நீயனு வென்விஷயத்தில், டியாடி - க்ருபையை, கியாலாடி - பண்
ணக்கடவதுகள்.

(அ-க.) இதில் க்ருபையாகிற தீர்த்த ஸம்ருத்தியாலே கரையளவும் வந்
து ப்ரணமம் பண்ணுகிறவர்களை, நல்ல வரவைக் கேட்கிறதுபோலிருந்து
குளுந்து தெளித்திருந்து கர்ணுந்த விஸ்ரந்தமாயிருந்துள்ள, திருக்கண்மல
ர்களாகிற விரண்டு ப்ரவாஹங்களின் பார்வையாகிற வலைவரிஸையானது,
என்னிடத்திலையெறிந்து ஸத்தைபெறக் கடவதென்றுபெரியபெருமானிஸம்
போதித்தருளிச்செய்கிறார்.

காஃ. காரூணாடி-தகூலிஃசிவஹெஷாபுணஸீஸலாமதி
சீபு ஸஹஸீதா| யிராமயநொவகணி-கூகொஸூலரிதொவீ-
க்ஷணவீவிலஹதிஸா||

(கூ) அகன்று நீண்டு விஸாலமாய, கடைக்கண் சிவநது சுற்றிலும் வெ
ளுத்து நடுவில் கறுத்து கறுவழி பொருத்தி, மிக வழகாயும், கடாக்கூவிசே
ஷாதிகளாலே போசெய்யும் இரண்டு மதல்யங்கள்போல்விளங்குகிறஇந்த
பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்மலர்கள் என்னிடத்தில்தயைபண்ணட்டும்.

(வ்-ம்.) ஹொராமயந - கோயிலிலே தரம்போலே எல்லாருக்கு முபாயோபேய பூதரான பெரியபெருமானே! சுமெண்ணை - திருக்கண்களாகிற, ஸுரிதொ:-ஆறுகளுடைய, கரூ-நென வாழ்த்தென நகலுமே-ஊ-க்ருபயாகிற ஜலஸம்ருத்தியாலே; கராயேறின தாய், பூண்கிதா ஸூரமதிக்கீ - சுதவனவ - ப்ரணாமம்பண்ணுகிறவர்களை நல்ல வரவாவென்று கேட்கிறதுபோலிருப்பதாய் பூலஹா வஸா ஸீதாவ-தெளிந்தும், குளிர்ந்துமிருப்பதாய், கண-யொலஸு வீவ லுவகண-கூகு து ஹவா உவ கணி-கூகா - திருச்செவியளவும் ப்ரகாஸிப்பதாய், வநஷா-விலக்ஷணயான, வீக்ஷணாநெய்வ வீய யஸூவாலாஹக்ஷதி:-பி-என்னிடத்தில், ஸூரக - ப்ரஸரிக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமானுடைய திருமுகுக்கு, அழகுடைய ஒரு கல்பலதைபோலவும், புன்சிரிப்பு, அதினுடைய புஷ்பம்போலவும், அதரத்தின் கீழ்ப்ரதேசமும், தாடைகளும், அதினுடைய தளிர்போலவும், ப்ரகாஸிக்கிற தென்கிழார்.

கக. விமலஸதி நாலாகலு கவலூ-மெவராமநிமயஸூ|வ்ளி தலிவிதஹவகூஸூ-பி-ஊ-ஊ-ககவொலு-ஹவலூவொலூவிதயூ||

(வ்-ம்.) ராமநிமயஸூ - நாலா - திருமுக்கானது, லு - ஸுந்தராயான, கலு கலூ வலூவ - கம்பகக்கொழிபோலவும், வலூதலிவி - மந்தஸ்மிதமும், தலூ நவம் கூஸூ-பீவ - அந்த கல்பகலதையினுடைய ஸூதனமான புஷ்பம்போலவும், ஊ-ஊ-கக வொலு-ஹவ - தெஷா-ஸூரஹாரஸூ ஹ - மெவ்வாய்த் தாடைகளுடைய ஸமுதாயமும், வலூவலூ உலூவிதலிவி உலூவிதம் யலூ - தளிரினுடைய விகாஸம்போலிருக்கிறவிகாஸத்தையுடைத்தானதாகவும், விமலஸதி - விளங்காநிற்கிறது.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமானாகிற க்ஷீரஸமுத்திரத்தினுடைய திருமகர்க்குழைகளாகிற மதல்யங்கள், திருக்கண்களாகிற ப்ரதிமதல்யங்களா

(க00) எங்களுக்கொரு தரம்போலிம் கெழுந்தருளியிருக்கும் ஓ பெரிய பெருமானே! திருபைகளால்பரிபூர்ணமாய்தகுல் ஸூ-ப்ரஸன்னமாக விளங்கும் தேவரீருடைய திருக்கண்களுடைய பார்வையின் வீச்சானது என்னிடத்தில் விழட்டும்.

(க0க) திவ்யாங்கசோபையுடைய விந்த பெரியபெருமான், கொடி தழையிவை முதலானவையோடு கூடின கர்ப்பகவிருக்கம்போல் விளங்குகிறார்.

(வ்-ம்.) ஸ்ரீராமஸூஹத்யாதஸ்ய - பெரியபெருமானுடைய, உடிணிதயொஃ-சூரோகஸ்ய தரூணா ஸ்ரீவா கஸ்யஸூ தயொஃ-பூரூம்வஸ்ய ஸ்ரீலீலீ-மஃ - பருத்ததுகளான பாக்குமரத்தினுடைய விளங்குருந்து ஸங்க மிதுகளுடைய விலாஸத்துக்கு சோரமாயும், பூண பெந விம மனோஃ உக்ஷீஸூ விஸூம் ஹராவதயொஃ க நடிஸூவிவ கரஸ்த யொஃ கநகவவெயெஃ க்ரீயயா ஸகூ-ரா னாரொவாயஸ்ய வ ஹ - ஸ்நேஹத்தாலே ஸம்ஸ்லேஷித்த பெ ரியபிராட்டி பூமிப்பிராட்டி இவர்களுடைய வாழைத்தண்டுகள்போ லிருந்துள்ள திருக்கைகளில் ஸ்வர்ணவளையங்களாலே விளையாட்டாகப் பற்றின றோகைகையுடைத்தானதுபோல், ஸூ-ராநு - ப்ரகாஸியாநிற் கிற, வஸு - அதிவிலகூணமான, கஸு - திருக்கழுத்தானது, ஶாஸூ - என்னை, ரூபீயதூ - ஸநதோஷிப்பிக்கக்கடவது.

(அ-கை.) இதில் “வாஹூஹாயாவஷுஷு” இய்யாகியாலே, லோ கமடங்கவி துகளைப்பற்றி யிருக்கையாலே, புவநமாகிறபெரியலாட்ணத்துக்கு; இரண்டாதாரஸ்தம்பங்கள் போலவும், பிராட்டியோடு நித்யஸம்சலிஷ்டங்க ளாகையாலே அவளாகிற வாணப்பெண்ணுக்குக் கட்டும் ஸ்தம்பங்கள்பேர்ல வும், ஆஸ்ரிதவிரோதிகளை யழியச்செய்கையாலே அவர்களாகிறவாணஸமூ ஹததக்குப்ரஹரணஸாதநங்களான, உலக்கைகள்போலவும், ஆதிஸோஷனுட லோடும்பெருந்தமாலையோடும், சோர்ந்து, சந்தநாகிருதங்களா யிருக்கையா லே, அதுகளோடும், விகல்பிக்கலாம்படியிருக்கிற, பெரியபெருமானுடைய திருக்கைகள், என்னுடைய, பயநிவ்ருத்திக்குபாயமாகக்கடவதுகளைன்கிரார்

க஠ு. சுயிஷாநஹூஹௌஹவநபூய்யநூஸூகஸிஹா க ரொணொராஹாநாவரிகாசிவடொநூயஸூவஹ |வண்ணீநூஸூத் ஸூஸூதி காசிதஸநிஸூவிஹவளஹஜளரெஹஸூயாஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூ ஶுணயிநஃ||

(வ்-ம்.) ராமஸூணயிநஃ-பெரியபெருமானுடைய, ஹவநபூ வ பூய்யநூஸூஸூ-லோகமாகிற பெரிய லாட்ணத்துக்கு, சுயி ஷாஹூஹௌ - ஆதாரங்களான ஸ்தம்பங்களாயும், கஸீஹெவக

(க஠ச) இளம் பாக்குமரத்துக்குருத்தினுடையவும், சங்கத்தினுடையவும் ஶோபையை அபகரித்து, வாழைத்தண்டிக்கு கிகராய்பொன்வணியா லலங்கி ருத்தமான பூமிப்பிராட்டிவர்களுடைய திருக்கைகளால் ஆலிங்கநம் செய்யப் பட்டதனுண்டானகீறலோ வென்னும்படி தில்ய றோகாந்ரயத்துடன் பிரகா சிக்கிறஇந்த பெரியபெருமானுடைய திருக்கழுத்து என்னை ரமிப்பிக்கட்டும்.

படுக்கையை, வு-நடு-திருமபவும், விவீஷ்டென களதூகணுலாசு .
 விபிஷணும்வானிடத்தி லாதரத்தாலே, வுரஸூத-உலிவ-புரஸ்கரி
 க்கைக்குப்போல,மணிநா- வு-மவலுலிநி-திருவநந்தாழ்வானிட
 த்தில், சுனிசு - ஒரு திருக்கையை, வு-வடியக - நனருன உப
 தாநமாகப்பண்ணினின்றும, சுனிசு-மைற்றதிருக்கையை, வு-லாராய
 து-நீட்டாநின் னுமிருக்கிற, ஸ்ரீராமிண-பெரியபெருமாளுடைய,
 லஜா-எப்பொழுதும் லாநெ-ஸூ-லா-உ-கொடுக்கையிலாஸ்தையை
 யுடைத்தாய், சுதவநவழிவ-நீணடிருக்கிற, வு-ஜயொபாதுய்யு-
 திருக்கைகளுடைய விரண்டை, உவாலுலெ-த்பாநிக்கிறும்.

(அ-கை) இதுவும் ரத்நமயமான, மேதிரம் ஸ்வண்ணஸ்தபூஷணம்
 புஜவலம் மிதுகளே நகங்களசேர்ந்த பெருத்துக்ருவநந்தாழ்வான்மேலேநிர்
 ப்பரமாகப்படிந்திருக்கையாலே தனிர்களையும் புஷ்பககையுமுடைத்தாய் ஸ்ப
 முகமயமான திண்ணமேலே, படிந்திருந்துள்ளசந்தபகக்கிளைசுனை மிகவும் பரி
 ஹஸிக்குமாப்பிலிருந்திருந்த பெரியபெருமாளுடைய, திருக்கைகளிரண்டை
 யம் உபாயோபேயமாகப் பற்றுக்கிரமென்கிரார்.

கௌ. கூ-வ-உலாராவுளலுடிகுவலிஸயளவிடவாவரீசு
 ரொர்-வர-வரீஹலுத யு-ராம-வ-ஜ-வ-வ-உண-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-
 கூகுகுணொலாவு-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-
 உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-
 விதி: ||

(வ-ம்.) வஹூர உண-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-
 உயளவெ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-
 களான கரபூஷணங்கள் பாஹுவலபங்களிவைகளாலே, கிவலுயொ
 லுரஸூதிசு - தனிகையுடைத்தாயும்,மணிநி-திருவநந்தாழ்வானிட
 த்தில், லி-உ-ர-வ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-
 க்கையாலேஅதில்லாமல் படிந்திருக்கிறதாயும், வு-ய-பெருத்தும்,
 கூ-வ-உ-நா-வ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-
 லே நிர்வ்யாபாரங்களாயும், லுடிகுடியவெஜா-ஸயாதெ உகி-த-எ-
 ஸ்படிசுக் கல்லுக்களாலே செய்ததிண்ணமேலே படிந்திருந்துள்ள,
 சுலேவலு-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-உ-
 வரஸு - மிகவும், வரீஹலு-பரிஹஸ்யாநித்திர, ராம-உ-நகி

(உ-ௌ) தங்களுடைய ஸோபைமுதலானவகியததரல கல்பகவீருக்கூ
 த்தைப் பரிஹஸித்து விளங்கும் பெரியபெருமாளுடைய திண்டோள்களிர
 ண்டையு மடைக்கிறெனென்று கருத்து.

க0க. ஊவா தட்டா நாவக்ஷாஜி தவராவிராம-ஓஷிஸஹிவஸு
யவக்ஷு நெடிவரஹி திவநுஸி-ததிவ | சுராவொஜ்வெஜ்
ஸுவநராவொவாடவலிவஸுயாதி ஸ்ரீராமெஸயிதாருவயா
நீக்யுதஜிஹி||

(வ்-ம்.) ஊவெ ஸூதட்டா வெஷாடூ-ஸம்ஸாரத்தி லடிக்கொதித்
தவர்களுக்கு, வக்ஷு வெவாஜிதவரவஸுவிநு - திருமுகமண்டலமாகிற
வம்ருத ஸரஸ்ஸில், ராம-ஓ - சேரும்படியான வழியை, ஹிஸஹிவ -
உபதேசிக்கிறதுபோலிருக்கிற, வக்ஷுண - திருமுகமண்டலத்தாலே,
ஸுய்ய - தாகை, ஊடூ-இந்த திருக்கையானது, வரநுடா-தி-தக-
அபேக்ஷித ஸம்விதாநம் பண்ணுமது, ஊதி-என்று, ஸநுஸி-ததி
வ-நன்றாகக் காண்பிவிக்கப் பட்டதுபோலவுமிருக்கிற, வ்வெசுர-
ஹாணா வநஸுஸிநு - ஸுட-தயா - தாமரைக்காட்டிலுண்டான
ரோஷத்தாலே, வாடவலிவ - சிவந்ததுபோலிருக்கிற, ஸ்ரீராமெ
ஸயிதா தவஸு-கோயிலிலேசாய்ந்துகொண்ட பெரியபெருமாளுடைய,
சுருவயாந ஸுவயாந ஸுவயாநீ தயாக்யு-தடி - தலைகணி
யாகப் பண்ணப்பட்ட, சுராவொஜ் வ்வொஜிவ கரவூ-தாம
ரைப்பூப்போலிருக்கிற ஒருதிருக்கையை, ஸுயாதி- ஸேவிக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதிலும் பெரியபெருமாளுடைய தலைகணியாகப் பண்ணப்
பட்ட திருக்கையானது, திருவபிஷேகத்தை நன்றாகத்தொட்டு, ப்ரம்ஹருத்ரா
திரர்களுக்கும் நிர்வாஹகராகையாலே, இது யிவர்க்கே தருமென்று சொல்லு
கிறது, முழந்தாலளவும் நீண்ட மற்ற திருக்கையானது இரண்டு திருவடியும்,
உபாயாந்தர ஸூர்யாக்கு முக்யமான உபாயமென்று வ்யக்தமாகச் சொல்லு
கிறதென்கிறார்.

கக0. கிர்ஓ-ஸ்ரீராமெஸயிதாருவயாநீக்யுதவ்வொஜா
வியீஸாயீஸக்யாடி ஊதிவ்வஸு ஸுஷிவ-தி நிவீநாநாவொவ்யு
ஸரணலிதி வொஹூஸிதாஸுடூ-வ்யூ-திவ வாடிவ்வொஜயு-ம
வ்வொஜாநு-நிவ்ஹி-தஃ||

(க0க) தாமரஸம்போல் சிவந்து திருமுடியின் கீழ்வைத்திருக்கு மொரு
திருக்கையானது, ஸம்ஸாரத்தால் பீடையுண்டவர்களுக்கு இது தாபஹரமா
னதென்று திருமுகத்தைத் தொட்டுக்காட்டுவதுபோல் விளங்குகிற திருக்
கையை ஆசிரியிக்கிறேனென்று கருத்து.

பெரியபெருமாளுடைய, வக்ஷ:-திருமார்க்வை, விவொகெலிஹி - கண்ணலே நன்றாக ஸேவிக்கக்கடவோம்.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருமாற்பில், பரத்வஸுசகங்களான திருத்தழாய் பெரியபிராட்டியார் ஸ்ரீகௌஸ்தபம் வநமாலையினு களைக்காட்டில் ஸௌஸ்ப்யஸூசகமாய் யஸோதைப்பிராட்டிக் கட்டின பால் யாபரணமான, ஆமைப்புலநக யுத்த மஞ்ஜாரம் பகவத்ஸ்வதந்தர்யபீதரான வெங்களுடைய சித்தவ்ருத்தியை ஸந்தோஷிப்பிக்கிறதென்கிறார்.

ககந. வக்ஷஸூரூபாணு-உவலிகெலிஹிகளவு-வெவெவெ-ஜயஜீவவெ-ஸகூ-வ்யூயயதிதரா-ஸ-மயாஜி வுஷாஸூ | சு-ஜி-உவ்யூ-நவவரிஜி-உ-ஹை-கீ-பஸாடி-நகா-ஜி-ஸூ-ரா-ஹ-ஸூ-யிக-உ-ஸூ-யி-யி-ந-தி ||

(வ்-ம்.) ர-மயாஜி:-பெரியபெருமாளுடைய, வக்ஷஸூரூ-திருமார்க்வை, து-உவலீ வ கெலிஹி களவு-ஹ-உ-உ-உ-இ-து-க-ளோ-கூ-டி-ன, வெ-ஜ-ய-ஜீ - வநமாலையானது, ஸ-வெ-உ-ஷா-ஜி-ஸ-ஹ-கூ-டி - ஸ்வஸ்தி-பர-த்-வ-த்-தை-யெ-ந்-ற-ப-டி, வ்யூ-ய-ய-தி-த-ரா-டி-ந-ந்-ற-க-த்-தெ-ரி-ய-ப்-ப-டு-த்-து-கி-ற-து, த-க - அ-ப்-ப-டி-ப்-ப-ட்ட-ப-ர-த்-வ-மா-ன-து-ஸ்-வூ-டி-இ-ரு-க்-க-ட-ட-ம், ஜி-ஸூ-யி-ஸூ-ரா-ஹ-ஸூ - ஸ-ஸ-வ-ா-நு-க-ரு-ண-மா-ன-வா-ப-ர-ண-மா-க, ய-ஸ-ா-டி-ய-ா-ந-க-ா-ஸ்ரீ-ய-ஸ-ோ-த-ை-ப்-பிரா-ட்டி-ய-ா-லே-க-ட்ட-ப்-ப-ட்ட, சு-ஜி-உ-ஸூ-யி-யி-ந-வ-த-ய-ொ-ந-உ-வ-ா-ஸூ-டி - வ-ரி-ஜி-உ-ஹி-வ-ஹா-ந-ா-ஹ-த-ா-ந-ா-ஸூ-யி-ஹ-ா-ஸூ-ஆ-ம-ய-ு-ட-ை-ய-வ-ம்-பு-லி-யு-ட-ை-ய-வ-ம்-ந-க-ந்-களோ-கூ-டி-ன-ப-ஞ்-ச-ா-யு-த-ஹ-ா-ர-மா-ன-து, ந-ஃ-எ-ங்-க-ளு-ட-ை-ய, ஸூ-யி-டி - சி-த்-த-வ்-ரு-த்-தி-யை, சு-யி-கூ-டி-மிக-வ-ம், யி-ந-ா-தி-ஸ-ந்-த-ோ-ஷி-ப்-பி-க்-கி-ற-து, 'ய-நி-வ்யூ-ண-ந' து-ள-ஸி-ஸ-ப்-த-ம-ம்-ஹே-து-ஸ-ப்-த-ம-ம்-வ-ந்-த-வி-ட-த்-தில்-க-ண்-டு-க-ொ-ள்-வ-து, சு-ய-வ-ா - சூ-கூ-யி-ம-ண-மா-ன, வி-பூ-ய-டி - பா-ட-த்-த-ா-லே, ஜீ-ஷ் - வ-ந்-து, வ-ஹி-ஹ-தி-பெ-ந்-ற-க-வ-மா-ம்.

(அ-கை.) இதில் பெரியபெருமாளுடைய திருவதரமானது, உள்ளிருக்கிற வண்டஸமூக மென்னுடைய ரக்ஷணப்பாரிப்புக் கெவ்வளவென் நினைத்துக் காட்டுகிறப்போலிருக்கிறது, திருநாபீகமலமானது, இந்தரக்ஷணப்பாரிப்புக்கதுருணமாக விண்ணம்வேறு ஸில வண்டஸமூகத்தைஸருஷ்டிக்கிறதுபோலிருக்கிறதென்கிறார்.

(ககஉ) பெரியபெருமாள் சாத்திக்கொண்டிருக்கும் வைஜயந்திமுதலான திருவாபரணங்கள் பரத்வ ரூசகமாக விளங்கிறேயாகிலும், எசோதையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆபரணவிசேஷங்க ளெங்களுக்கு அதிபோக்யத்தைத் தருகிறது.

பஃதுவா யெழுதருளியிருக்கிற பெரியபெருமானுடைய, வீதிலி
ய்யாழ - திருப்பீதாமபரமானது, சிவசு சுஷ்ரு - பெரியமேகத்தை,
விவா - கர்வியானிளர், வெரொரொடாணிக் ஸாநுரிவ - மஹாமே
ருவின்னுடைய ரதமயமான தாமுவரைபோல, சூலாதி - (அது ஒரு
பொலியென்னுமபடி) விளங்காநிற்கிறது, (ஸாநுஸஹ - உண்காராந
தம வஃதவிடத்தில கண்டுக்கொள்வது)

(அ-கை) இதில பெரியபெருமானுடைய கறுத்த திருமேனியில் சாற
நின திருப்பீதாமபரமானது, ஸமுதரத துகளுள்ளிருக்கிற ஸுவாணமயமான
பரதேசத்தில காந்தி பரிவே ஷமபோலவும், காளமேகமபோலவும், மேகதத
கரு மினனல் கூட்டமபோலவும், விளங்காநின்றவொண்டு எங்களுடைய மந
ஸஸை கபளிகளிக்கிறதென்கிரா, அனநிககே. அநத பீதாமபரத்தை யெங்க
ள மநஸஸு ஆதரத்தோடே அதுபலிக்கிறதென்கருகவுமாம்

கஉ௦ ஹிஸுஹுஹாஸுவரிவெஷஹவாஹாஸாஸஸுஹுஹு
ஹுவாஹுஹிகுஹாஸுவரிவாஹாஸுஹுஹு | ஹுவாஹுஹுவகிவாஹுஹு
ஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுஹு

(வ-ம) ஹுவாஹுஹுஹு - ஸமுததிரத்தூக்கு, ஹிஸுஹுஹுஹுஹு
ஹுவாஹுஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுஹு
பரமண்டலமபோலும், “ஹாஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுஹுஹு” ஹுவ
ஹுஹுஹு - ஆகாஸததுகரு, ஹுஹுஹுஹுஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுஹுஹுஹுஹு
ஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுஹுஹுஹுஹு
மேகதததுகரு, ஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுஹுஹு
ஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுஹுஹுஹுஹு
யாகரித்தால அவதாரிகையில் சொன்ன வாததாரதரம வித்திகரும.)

(அ-கை) இதில பெரியபெருமானுடைய முழநதாளிரணடையும், திரு
வாபரணஸோபையில் முழுகின தியாவயவஸோபையானது, நானகிடத்தி
லும் வ்யாபித்தது, ஒரிடத்தில கிளமயினதாட்டககொண்டு, முழநதாளிரண
டென்று சொல்லுமபடி பரிணமித்ததென்று ஸங்குகுகிருமென்கிரா.

கஉ௧. வெஷஹுஹுஹுஹுஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுஹுஹு
ஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுஹுஹுஹுஹு
ஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுவாஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு

(கஉ௦) பெருமானுடைய திருமேனி சியாமளமாகையால அவா சாறறிரு
கரும பீதாமபிரததால, ஹுவாணமேகமபோல அதுபலிப்பவருடைய மன
தை பரிக்கிறது

முண்டாகையாலே, சூதிகளிலுண்டான சிவப்பு ஸங்க்ரமித்தொன்றும்படியிருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய, திருவடிகளை ந்யாநிக்கவும் ஸ்தூதிகளவும் கடவேணன்கிரூர்.

கஉ௩. வந்ராருவ்யுந்ராருகளைவந்ரோமாயுண்ஜா நவெதுகஸீஸாகரெலுஃ | ஸுக்ராஹாராமாவீவபரடிவசூளஸூராமஹதுஃ - ஶுநவெநுவெவஃ

(வ்-ம) வந்ராருவெய்யெய்யுந்ராருகாவெஸூஷாஸூளஸூந்ரோமாரலாமயுண்ஜாநாநாநெதுதாவூவீவகஸீஸாயாஃ காரளவதெஃ - ப்ரணாமபரரானதேவாகருடைய கிரீடபந்தியோகிறுருதயங்கள் பிராட்டி திருக்கைகளில் இதுகளில் நின்னும், ஸுக்ராஹாராமாயயொஹாவீவ-ஸங்க்ரமித்த சிவப்பை யுடைத்தானதுகன்போ ஶிருக்கிற, ஶூராமஹதுஃ - பெரியபெருமாளுடைய, வரடிவசூள - திருவடித்தாமரைகளை, ஶநவெ - மநமபண்ணக்கடவேன், நுவெவஃ - ஸ்தூதிகளவும் கடவேன். (நுவெவெ யென்கிறவிடத்தில் ஆத்மநேபதம, கஸூவூதிஹாரததில், விபநூஃ-என்று நிக்யஸூரி யோக்யஸ்தூதியைத் தாமஸூரித்தபடியாலே கர்மவ்யதிஹாரத்தில் குறைவில்லையென்று கண்டுகொள்வது.)

(அ-கை.) இதில் தாமரைப்பூவேரே மிகவும் ஶூபபாறென்றும்படியான பாவநத்தவபோக்யத்வாதி ஸம்ருத்தியுடைத்தாயந்த ஸம்ருத்தியில் துவக்கண்ட பெரியபிராட்டியாராலே கூசூரிப்பிடிக்கக்கடவதாயிருக்க வாஸூரித விஷயத்தி லுச்சநீச விபாகாந பிஜ்ஞமாகையாலே, கோகோபி ஸம்ருத்தியாதிக்களக்காக ப்ருந்தாவநத்தில் ஶஞ்சரித்து கோபீஜநரக்ஷணர்த்தமாக அவர்தயீர்கடைகிறபோது அத்வநிவழியே கூத்தாடி பாண்டவர்கள் தூதோவென்றால் அதிலுண்டான ப்ரீதி விஸேஷத்தாலே பணைத்துக்காட்டுகிற பெரியபெருமாளுடைய, தனக்கு மேலில்லையென்னும்படியான திருவடியானது, தாழ்ந்தாரிற்சரமாவதியான வெங்களுடைய தாஸ்யமங்களைத்தை நிரவஹிக்கக்கடவதென்கிரூர்.

கஉ௪. யடி ந்ராவநவணிக்ஷயிரவெய்யுத்ராணவஃஸூகஸீதயலூகூக்ரணஸுபஸூலாகூஜிஹவபூலுபூநஸூயஸூயடி துத

(கஉ௩) தேவர்கள் வணங்குகின்றமையாலும், யோகிகள் தியானிக்கிறபடியாலும், பிராட்டிமார்கள் பிடிக்கிரூர்களாகையாலும், ஹிருதயம், திருக்கைகள் இவைகளின் சிவப்பு ஒன்றுசேர்ந்து மூர்த்தீகரித்துதோவென்று அவ்வளவுசிவப்பையுடைய பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளைத்தியானித்து ஸ்தூதிக்किறெனென்று கருத்து.

திவாபகலும், நிசிவ - நாத்ரியிலும், விமாவெழிவழி - நன்றாக வவ
காஹிக்கக்கடவோம்.

(அ-கை.) இதில் நீலரத்நமயமான பாதச்சிலம்பு ஸாந்துகையாடலே வண்
டுகள் மொய்த்த கம்புடைத்தான தாமரைப்பூக்களை ஜயித்தும், நித்யாராத
நார்த்தமாக வணங்கின பரம்ஹாவின முகங்களென்று ஸமஸயிக்குப்படி
யான பெருமானும் பிராட்டியும் ஸமர்ப்பித்த ஸுவர்ண தாமரைப்பூக்களா
லே நிறைந்த ஸந்நிதியுடைத்தான பெரியபெருமானுடைய நிரதிரயபோ
க்யங்களான திருவடிகளை, என் சயலறுதியாலே உபாயமாக்குகிறேனென்று
ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார்.

கஉஎ. ஸ்ரீராமமெநொர்வடிக்கிலையெநீலஜீரவெகுஜாவ
நெய்யுண்புணையியியுவ பூதராஜீவவெஜெகு | நித்யாஹ
வபூநதவியிழுவவெஸாஸியுஜாவெநெஹேஜீரவொஜெநி
வியநிகுடொராஜீவீதொவநீதெது ||

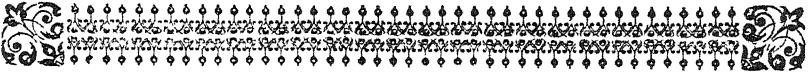
(வ-ம்.) நீலையெயொஜீரவொவெகுஜீதயா - நீலக்கல்லா
ல் செய்த சிலம்புகளுடைய ஸம்ஸர்கத்தாலே, வுநெ புண
யொஹ்வானீதி வையுவாநா. வூதா யெயொவெ ராஜீவெத
யொவெஜெகு - கம்பிலாதரத்தை யுடைத்தான வண்டிலைமுகத்
தையுடைத்தான தாமரைப்பூக்களை ஜயியாநிர்ப்பதுகளாய், நித்ய
ஜெஹ்வபூயெ குநதா வியிவஹவ) ஸ்வாநா. வெஸாஜி உதி வ
ஸய)ராநாநிதெது - நித்யாராதநார்த்தம் வணங்கின பரம்ஹாவி
னுடைய முகைமுதாயமென்று ஸந்தேஹிக்கும்படியாய், ராஜீவானீ
தாஹ்வாஹ) ஸ்வநீதாநிதெது - பெருமானாலும் பிராட்டியா
லும் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட, ஹேஜீயாந)வொஜாநிதெது - வ்வர்
ணத் தாமரைப்பூக்களாலே, நிவியஹி கட்டி யெயொவெ - நிறை
ந்த ஸந்நிதியுடைத்தான, ஸ்ரீராமமெநொர் - பெரியபெருமானு
டைய, கிலையெ உவவடி - தளிர்போலிருக்கிற திருவடிகளை,
வெகு - வணங்குகிறேன்.

உதிஸ்ரீராமராஜஸுவ ஜீனிபுவாவொவொய்யா

வலிவடிஸதகம் ஸ்வாஹு.

(கஉஎ) பெருமானும் பிராட்டியு மர்ச்சித்த தாமரைபுண்டமுடையதா
கையால், அருகுவந்த பிரமன் முகமலமோ வெண்ணும்படியாகவும், திருவடி
சசிலங்கை நீலரத்நமாகையால், வண்டினங்களாவெண்ணும்படியான பெரி
யபெருமானுடைய திருவடிகளைப் பற்றுக்கிறேனென்று கருந்து.

ஸ்ரீதெனாஸாநாஜாயநமஃ.

ஸ்ரீராமராஜஸுவ - ஶ்ணியவ்வாஸவ்யாவ்யாவநெ

உதரஸதகவ்யாரஸஃ.

(அ-கை.) பூர்வசதகத்தாலே, பூர்வகண்டார்த்தத்தை பூர்வசாய் பரம் பராது ஸந்தாந பூர்வகமாக வநுஸந்தித்தாராய் நின்றது கீழ்; மேலுத்த ரசதகத்திலே, உத்தரகண்டார்த்தமான ப்ராப்யத்தவத்தை யநுஸந்திகைக க்காக அது ஸாவஸ்யாநாப்ரஸுக்கே யுள்ளதொன்றாகையாலே, அத்தைப பரக் க, வ்யவஸ்த்தாபிககக்கோலி அது ப்ரமாணதீநமாகையாலே அத்தைப் பெரி உபெருமாள் நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே பெருவிளக்கைப்போலே; ப்ரகாஸிபி க்க அத்தாலே பாக்யாதிகர் ஸத்ஸத்விவேகம்பண்ணி யெய்பெருமானை ய்ரு பவிக்க அதில்லாதா விட்டில்கள்போலே விருத்த ப்ரதிபதிபண்ணி நசிகி றூர்களென்கிறா முதலடியிலே.

க. ஹதஃ-ஹதஸுஷஸுவீவவிக்ஷுஸீஸாஸாநாநவ்யுஷீவயி வகாரணிகொகாஶீஶாதி தெநாவதொக்யுக்ஷுதிநவபரிஹஃஜதெ தஃதெதெவகெவிவவயாஸுஹவீவவஹி

(வ்-ம.) காரணிகை - தயாஸுவான, ஶாஸஃ - ஸர்வஸ்வாமி யான (பெரியபெருமாள்), தஃ-அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை, ஹதஃ-ஹ- போக்குகைக்கும், ஸஹாவஸுதெ - ஸல்வத்தையும் தீயத்தையும், வி வெகூ-அறிகைக்கும், வ்யுஷீவயிவ - பெருவிளக்குப்போலிருக்கிற, ஶாநஸு-ப்ரமாணத்தை, ஶீஶாதி - ப்ரகாஸிப்பிக்கிறார், க்யுதிநஃ - பா க்யாதிகர், தஸு - அந்த வீஸனை, தெந-அந்த ப்ரமாணத்தாலே, க வதொக்யு - நன்றாகவறிந்து, வபரிஹஃஜதெ - ததீயபரியத்தமாக வநுபவிக்கிறார்கள், கெவி-ஶில, வவயாஃ-சஞ்சல ஹிருதயராவார், ததெதெவ - அந்த ப்ரமாணவிஷயத்தில், ஶஹவீவவஹி - விட்டில் கள்போலே விழுந்து ஶஸிக்கிறார்கள்.

(அ-கை.) இதில் கீழ்ச்சொன்ன சபலர்க்கும், ஜைநாதி பாஹ்ய ஸ்ம்ருதி களும், வைதிகத்வகஞ்சுகிதங்களான காயில காணாதாதி ஸ்ம்ருதிகளுமுண்டே யென்ன, அதுகளை துஷ்க்ருத்துக்களுக்கு தேவவாச்சேரும் வழி தெரியாமையக் காக ப்ரணீதங்களென்று “யதெஶிகிணுதிநாஸவஹுஶுஷுஷு”என்றே தப்பட்டமது “யாவெஷுவாஹுஷுஷு-தயஃயாஸு காரஸுகுஷுஷுஷு-

இதில் கருத்துக்களை அவதாரிகையில் காண்க.

௫- ப்ரத்யக்ஷாஸூ-திரஃஸ்யஸூநதயா ஷோஷாவஸு-
ஸ்ய-ஃவ-நய-பூ-பூய-பூ-பூவராவரேஸூர-ஃ-வ-பு-த்யக்ஷவாய்யொ
நவ | தவாவா-கூ-தெ-வி-ர-ம-ர-இ-ண-பு-த்ய-க்ஷ-வ-த-வ-பு-ஃ-யொ-பொ
மொ-நீ-லி-த-யீ-ஸு-த-ஸு-பூ-பூ-வ-பூ-த்ய-க்ஷ-ஃ-க-க-த-வ-ஸு-||

(வ்-ம்.) ஸூ-கிஃ - வேதமானது, ப்ரத்யக்ஷா-ப்ரத்யக்ஷம், ஃஸ்ய-ஃ-நா-ஃ-யீ-ஸு-அவனுடைய வர்த்தஜ்ஞாநமும், (ப்ரத்யக்ஷாயெ-
ந்-ந-ந-ஷ-ங்-க-ஃ) அதுவும் ப்ரத்யக்ஷம், ஷோஷா-ஃ-பௌருஷ்ய-த்வா-தி-
தோ-ஷ-ங்-க-ள், நதயா - அப்படி ப்ரத்யக்ஷங்களன்று, தஸ்யு-ஃ-
- அந்த வேதாத்தமான, யஜ்-ஃ-ஸூ-பூ-பூ-பூ-வ-ர-வ-ர-வ-ர-வ-ர-வ-ர-வ-ர-வ-ர-வ-ர-
வெ-ய-ஸு-பூ-ஃ-வ-ந-ஃ- தர்மமென்ன அதர்மமென்னபரமேஸ்வரனெ-
ன்ன அவரேஸ்வரனான ப்ரம்ஹாதியென்ன யிதுமுதலானதும், ப்ர-
த்ய-க்ஷ-ண-வ-பூ-ஃ-ப்ரத்யக்ஷத்தாலே பாதிக்கப்பட்டதாக, நவ-ஆ-
கவேயில்லை, த-ஃ-ஆ-கையாலே, ஹோ-ம-ர-இ-ண-வ-வ-பூ-க-ஸ்யு-த-ன-
த-வ-பூ-வி-சா-ர்-வ-ாக-ம-தி-லு-ம், ஸா-அந்த ஸ்ருதியானது, ப்ரத்யக்ஷ-
ண-ஃ-ம-ஃ-த-ஃ- - ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணத்தோடு ஸத்ருஸமாக, ப்ர-
-ப்ர-மா-ண-ம், ஃஸ்ய-வா-அன்றிக்கே, ப்ரத்யக்ஷமே ப்ரமாணமென்கிற நி-
பந்தந்தில, யொ-மெ-ந-உ-நீ-லி-த-யீ-ஸு-பூ-ஃ-யொ-கா-ப்-யா-ஸ-த்-த-
லே விகலித்தபுத்தியுடைத்தான, ஸ-ஃ-சே-த-ன-ன-வ-ன், த-ஸ்யு-ஃ-
-ஸு-பூ- - வேதத்தினுடைய வர்த்தத்தை, ப்ரத்யக்ஷ-ஃ - ப்ரத்யக்ஷமாக
-ஃ-ஃ-க-க- - பார்ப்பன்.

(அ-கை.) இப்படி சார்வாக் மதரீதியாலும், ஸ்ருதிப்ராமாண்யத்துக்கு-
குறையில்லை யென்றருளிச்செய்து, இதில் ப்ரதீயமான ஜகத்து உற்பத்-
திவிசாரயோகத்தாலே ஸ்வதஸ்ஸத்தன்று, ப்ரதீயமாநத்வத்தாலே ஸஸஃ-
ந்-க-ம்-போலே ஸ்வ-த-ஃ-அ-ஸ-த்-து-ம-ன்-து, விருத்தங்களாகையாலே உபயருபமு-
மன்று, அப்ரஸித்தமாகையாலே தத்பிந்நமுமன்றென்று நிரதிஷ்டாநமாக-
நி-ஷ-தி-த்-த-து, ஸ-ஃ-ய-த-தை-ஸ-த்-த-ப-பி-க்-க-ி-று-பு-த்-த-ன் “யயாஹி-வ-
-த-ய-ா-ஹி-வ-ஃ” என்கிறபடியே, சோரணப்போலே தண்டரீயனென்கிறார்.

ஃ. நஸு-ஃ-வ-ய-வா-ந-வ-ய-ஸூ-ஃ-ஹி-வ-பூ-ஜ-ம-தி-ந-கி-
-வெ-கா-ஃ-க-பூ-பூ-பூ-பூ-ஃ-த-த-ஃ | ஐ-தி-நி-ர-வ-ய-ஸு-வ-ய-ஸு-க-
-த-நி-ஷ-ய-ஃ-ந-வ-ய-ஸூ-ஃ-த-வ-பூ-ஃ-வ-பூ-ஃ-வி-வ-ய-ஃ-||

(வ்-ம்.) ஹெவாஃ! ஜம-ஃ - ஜகத்தானது, ஸ-ஃ - ஸத்தாகவும்,
-அ-ன்-து, ஃஸு-ஃ-அ-ஸ-த்தாகவும், ந-உ-ஃ-வ-ந-ஃ - உபயாகாரமாயு

யும், ந-உஹயஸூக - உபயருபிக்கும, வஹி - வேறுபட்டதும், ந-
 உதி-ஆகையாலே, அந்த ஜகத்தானது, வணகா - நானகிலொன்றான,
 கொட்டி - ஆகாரத்தை, நாடிகுதெகிது - அடைகிறதில்லையன்றோ?
 உதி-இப்படி, திம-உத உபாயிய-வ்யூஷிநு கஉ-ஷ்ணி தக்-அதிகரணத்தி
 ரூபமான உபாதியில்லாமல், வவ-உ-வவ-உ-வீதியவ்யூ-அங்கி யாயா-
 ஸா-தவ்யூ-வவ-உ-வவ-உ-கா-த-வ-வ-உ-வ-உ-வ-உ-வ-உ-வ-உ-வ-உ-வ-உ-வ-உ-வ-
 ஸ்தியென்று, திஷெயந-நிஷெதயாநிந்திற, கூ-தி-தஸு-ம-தஸு-ம-
 தபாஸு - குத்ஸிதனான புததன், வொரூவா-வ்யூ-வொரூவக்-சேர
 ரணைப்போலென்றபடி, விவா-வ்யூ-நன்றாகச் சேதிக்கப்படுமவன்.

(அ-கை) சேதந்ரகாரந்தானது, அததால் ஸ்ருதிப்ராமாண்யத்துக் தெ
 னனாவதென்று மாகாணகையிலே ஸர்வ சூர்யத்வ ஸாதகப்ரமீதியபிமதை
 யாகில, ஸர்வஸூர்யத்வம் ஸித்த்யாது. அதுவும் அநபிமதையாகில, ஸர்வம்
 நஸ்தீதிப்ரதீதிரூபமான நிஷெதயிலலாமையாலே நிஷெதகன் ஸர்வபன்,
 ஆகையாலே யிங்கிலை, இப்போதில்லையென்றும், ஸர்வம் நஸ்தியென்று
 அதிகரணத்தியுபாதியனறிக்கே ஒரு நிஷெதம் ஸித்தியாது, அதிகரணத்தியுபாதி
 ஸகிதமான நிஷெதாங்கீகாரத்தில கடதவம்ஸததில கடத்வம்போனலும், ஸ
 சலத்வ ஸித்திபோலே யிங்கிலையென்றால், வேறொரு ஸ்ததவத்தி லது ஸித்
 திக்கும். ஆகையாலே ஸர்வஸூர்யத்வம் ஸித்தியாதென்று தல்லபநப்ரகார
 த்தையு மிப்படி ஸர்வ சூர்யத்வ ஸாதகப்ரமணமில்லாமையாலே, ஸ்ருதி
 ப்ராமண்யத்துக்குக் குறையிலையென்று மருளிச்செய்கிறார்.

எ. ஸ்ரீதிஸூஷிஷா நநிவிவநிஷெயொயாஷி நகொநிஷெ
 லாநொநெஷொநிரூபயிநிஷெயஸூ-வயஸ | நிஷெயெ
 நயூ-ஷிஷெஷாஷிஷயஷு-ஷெஷகஷவ-ஷு-ஷிஷெஷு-ஷி
 ராவிஷெஷிஷிஷிஷிஷிஷி||

(வ்-ம்.) ஸ்ரீதீ - ஸர்வம்நஸ்தீதியென்கிற, ப்ரதீதியானது,
 உஷா-வெக் - அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகில, திவிவா-நா-நிஷெயஸூ-
 ஸமஸ்தவஸ்துவுக்கு மில்லாமையானது, ந-ஸித்தியாது, உஷா-ந
 யடி-ப்ரதீதியுங்கீகரிக்கப்படாவிட்டால், நிஷெஷா-நிஷெதிக்கிறவன்,
 க-எவன? ஒருவருமில்லையென்றபடி, கூ-த - ஆகையாலே, திம-உத
 உபாயிய-வ்யூஷி-உபாதிரஹிதமான, நிஷெய - வெளும் நஸ்
 தியென்கிற நிஷெதமானது, உஷா-ந - அங்கீகரிக்கப்படுமதன்று,
 வநு உபாயிய-வ்யூ-த-ஷிஷி-உபாதியுடைந்தான, நிஷெய-அத்
 ர நஸ்தி, என்கிற நிஷெதத்தில், வடி-வ்யூ-ஷெஷிஷி-கடத்வமஸ

த்தில், ஸகவெநததுவ ளுஸகவச - ஸகலத்தோடு பொலியாக, சுநுச - வேறென்றானது, ஸிவெஸுச - ஸித்திக்கும், ஹெவாடி! சுஸிநு - புத்த ஸம்பந்தியான, லெத - நான்குமத்திலும் வைததுக் கொண்டு, ஸுயியாஸுநு தஸிநு - ஸுய்யத்வஸாதக ப்ரமிதி ரஹிதமான, வகெஷவி-மாத்தியமிகபகஷத்திலும், ஸு-அ-வேதமானது, விஜயதாடி - உத்க்ருஷ்ட ப்ரமாணமாகக்கடவது, அன்றிக்கே, 'சுஸிநுதெ' என்றதுக்கு ஜ்ஞாநவ்ருத்தராலே அங்கீக்ருதமான வர்த்தத்தில், வேதம் ப்ரமாண தமமாகலாமென்றாகவுமாம்.

(அ-கை.) இதில், ஸௌகதாவாந்தரமதஸ்த்தரான யோகாசார ஸௌத்ராந்திக வைபாஷிகா மூவரில், யோகாசாரன் ஜகத்திலே ஜ்ஞாநமெயுள்ளதென்கிறான், ஸௌத்ராந்திகன்; ஜகத்துண்டு அது ஜ்ஞாநகதாசாரபேதத்தாலே அதுமேயமென்கிறான், வைபாஷிகன்; ஜகத்துண்டு அது ப்ரதயகூடம் க்ஷணிகமென்கிறான், இமமூன்றுபேரும் ஜ்ஞாநமாத்த்ரமாத்த்ரம அது க்ஷணிகமென்கிறார்கள்; அவர்களை நிரஸிக்கிறேமென்று தந்நிரஸநத்தை ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறார்.

அ. யொமாவாரொஜமடிவவத ளு ஸௌத்ராணிகஸுஸீ வெவலித்ருடாடிநுலிதிவடிவகிவெஹாஷிகஸு ஸு-அ-கூடம் துணிகயத்தெராமநாடித் யொவலிஜ்ஞாநாதுக்ஷணலிஹுரதெ வகூதெ தாநுகிவாழி ||

(வ-ம்.) சுத்ர - புத்தஸரிஷ்யரான யோகாசார ஸௌத்ராந்திக வைபாஷிக மாத்ய மிகரில் வைத்துக்கொண்டு, யொமாவாரு - அவன், ஜமசு-ஜகத்தை, சுவவதி-இல்லையென்கிறான், ஸௌத்ராணிகு - அவன், தசு - அந்த ஜகத்தை, யியொவெலித்ரு-கஸூச-ஜ்ஞாநத்தினுடைய விசித்தரதையாலே, சுநுலிதெ-வாடி-அதுமாநக்ரஹ்யமாக, வகி - சொல்லுகிறான், வெவஹாஷிகஸு - வைபாஷிகை? ஸு-அ-கூடம் - ப்ரதயகூமான, தசு - அந்த ஜகத்தை, க்ஷணிகயதி - க்ஷணிகமாகச் சொல்லுகிறான், தெ - அந்த, ஸுயொவி - மூன்றுபேரும்; ஜ்ஞாநஸுடாகூடி க்ஷணலிஹுரதாவதெ - ஜ்ஞாநமாத்த்ரத்துக்கு ஆத்மத்வத்தையும், க்ஷணத்வம் ஸித்தத்வத்தையும், வகூதெ-சொல்லுகிறார்கள், ஹெராமநாடி! தாநு - அந்த மூவரையும், கிவாழி - நிரஸிக்கிறோம்.

(அ-கை.) இதில் ஜகத்து க்ஷணிகம், தத்விஷயஜ்ஞாநமும் க்ஷணிகம், அதே ஆத்மா என்கிற பகூடம் நல்லதன்று; வேறுத்தமாவயில்லாதே ஜ்ஞாநமும்

மென்றாகவுமாம். இங்கு பங்கியாவது, பரிபாடி, சுந்தீக்ரூத்-ஸ்வீக்ரூத்தய, நவனகாண்டி-நெகாண்டி - ஒருபடிப்படவன்றிக்கே, சூவக்ஷுதெ - நான்கிடத்திலும் சொல்லிக்கொண்டு திரிகுறர்கள், தெ - அப்படிச்சொல்லுகிற ஜிநமஸ்த்தர், ஐடி - இப்படி விருத்தமான, வரூடி-ஸ்ரீஷ்டமான, ரூஹி-அஸதஸ்யமாநத்தை, தயா - தாங்கீள் சொல்லுமாப்போலே, ஃஃ - என்னுடைய, சுவா - தாயானவள், வயா - மலடி, ஐதிவசு-என்று சொல்லுகிறப்போலே, ஐடி-இரத ஜகத்தை, ஶீஶ்ஶு தடிஶீஶ்ஶு தஃ - ப்ரம்ஹத்தோடு பின்னமாகவும் அபிந்மகவும், ஜமஶு-வெ-சொல்லா நிற்க, நூதூஸாஸவ ஶூஶிஶுதவெஶு - தூந ப்ரம்ஹவித்தான ம்ரூஷாவாத் யேகதே சிக்கு, ஶக்ஷதாடி - சொல்லக்கடவர், ரூஹி - ஏகாந்தத்திலென்றாகவுமாம், இவ்விரண்டுமத்திலும் அர்த்தவிரோதமே தூஷணமென்று திருவுள்ளம்.

(அ-கை.) ஆகவிப்படி, சார்வாகபௌத்த ஜைநமதங்களைத்தத்துலாரிகு த்ரிஷ்டிமதங்களோடு நிரஸித்தாராய் நின்றதுகீழ்; மேல்நையாயிகவைஸேஷிகர் 'வெஶ்வஸுவெ ஶுஷி' 'வெஶ்வெஶவநாஸாய ஶ்ஶு' இத்யாதி வேதநதங்களில், தேவருக்கேஸகலகார்யோபாதாநத்வம் ஸம்ருத்தமாய், ஸுஸபமாயிருக்க கார்யகாரணஸா லக்ஷணயாந்ய தூபபாத்யாதி ஶ்ருதிவிருத்தம், தர்கங்களாலே, பிச்சைபுகுவாஶப்போலே, தத்தத்தூதோபாதநத்வங்களைத்தத்தத்தப்பரமணுக்களிலேஸ்வீகரித்து 'சூத்ந ஶுக்ஸாஸுஶு' இத்யாதியாலே, தேவருடைய கார்யமாஶ்சொல்வப்பட்ட வாகாஸாதியை நித்யமாகவும் சொல்லுகிறார்களென்றார்.

க௩. கணவரவரணாக்கள ஶிக்ஷிணௌகூதகெஸு - தி ஶிரஸிவஶு - ஶிஷு - ஶ்ஶு | கணுஷு - விவரிணாஶு வெஶு - ஶிஷு - காய - ஶிஷு - ஶிஷு - ஶிஷு

(வ-ம்.) ஶெஶு - ஶிஷு - கணவரவரணாக்கள ஶிஷு - ஶிஷு - ஶிஷு - ஶிஷு - ஶிஷு - ஶிஷு - ஶிஷு - ஶிஷு - ஶிஷு - ஶிஷு

தெய்வமலைவதி திஜதி திருய்யவபாவஸ்துதியிரவிவவதெராணரிதி||

(வ-ம.) ஹொம்மெஸ! கியா-யாகாதிகிரியை, தவ்யூஸ்தி வயூ-அந்த யாகாதிகம்த்தினுடைய வதியுயமானது, கிபிவி-அநிர்வ சநீயமான, தவ்யூசுவலவயூ-அந்த கிரியாஜந்யமான அபூர்வமான து, விதூணா ஸு-ராணாணு பூலா லொவா -பித்ருக்களுடைய வும் தேவர்களுடையவும், ப்ரஸாதமானது, கூ-த-ஃ-அந்தவந்த கர்மா நுஷ்டாதாவுக்கு, மலாநிஜிஜாதீதிமலஃ - பலன்களைத்தருமது, (கியெதூஜிகளில் யயாயொம) -விங்கவ்யதியயம் பண்ணிக்கொ ள்ளவும்) உதி-என்று, கூ-ஸ்தி தாடிசுயெஷா-கெ-ஸம்யஜ்ஞாநமில்லாதவர்கள் சொல்லுகிறார்களென்றுஸேஷம், உஷூனுவலத-ஃ-ஃ-தெயாகாதியும் தடாகாதி நிர்மானமும், தவசுவயூ-தேவருடைய ஆராதனமும், மலவி - அந்த யிஷ்டாபூர்த்தபலமும், ஹவக: ஸீ-தெஜயாத உதி தசு-தேவருடைய ப்ரீதியானுண்டானது, உதி-என்றும், ஸவஸவவியி: -ததூர்தியி: - அந்தவந்த விதியானது, ஹவக: ஹெராண-தேவருடைய நியமநம், உஷூவி-என்றும், தூயூ-வ்யூ-வேதார்த்தஜ்ஞானிகள் சொல்லுகிறார்களென்று ஸேஷம்.

(அ-கை.) “ததூதியிரவிவவதெராண” மென்று கீழ்ச்சொன்ன

விதிகள் யெததனைவிதங்கள்? அதுகளுக்கு ப்ரயோஜநங்களென்? பந்தகங்களான ஸ்வர்க்கு திஸாதந ஜ்யோதிஷ்டோமாதிவிதிகளும், நரகாதிஸாதநங்களான சத்ருவதஸாதநஸ்யேநாதிவிதிகளும், ஸர்வரக்ஷகனுக்குக் கூழைபடியெங்களென்? என்றும்பேகையிலே விதிதான் நித்யமென்றும் நைமித்திகமென்றும், காம்யமென்றும் மூன்றுவகையாயிருக்கும்; அதில நித்யம், ஸந்த்யாவந்தநாதிவிதிருபமாய் ராஜாஜ்ஞானேபாலே அகரணே ப்ரத்யவாயஜ்ஞாபகமாய், ப்ரத்யவாயப் ப்ராகபாவபரிபாலநபலகமாயிருக்கும். நைமித்திகம், அயாஸ்சஹோமாதிவிதிருபமாய் அகரணே ப்ரத்யவாயஸத்தி ஜ்ஞாபகமாய்க்கொண்டு தநிவர்த்திப்ரயோஜநமாயிருக்கும்; ஜ்யோதிஷ்டோமாதி விதிகளும் ஸ்வர்க்காமாதிகளையும் விடமாட்டாதே க்ருபையாலே தந்ஸாதநத்தையநிவித்து பரம்பரயாமோக்ஷருசி பலகங்களாயிருக்கும், ஸ்யேநாதிவிதிகளும் ஸாஸ்த்ரவிஸ்வாஸமின் நிக்கே பரஹிம்ஸைபண்ணித்திரிவார்க்கும் அவரையும் விடமாட்டாதே தந்ஸாதநங்களைத் தெரிவித்து, ஸாஸ்த்ரவிஸ்வாஸஜந ப்ரயோஜகங்களாயிருக்கும், ஆகையால்படி ஸர்வர்க்கும் ஹிதபரராய் நியமிக்கிறதேவருடைய ரக்ஷணவீஸைவ்ருப தாதபர்யார்த்தங்களைத் தெரியப்படுத்தாநின்றுகொண்டு வேதம், தேவருடைய நித்யசாஸநமாகிற தென்றருளிச்செய்து, இதுக்குஅதி

ஶ்” விசிபரவாக்யங்களுக்கு, உவா ஸாஸூவஹு தெஷாஃ விய யுஃ-“சூதாவாரெ” இத்த்யாத்யுபாஸநவீதிகளோடும், “ஸூஹுவி ஶாவொதிவரஸு” இத்த்யாதி பலவிதிகளோடும், விஸேஷ-வைலக்ஷி ண்யமானது, ௩-இல்லை.

{அதுகளைப்படி ஸ்வதஃபரமாணங்களாகிறதுகளோ அப்படியே ஶித்த பரவாக்யங்களும், ஸ்வாதந்த்ரேணவ ப்ரமாணங்களாகக் குறையீல்லை யெ ன்று கருத்து.

(அ-கை.) “மூணரூவவ்யுத்வாஶாஸூநயதெ” யென்று ஶகு ணஸ்ருதயாதிகளும், பகவத்வியஷயத்தில, குணதிகளைத்தெரிவித்து ஶமந்வித ன்களாகிற தென்றீர், இப்படியாகில், “வணகடுவொலிதீய்யு” என்று அத் விதீயஸ்ருதீர்வஹிக்கும்படி யெங்கனையென்று மபேகைநயிலே, தேவதத தாதிசீரம் சரீரியிடத்திலும், கடபடாதிவிசாரங்சள் காரணத்திலும், கோத் வரதி ஜாதியும், ஸூக்லாதிகுணங்களும், தமநாதிக்ரியையும், தரவ்யத்திலும், அப்ரிதக்ஸித்தி ஶம்பந்தத்தாலே, பர்யவஸந்நங்களான. ஸ்வாக்ருதி மத்வ்யவ யவ ஹ்ருதிகளையுடையதுகளோ ; அப்படியேயிந்த ஶர்வஜசத்தம், தேவரி டததில், அப்ருதக்ஸித்தமாய்க்கொண்டு, தேவருக்கு விஸேஷணமாகுகையா கிற வாகாரமும், தத்புத்தியும், தத்வ்யவஹாரமுமுடைய தாம்படி ஶங் கல்பித்தீராகையாலே, சேதநாசேதநாத்மகப்ரகாரங்களுக்கு, தேவரோ ப்ர காரியாய், இப்படிப்பட்ட ப்ரகாரயந்தரமில்லாமையாலே, அத்வீதியமென் றேதப்பட்டது, ஆகையாலே, அத்வீதியஸ்ருதிநிர்வாஹார்த்தமாஹ ப்ரம்ஹ த்துக்கு, ஸங்கரபக்ஷத்தில் மாயாஸம்பந்தமும், பாஸ்கரபக்ஷத்தில்உபாதி ஶம்பந்தமும், யாதவப்ரகாஸபக்ஷத்தில், விகாரஸம்பந்தமும், சொல்லுகிற தேதுக்காகவென்கிறார்.

உ௩. ஶெஹொஶெஹிநிகாரணவிசுதயொஜாதிம-ஃ ணாஃகடுவஶுரெ)நிஷித ரூவஶு-ஶிவஶநாலாஶுஸு ஶூவ்யெ ஶஜமஶ | விஸூக்ய)ஶிநி)ஸெஜமஶிஷெதெநாஶிஷீயஸுதெதா ரியொவாயிவிகாரஶூக்யாகாநாஶிரமெஸூர||

(வ்-ம்.) ஶெ ரூமெஸூர! ததுதிஷுதீதி- தஸூவஸூஶாவ ஶஸூஶ - அதிலே, நியரெந-இருக்கையாலே, ஶெஶு- ஶரீரமான து, ஶெஹொஸூவூதீ தஸூநி-ஶரீரியிடத்தில், ரூவஶு ஶு-ஶி ஶவநஶுதாநி-நிஷிதாநியஸூஶு- தனக்கு தேஶிவிஸேஷண த்வமே, ஆகாரமாகுகையைப்பற்றவும், ஶ்வபுத்தி தத்விஸேஷ்யகை யாகையாலும், ஶ்வவ்யவஶாரம்தாத்ருஸுபுத்திஜநகமாகையாலும், ஶரீ ரியிடத்தில் நிஷிதங்களான ரூபுத்திவசநங்களை யுடையதென்கிற

கூடாதென்கிற தர்க்கத்தோடு கூடினதாய்க்கொண்டு சித்சித்ரூபமான ஜகத் து நித்யமாக தேவராசுகிரநல்லராஜாவை யுடையதென்று, ச்ரோதாக்களுக்கு செவிககினிதாகச் சொல்லுகிறதென்கிறார்.

உரு. ஸாராஜகரிராஜகம்பு நரநெகராஜக்யாயயாவிஜித ராஜகஜம்புஜிஃஜஜஃ | ஜமாவவஸவித்யுதா தரகஜகசக கூடாமிகாஸு - அபிஜிவி தீக்யாவரடிந்திராஜநதீ ||

(வ்-ம்.) ஹ வராஜ! ஜவா:-தெரியாதவர்கள், ஜஃ ஜமக-விசித்ரமாயும் நிம்நோந்தமாயும் காணப்பட்ட ஜகத்தை, ராஜாவஹவ துத்த ஹதிவரராஜக்ய-ஈஸ்வரனாகுகடினதாகவும், நவிஜிதிராஜாயஸு - சரிஸ்வரமாகவும், வுந:-பின்னும், சுநெகராஜாநடிவஸு)தக - ஸ்ரஷ்ட்யாதிக்குக் கடவரான வநேகேஸ்வர விஸிஷ்டமாகவும், கீழிரண்டிடத்திலும் மேலும் வந்த, வஹுஸ்யுஹளகவ் ப்ருத்யபு-வெகஸு)க்ய - ஆகையாலே யிங்கு வத்ததில்லை, தயா-அபயடியே,சலிவிசிநதிக்ரூஜி யயாவிஜித்யு-ராஜாயஸு)தக - அபிராநாகுணமாக கல்பிக்கப்பட்ட விஸ்வரணையுடைத்தாகவும் ஜஜஃ-அநர்வித பாஷணம் பண்ணினார்கள், நவஸஸாய்நதா வநஷாஹை கவஸா:-வித்யாணாம் ஹாவஸித்யுதா தரஸுதபிஸுதளதயொஹுவஸுஸு-ஸாவதஹுதகவஸாநாடுவெததயொஸுக்:- சூமம் யஸுஸூலா-பாதந்த்ரங்களுக்கே யுண்டான, வைசித்ரியமென்ன தாரதம்யமென்ன யிதுகளை விஷயிகரித்த, இது பாதந்த்ரமன்றாகில், விசித்ரமாகவும், நிம்நோந்தமாகவும், கூடாதென்கிற தர்க்கத்தை பரிசுரமாகவுடைய தரகஜக-என்கிறவிடத்தில் தரதம்ப்ரத்யயஸ்வரூபங்களானவிண்டு ப்ராதிபதிகங்களுமுண்டாகையாலே, ஸுஹு-த்யம்.வந்ததென்றுகண்டுக்கொள்வது)ஸு-கி:-“ஹகொஹவெ” இத்த்யாதியான ப்ரம்ஹருத்ரர்களுக்கு பாதவநிஷேத பூர்வகம், பகவத் பாதவ ப்ரதிபாதக ஸ்ருதியானது, விஜாவிஜிவிஜி-சேதநாசேதங்களை, சூக்யுதிமணங்களான, சுஸூ-அபிஹிமணவாஸ்கல்பநத்தாலே, வுநவஸுஸு-வருமாகையாலே, இங்கு நபும் ஸகமாகவும்; உவாடிஹு என்கிற ஸ்லோகத்தில் புல்லிங்கமாகவும் ப்ரயோகிக்கப்பட்டது. க்யா - ஈராயணஸ்ப்த வாச்யரரன தேவராகிர, ப்ருத்யுதாவி க்யாஹாநெநய நவா - னென்றுமாப்பேலே, சுவெஹித்யு-தீயா - நிதிராஜாநயொரஸுஸூதிநிதிரா

யான, சுயா -தேவராலே, விஸ்வ-ஸமஸ்த ஜகத்தும், வளகோதவ
 து -யஸு -தக் - யேகசத்ரத்தையுடையது, ஒரு நியாமகனையுடைய
 தென்றபடி, உதி இப்படி, கூவரூ: வளஷாடுதெ: - தேவரைப் ப்ர
 தார ப்ரதிபாத்யராகவுடைய, ஸ்ரூ -நாஜு -நீநாநு வயநாநி
 டெ: - வேதவசநங்களாலும், பராஸராதிரிஷிவசநங்களாலும், இந்
 த வசநங்களைச் சொல்லியென்றபடி, கூ-த: கூ-த உதி வ்யூஷ்னி
 கள-து-ஸூ-த: - வாழி-நஸு-தெ - தெஸு - ஸ்ருத்யுத்தங்களைப்
 பரித்யஜித்து யுக்திமாத்ரங்களைக்கொண்டு வாதம் பண்ணுகிறவர்
 பொருட்டு, உலி-த்யு-அவாக ளக்கநுகுணமாக, ஜெஸு-தர்ப்பணஜல
 த்தை, கூவ-யூ-யூ: -த்ருப்தியளவும் கொடுக்கிறோம்.

(அ-கை) இப்படி “ஹணு-ஹை” என்று துடங்கி, மிவ்வளவும், பாஹ்
 யருக்ரிஷ்டிமத நிரஸநாகுணமாக ஸோபப்ரம்ஹண ஸ்ருதிப்ராமான்யப்ர
 திபாதநபூர்வகம், ஸீமாநான பெரியபெருமானுக்கே சித்சிதாத்மகமான ஜக
 த்தைக்குறித்து கரணத்தவத்தையும், ஈஸ்வரத்தவத்தையும், ஸமர்த்தித்து “ஹ
 டெ-யூ” என்று த்வயோத்தரகண்ட ஸீமச்சப்தார்த்தத்தையு மறுஸந்தித்
 தாராயநின்றது; இதில் காரணத்தவ நிர்வாஹகத்தவத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி,
 நாஸஸப்தார்த்தங்களாகையாலே, நிர்ஹுஷ்டங்களாய் நிருபாதிகங்களாய் நிர
 வதிகங்களாய் நிஸ்ஸமாய்யதிகங்களாய் நிஸ்ஸங்க்யங்களாய் மங்கள்களா
 யிருக்கிற தயாதிகுணங்களுக்கு மூலங்களாய் பகவச்சப்தார்த்தங்களாகப் ப்ர
 ஶித்தங்களான ஜ்ஞாநாதிஷ்ட குணங்களும், ரத்நத்தைக்கார்த்திகள்போலே
 தேவரை யலங்கரிக்கிறதக ளென்கிறார்.

உள. ஷொஷொவயாவயிலிராதிஸயாநஸஜூரானிவெட்வ
 ஷெமொணளவடிவாஷெவெதா: | ஜானெநஸூரீஸகநவீரூஷ
 தாறி-ஷெஸூராரொமெஸஹாவவரூதேநவ்யூபணி||

(வ்-ம்)ஹொமெஸ-ஷொஷஸூஉவயாவயிஸூஸூசூதிஸ
 யாநஸூஸ்வயூவதாஹி: - நிமட்கொவெவொயெஸூவெ - நி
 வெட்வாரொமொஸூ மொணாவெஷொ ஓவொஷெஹீதிதெ - தோ
 ஷாதிகளோடு, ஸம்பத்தியாதே கல்யாணங்களான தயாதிகுணங்களு
 டைய ஸமூகத்தைக் கறவானின்றாள், வன.தா: -ப்ரஸித்தங்களான,
 ஷெ-ஆறுகளான,ஜூநஸூ வெஸூரீவஸகநஸூவீயூவெவெணூ
 வி-ஸூதா: - ஜ்ஞாநாதி தேஜோந்தங்களானதுகள், ரூத்யு - ரத்நத்
 தை, ஹாவஸூ-ஒளிகள்போல், கூயூ-தேவரை, கூநவ்யூபணி-பெ
 ரூவிலையனுக்குகிறதுகள்,

(அ-கை.) “ ஜோடுநெய்யூரி ” என்று கீழருளிச்செய்த ஜ்ஞானமாவதே தென்று மபேகையிலே, சக்ஷ-ராதீந்தரியத்வாராவாதல், தர்மமூத்தஜ்ஞானத்தாலேயேயாதல், இந்தரியங்களிலும், தத்த திந்தரியங்களாலே, தத்தத் விஷயங்களையும், அந்யேந்தரியவிஷயங்களையும், இப்படி ஸர்வத்தையும் ஒருக்காலே, கரதலாமல்கம்போலே நித்யமாச தேவர் ஸாக்ஷாத்க்கிரி ஸாக்ஷாத் காரத்தை ஸ்வப்ரகாஸமாயும், ஆவரணரஹிதமாயும், யதார்த்தமாயுமிருந்துள்ள ஜ்ஞானமென்று, உபநிஷத்துக்கள் சொல்லுகிறதுகளைக் கிரிர்.

உஅ. யுமவடிநிஸூரீகெஹெவெஸுதொவாக்ஷகாரெ)ரி
யரிநியலிவாபூவ)ரம்மாயிராஜி சுரதவடிஸெஷ்வஸூ
வபூகாஸந்தடிவரணரீரொவம்ஜா நரிஜிாவிஷுவெ

(வ்-ம.) ஹெரம்மாயிராஜி! வெஸு - தேவருடையதுகளான, சுடுகெஹி - சக்ஷ-ராதிகளாலேயாதல், ஹெதொவா - இந்தரியாபேகையின்மிக்வே தேவராலேயாதல், சுக்ஷாணாம் காயுட்குடிநூ - சக்ஷ-ராதிஸாத்யமான ரூபாதி ஸாக்ஷாத்காரத்தில், நியலி - சக்ஷ-ஸ்ஸாலே ரூபத்தை, ஸ்ரோத்ரத்தால் ஸப்தத்தை, இத்யாதியான நி்யமநத்தை, சுநியலிவா - சக்ஷ-ஸ்ஸாலே சப்தத்தையும், ஸ்ரோதரத்தாலே ரூபத்தையு மிப்படி க்ராஹ்யா க்ராஹகீ நியமமில்லாமையை, பூவ)அடைந்து, சுஸெஷு-ஸமஸ்த வஸ்துவையும், யுமவசு - ஏககாலத்தில், சுரஸூதவடி தெநதூ - கரதலத்தோடு துல்யமாக, சுநிஸூ-நித்யமாக, வஸ்யஸி - தேவர் ஸாக்ஷாத்கிரிச்சிறுது, வெஹெநவபூகாஸ்தாயவ)தகி - ஜ்ஞானந்தர நிரபேக்ஷமான ப்ரகாஸத்தையுடைத்தாயும், நவிஷுதெவரணம்பஸூதகி-ஆவரணரஹிதமாயும், ரொவஹவகீத)ரொவலூ - யதார்த்தமாயு மிருந்துள்ள, தகி-அந்த ஸாக்ஷாத்காரத்தை, ஜாநுஷாட்டகுண்யத்தில் முந்தர சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞானமாக அடுத்தடுத்துச் சொல்லித்துக்கள்.

(அ-கை.) “ சுநியலிவாபூவ) ” என்று சொன்னவநியமநந்தா நெங்கனே? அது கடிக்கும்படி யெப்படியென்று மபேகையிலே, தேவர் திருச்செவியாலே பார்த்திது, திருக்கண்களாலே கேட்கிறது, இப்படி கரணங்களாலே யதேஷ்டகாரியான தேவாக்கு “ ஸஹஸ்ரூஷ-ரூவாரூஷ-ஸஹஸ்ராஷுஸஹஸ்ரபாசு- விஸூதஸூக்ஷாரூ-தவிஸுதொஃவ: விஸூதஸூ-யஸூவ)ஸூவ) - வராவூஸூ - வராவூஸூ

ஸவமயதெ-வூலாவிக்கீஜாநவயுகியாயு'இத்யாதிகளில்,லோகவிலக்ஷணங்களானகரணஜ்ஞாந ஸீகத்யாதிகள, ப்ரதிபாதிதங்களாகையாலேபோனதெலலாம் வழியான ஸாக்ஷாதகாரம், கடிக்கக்குறையென்னென்கிறார்,

௨௬. நயநஸூவணஜ்யஸாஸ்யுணொஷிஹ்யுயதெரமவதெஓஹஸிதஃ | காரணெணரவிக்காரிகாரிணெஸுவடதெவாவடுவயீநீக்ஷணஸு||

(வ்-ம்.)ஹெரமவதெ! நயநஃஹவசீஸூ வணமயஸூஸு-திருக்கண்மலராகா நின்னுள்ள திருச்செவியையுடையராய், ஶ்யுஸா-திருக்கண்மலராலே, ஶ்யுணொஷி - கேளாநிற்கிறது, சுய - பின்னையும். காரணெணரவி - அநுத்தகரணங்களாலேயும், காரிகாரிணஃ - காரிணெராதீதி தவ்யு-யதேஷ்டமாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறவராய், ஶஹொஸூலஸவீஸிதாஹ தவ்யு-நஸ்வரந்தரமின்றிக்கே,தாமோஸ்வராய் லோகவிலக்ஷணரான, தெ - தேவர்க்கு, ஸவெஷு வயிஷு-ஹவஃ ஸாவடுவயீந்யு-ஸர்வதோதிக்கமான, ணக்ஷணஸு-ஸாக்ஷாத்காரமானது கடகமாகிறது.

(அ-கை.) இப்படி ஸர்வஜ்ஞான தேவர் மூலமே ஜகத்தென்று ஸித்தித்தபடியாலே, அசேதநமான ப்ரதான மூலஜகத்தென்கிற ஸாங்க்யரும், நிர்வஸேஷமாகையாலே அஜ்ஞமான ப்ரும்ஹமூலமென்று சொல்லுகிற ஶாங்க்ராதிகளும் நிரஸ்தர், ஐஸ்வாயமாகிறது ப்ரேரகநதரமின்றிக்கே ஸ்வதந்தரராய், ப்ரதிஹிஸிலாமல் புண்யபாபருபகம் வைசித்ர்யத்தாலே விசித்ரமான ஸர்வஜகதையும், ஸங்கல்பலேஸந்தாலே யேககலத்தில் ஒரு சாக்காக வெண்ணாமல், தேவர் ஸ்ருஷ்டிக்கிறதென்கையாய், அந்த வைஸ்வர்யம் காரணபூதரான தேவரை, ஸாங்க்யஸித்தநந்தத்தில் ஸாக்ஷிமாத்ரணபுருஷனிதத்தில் நின்றும் வ்யாவர்த்திப்பிக்கிறதென்கிறார்.

௩௦. ஸாவடுஜ்ஞெநாஜ்ஜெலெஹஜஹ்ஹயதெவாரிதாஸூக்ஷிபாத்ராதூஹெவ்யாக்ஷாஃ காரணஃகூஹவரயதி ஹவஹெஸூஸீரமஸாயிந | சுஹெரெவ்யாநெஸூதஜ்ஞெவ்யுகிஹகிஸஹவதஜெஹெத்ராவிஹித்யுயதெஹ்வாஹெஸாதஹம் யமவஹணயநுஹிஸூஹிஸூகஸு||

(வ்-ம்.) ஹெ ஹவந - ஶம்ஸாயிந! ஸவடுஜ்ஞெஸூஹாவஸூவடுஜ்ஞெ - தெந-கீழிரண்டு ஸ்லோகத்தால் சொன்ன ஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலே, ஐஹ-ஜகத்தை, சுஜ்ஜெலெஹ-யவ்யு-கஸு-அசேதநகாரணமாக, சுஹ்ஹயதஃ-சொல்லுகிறவர்கள், வாரிதாஃ - நிரஸிக்கப்பட்டா

த்யாதியாலும், “புஜாவபெதராநநு:” என்கிறதற்கு மேலே, “தெயெஸூக்ய” என்கையாலும், அஸம்பாவிதார்த்தகதநத்தாலே அர்த்ததானுத்தொகித்து, ஜீவாவொநா-விசாரிக்கவழித்ததாய்க்கொண்டு, வ்யஸ்யூக்ய-தனக்கு விசாரயதயோத்தேஸ்யமான குணகணங்களுடைய இயத்தையை, வ்யஸ்யூ-விஷயமாக்குகைக்கு, நெஷெ-ஸமர்த்தமாய்த்ததில்லை, வயிவஸ்யூ - மதுஷ்யாதிசதுர்முக பர்யந்தததிலேயே, வ்யஸ்யூ-வ்யஸ்யூ-“உவஸ்யூ-வஸ்யூ-வஸ்யூ” இத்தயாதிப்படியே உழலுகிறது, “உலகலாயநிதிவெ” என்றது, உலகலாயநிதிவெ-என்றாய், இங்கு ஸ்வார்த்தமென்றதை ஸம்யம்யந்தமாக்கி “வஸனகொஸ்யூ-ஹணஸூநநு:” என்றதற்கு மேலே, “யதெவாவொநிவகயுஷெ-ஸவ்யூ-வ்யூ-நவாவஸஹ-ஸூநநு-வ்யூ-ஹணாவிவாந” என்று மூகனைப்போலே, விசாரயதயாஸ்வோத்தேஸ்யமான வர்த்தவியயத்தில் பேசமாட்டாதே மறைந்துகொண்டு நின்றது; தெ-தேவருடைய, வஸவ மூணாநாஸூ - இப்படி ஆரதவல்லியாலும், கணாகணவொண்ணாத திருக்கல்யாணகுணங்களுடைய, சவயிஸூமணநரவகயொ: - பரிச்சேதத்திலும் ஸங்கயயிலும், வித்யவாக்யதயொ: - அர்யருடைய மனாவாக்குக்களுக்கு, காசயா-வார்த்ததயேது? இல்லையென்றபடி, ஹண-ஆச்சரியம்!

(அ-கை.) இப்படி வேதாந்தங்களாலும், பரிச்சேதிக்க வரிதாய், அதுகளில் நிதிகள்போலே, பரமரஹஸ்யங்களான மார்தவாத்யாத்ம குணங்களும், ஸௌந்தர்யாதி விக்ரஹ குணங்களும், கோயிலிலே பண்டிதரோடு பாமரரோடுவாசியற வெல்லார்க்கும் தாங்களும் ஸாக்ஷாதகரித்து பிறர்க்குமுபதேசிக்கும்படி ப்ரகாசிக்கிறதகளுள்.

௩௬. ந்யூயாயிஷகயெமூணாநிதிநியாயாரணயுகெஷெ-ஜீ-ஜி-ஜி-வா-தூ-ஸூ-ண-தவாவலகூ-கய: | டியாவிஜயவஸநநூ-வ்யூ-தயொவி-ரூ-தளவவஜமயூ-வ-ஹூ-திக்கூ-வார-ஹ-மர-தூ-வ-ண:

(வ்-ம்.) ஹெவரஹ! சூரணெ வொவொவெஷெ-அதிக்ருதாதி காரங்களான உபநிஷததுக்களிலே, யெ-யாதொரு, மூணா:-மார்தவாதிகுணங்கள், நியூயாயம் ந்யூயாயிஷக-(நியிவஸ்யூயாஜஷகவென்றாய்) நிதிகள்போலே மறைத்துவைக்கப்பட்டதுகள், ஸஜீ-இந்த, ஜி-ஜி-வா-தூ-ஸூ-வ-ண-தெ-ஷெ-வாவலவ-கூ-கயூ-தா:-

ஆஸ்ரித விஸ்வேஷா ஸஹத்வரூபமான மார்தவமென்ன அகடிதகட
 நாலாமர்த்யரூபமான சாதூர்யமென்ன ஆஸ்ரிததேதோஷத்தில் குணபு
 த்தியாகிற பரணத சாபலமென்ன அபராதஸஹிஷ்ணுத்வரூபக்ஷாந்தி
 யென்ன யிதுகளும், டியாஅவிஜயஸூஸுளநூர்வீதா: வ் ஹுத்யொ
 யெஷாதெ - பரதுக்கா ஸஹிஷ்ணுத்வமாகிற தசையெனன பராபி
 பவநமாகிற விஜயமென்ன அவயவசோபையாகிற ஸௌந்தர்யமென்
 ன யிதுமுதலான ஸௌலப்ப ஸௌஸீலயாதிகளும், ருமெவொ
 தூவணஸூஸிநு - கோயிலாகிற ரத்நக்கடையிலே, ருதூநாநொ
 வெநகூ-ம ரு-ரத்நஸமுகங்களோடொப்பாக, ஜமக: வ்யவஹு
 தெ: க்ஷரீ: - எலலாரும் வ்பவஹாரம் பண்ணுகிறத்துக்கு அர்ஹந்
 களாகிற துகள்.

(அ-கை.) எம்பெருமானுக்கு நித்யோதித தசையென்றும், ஸாந்தோதித
 தசையென்று மிரண்டு தசையுண்டு; இதிலொன்று பரத்வத்தில் ஒன்று வ்
 பூஹவாஸு-தேவரிடத்தில், “சுகிவதிதாவயிஸூஹிநாநுஹவபுல
 வஸூஸூவகூதநிஸூருமஜயயீயதநிகுடிஸூ” என்றழ்வா னருளி
 ச்செய்கையாலே, இரண்டிலு மிரண்டு வ்யவஹாரமுண்டு, இதிலொன்று நிர
 வதிக கல்யாணகுண விஸிஷ்ட ஸ்வாநுபவத்தால் வந்த ஆநந்தத்தாலே நி
 ஸ்தரந் கார்ணவத்தோ டொத்திருக்கை; மற்றையது விபூத்யநுபவதை
 இதில் பரத்வத்தில் நிஸ்தரந்கார்ணவ தஸையை ஸாந்தோதிததசையாக வி
 வக்ஷித்து, கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநாதிகுணங்கள், எந்த ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி
 “யெமுணாஸூத ருஜாநபுஹுதய உதகூடிதகயாஸூ-லீஹிய
 யாதா:” என்கிறபடியே, வயிந்தாரிகள் உதாரணப் பெற்றுப்போலே நிற
 ம்பெற்று வருகிறதகள், அப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடைய தேவரோ நிரவ
 திகமாய் ஸ்வ ஸம்வேத்யமாய் நிரந்தரமான ஜ்ஞாநாதி விசிஷ்ட ஸ்வாநுபவ
 ரூப ஸாந்தோதிததசையை யுடையராய்க்கொண்டு ஸ்வாநுபவவிஷயமாய்
 விபுவான ஸ்வஸ்வரூபத்தளவாய் அபரிச்சிந்நமான வானந்தத்தாலே நிறம்பி
 நிஸ்தரந்காரணவம்போலிருக்கிற ஸ்வரூபத்தை அநுபவிக்கிறதென்கிறார்.

௩௭. யாநிஸூ-தெவரூபவாஹூரயஉவதெஸூ-ணமணா
 வ்யுயெஹெலொநஹஸூவஸவநஸாஹொஹிதகடி: | கூடுவகூா
 வெஸூஹிதீதவித ருமவாடிஹொஸூஸூ வெடிஸூதயியஸ வ
 ஹூஹாநநூஹரித்யு||

(வ்-ம்.) ஹொவாடி! தெ-கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநாதிகளான, வ
 ஹூ-மணாஹெஷா-மணா:-திருக்கல்யாணகுணகணங்கள், ய்யு-யா

தொரு ஸ்வரூபத்தை. சூரியூரெகூவ-ஆஸ்ரயித்தே, சூத்ராந்ரூ-வி
 ியூ-கீகி சூத்ரூலா ிவ-ஸ்வப்ரயோஜநபரர்போலே, பூயூனெ-உத்
 க்ருஷ்டங்களாகிறதுகள், லு: - அப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடை
 ய, கூவெவே-தேவவோ, கூநகூலுவஸாவநாஹஸானோஷி-தடிஸாய
 லுலு: -நிரவதிகையாய் ஸ்வஸம்வேத்யையாய் நிரந்தரையான ஸாந்
 தோதித தஸையை யுடையராய்க்கொண்டு, வெவூவூவெடி: - லு
 லுயூதூபூரீணைலுலுஹ வஹூ-ஹூநூநூவெவூநலுரூதூ -ஸ்வ
 மாத்ராதூபாய்மாய் ஸ்வஸத்ரூ பரிமணமாய் விபுலமானவானந்த
 த்தாலேபூர்ணமாய், விவதூ-தூரூமூபவ லுலு: - லுலுலூ: -விதூரூமூலு:
 நிஸ்தாங்ககாரணவ ஸத்ரூஸரான, கூயூ-தேவவா, வெஹூ-அதூபவிக்கி
 றது, இப்படி தேவருடைய வானந்தகுணம், அதுவிவகூணமென்று
 கருத்து.

(அ-கை.) இப்படிஜூராநாதி விடூிஷ்டரான தேவருடைய லீஸ்வரத்வ
 லேஸமுடைய விந்த்ராதிகள் தங்களை யீஸ்வரராக வபிமானித்துக் கலங்கூகி
 றார்கள், தேவர் நிரவதிகமான வதூஸயத்தையும் அநாதரித்துக் கலங்கூகிறதில்
 லை; இநத விஷயத்தில் நாள்க ளாச்சரிப்பபுகெரூமில்லை; தேவரும் தேவர்
 மாஹாத்மயமும், பெருமையாலே, ஒன்றுக்கொன்று ஸத்ரூஸமாகையாலே தே
 வர்க்கெது தகாதென்கிறார்.

க-அ. சூயூரூயெஸூரூமூயூேஸூலூபூஸூஸூலூநூலூலூவெடிபூடி
 யெஹூஹூகிசூலூநாவிதூநிராவயெஹூலூஹூ:கூணெஹூதூயூசூ|
 லிதூயெஹூநாநூரூமூரூலிகூஸூ கூஸூநஹூலூ: வரூரூவெஹூ
 ஹூலூஹூலூலூவஹூதிவாகிஹூலூலூலூலூலூ:ஹூதூ||

(ஸ்-ம்.) ஹூரூமூரூலிகூ! ஹூரூலூ: - தவ - தேவருடைய,
 ஹூஸூரூலூஹூஹூஹூரூடூ தவூமூயூலூ - ஈஸ்வரத்வவானஸூன
 யை(லேஸத்தையென்றபடி)சூயூரூயூ-மூகந்து,(அடைந்தென்றபடி)
 ஹூஹூந ஹூபூஸூலூநாநூரூ நூரூநூலூஹூ ஹூ ஹூலூஸூ
 ஹூ: - தங்களை யீஸ்வரனேடொத்தவர்களாக நினைத்துக்கொண்டு,
 ஹூஹூகி - கலங்கூகிறார்கள், கூயூ - தேவர், ஹூவயூ: - நிரவ
 திகமான, ஹூலூ: - பெருமையாலும், கூணெஹூதூ - ஸ்ரத்தைபண்
 னாமல், “கூணெஹூலூஸூயூபூயூதிவாகி” யென்கிற, ஹூதூ
 த்தாலே, கதிஸம்ஜ்ஞையாய், கதிஸமாஸனாய், ஹூலூலூ ஹூலூஹூ
 வெஹூஹூலூ - னன்றுஹூலூ வந்திருக்கிறது) சூவிதூரூ ஹூலூ

வரிவஹுஃ- தெஷாஷெஷாஸஹவரிவஹுஃ-அநநருக்கநு
 கூணங்களான பரிகரங்களோடு கூடினவராய்க்கொண்டு, உகாரொர
 வ)லஹாயஸ)ஸஃதஸ)லாவஸஃ-நான்குவ்யூஹத்தையும், உத
 ஷ)ா-நான்குவிதமாக, வஹலி-தேவர்வஹீக்கிறது.

(அ-கை.) கீழ்ஸர்க தர்மௌ,என்று, ப்ரஸ்துதமான ஸர்கத்தினுடைய
 க்ரமமெங்களேயென் றபேகைகூயிலே தேவர்ப்ரளயகாலத்தில் அசேதந
 னலயராய், போகமோகூருநயரான சேதநனா அநுஸந்தித்தையோ? வென்
 றிரங்கி அவர்களுக்கு கரணகளைபர்ப்ரதாநம் பண்ணுகைக்கு அந்யாதீந
 ராய் ஸங்கல்பித்து மூலப்க்ருதியை,மஹதஹங்காரதந்மாத்ரபூதபஞ்சக ஏகா
 தசேந்த்ரியங்களாக மொட்டுவிக்கிற தென்கிறார்.

சக. சுவிஜலிஸெஷிதாநுபு-உயவீநிஸஸஸராதஃகரணக
 லெவெஸெவயுடயிதாஃஉயரோநஸநாஃ | வரடிநிஜெஹுயெவவ
 ரவாநகரொஃபு க்யுதிஃஜெஹிநாநலஉதகரணாவஸி கொரகி
 ணீழ||

(வ்-ம்.) ஹவரடி! பு-உயவஸவவீராதஸு)ாநு-ப்ரளயமா
 கிறவிடத்தில், (ப்ரளயகாலத்திலென்றபடி) சுவிஜ்ஹலிஸெஷிதா
 ஸாநு - அசேதநங்களாலே வ்யாவர்த்திப்பிக்கப்படாததுகளான, ய
 சூ - விஸெஷவஸஷாஸஸஜாத ஊகிதநலவணீக) விஸெஷி
 தாஃ - சுவிஜெ)ஸவிஸெஷிதாஸாநு - அசித்தைப்பற்றவைலகூ
 ண்யஸலிநங்களான யென்றுமாம், ஆகையிறே, அஸிஷ்டர், எ
 ன்றது, ஸஸஸராதஃ - ஸம்ஸரிக்கிற சேதநனா, உயரோநஸநாஃ யஸு)
 ஸஃ - இரங்கின ரெஞ்சையுடையராய், கரணாநி கவெவராரணிய
 லெதஃ - ஜ்ஞாநகர்மேந்த்ரியங்களோடும் தேவாதிசரீரங்களோடும்,
 வடயிதாஸு-ஸம்பத்திப்பிக்கைக்கு, நிஜாஹுதயெவ - ஸ்வஸங்
 கல்பத்தாலேயே, வரவாநு - பராதீநராய், பு-க்யுதி - மூலப்க்ரு
 தியை, ஜஹாஸாஸிநாநஸுலஉதாநிவகரணாநிவ தெஷாஸிவலி
 ஸயாகொரகாண)ஸு)ஸணீகிதாஸு - மஹதஹங்கார பூதகரண
 பந்தியாகிறமொட்டுக்களை யுடைத்தானதாம்படி, சுசரொஃ-தேவர்
 பண்ணியருளிற்று.

(அ-கை.) இதில் தயமாநமநாஃ, என்று, தயையாலே ஜகத்ஸநுஷ்டியெ
 ன்றது, அப்படியாகில், ஜகததைதேவமநுஷ்ய திர்யக்ஸந்தாவராத்தமகமாக
 விஷமமாயும், வ்யாத்யாயுபத்ருதமாய் தயஸீயமாசவும்,ஸ்ருஷ்டிககை “ஸு

ஹ்யூஹ்வஸ்யுஹலிதாநாஸ்யுஹ்வஸ்யுஹலிதெஷு” என்றருளிச் செய்தபகஷ்பாதித்வ வத்துக்கும். “ஸவஸகாசீநஸுபெத வ்யுஸுநெஷு” பிநுஷு ஞானாஹ்யஸூஹவதிஷுஃவித்” என்றுசொன்ன பரதுக்காஸ ஹிஷ்ணுதைக்கும் போருமோவென்ன? சேதநகர்மாதுகுணமாக ஸ்ருஷ்டிக் கையாலே அபையிரண்டும் வாராபென்று வெவஷுஜிவெநயு-வெணு நஸூபெகஷ்வாஸ இத்யயாதிசாஹீரகந்யாயஸஹ க்ருதங்களான ,ஸுரணீ யவரணாரஸீயாஃயொநி ரிாவஷுஜிவநுக வலயவரணாஃ கூஹி தாஃபொநிஸ்யு” இத்யாதி ஸ்ருதிகள் சொல்லுகிறதகளென்கிறார்.

சஉ. நிஹீநாஹதஃவகரூணஃவஜமதிவித்ருஃகஜிவ்யுபெகஷு ஸ்யுஜகஸ்வரஃமஸெஷிநு | வெவஷுஜிவிவ்யுணதயொநயு-வ மூவ்யுஹிஸ்யு ஹவலித்ரு ஸவிவாஸ்யுதயொமயுணநி||

(வ்-ம்.) ஹொஃமஸ்யுஸெஷிநு! விவித்ரு-எண்ணிமுடியாத வைஷம்யமுடைய, சுஜி-புண்யபாபருபமான, சேதநவ்யபாரத்தை வ்யுபெகஷு - ஒன்றுபத்தாகக்கணக்கிட்டு, ஜமஃ - ப்ரபஞ்சத்தை, நிஹீநாஹதஃ - மேடுபள்ளமாகவும், கரூணஃ - தயநீயமாகவு ம், ஸ்யுஜகஃ - ஸ்ருஷ்டிக்கிற, தவ-தேவர்க்கு, விஷுஜிவ்யுஹாவொ வெவஷுஜிவ-நிம-தூவயுணாயஸ்யுதஸ்யுஹாவதயொஃ -வைஷ ம்யத்துக்கும் நிர்தயத்வத்துக்கும், வ்யுஹிஸ்யு-ப்ரஸங்கமானது, நவ மூ - இல்லையன்றே; வ்யுஹணஸ்யு-தூணியவிவாயாலாஹாஃ-ப்ர ம்ஹ விசாரருபங்களான ஸுத்ரவிஸேஷங்களை ஸஹகாரிகளாகவு டைய, ஸ்யு-தயஃ - ஸ்ருதிவிஸேஷங்கள், தஸு-கீழ்ச்சொன்னவர்த தத்தை, (ப்ரஸத்தியில்லாமையென்றபடி) மயுணநி - சொல்லுகிற துகள்.

(அ-கை.) இப்படி,கர்மவ்யபேகஷ்யவென்று,கர்மாதுகுணமாகவிஷமஸ்ரு ஷ்டியென்றுகொள்ளில் நிரபேகஷகர்ந்ருத்வம்ஜீவிக்கும்படியெங்களே? யென் றும்பேகையிலேஸ்வாதீநமான ம்ருத்தந்த்வாதிஸஹகாரிஸமவதாநத்தில்கட படாதிகளைப்பண்ணுகிறவனுக்குஅந்த ஸஹகாரிஸமவதாநம்போலவும்,ஸவஸத் தசரீரனுக்குவிஷயபேகத்தில் சரீரஸ்வாஸத்தியம்போலவும்,நியாமகணரா ஜாவுக்கு,ப்ருதயாதிக்குதாபராதஸாபேகஷுகிஷ்டாவிதாநங்கள் போலவும்,உதா ரனுக்கு, அர்த்திஜநவிஷயத்தில் ப்ரார்த்தநாஸாபேகஷுமாக கடாஷித்திஷு போலவும், தேவர ஸ்வாதீநமான சேதநகர்மவிபாகஸாபேகஷுமாகவிஷமஸ்ரு ஷ்டியும், ஸ்வாதந்தர்யபஞ்சுகமின்றிக்கேதநுகுணமாகக்குறையில்லை யென் கிறார்.

சுசு. ஸூரயீநெநஸஹகாரிகாரணமணைகதூஸூரீரெய
 வாஹைகூஸூரநு வியாவராய வியயொராரொஜாயயா சாஸி
 துஃ | டார்துவடூயிடூஜெநகூடாக்ஷணீவஸூராமலவடூஸுதெ
 ஸுஷூஸூஜூஉஸாவுவெக்ஷணீவிஸூராதூயூவெவாவஹைஃ||

(வ்-ம்.) ஹெஸூராமலவடூஸு! ஸூரயீநெஸூரிநு - யதே
 வ்ஹவீநியோகாரஹமான, ஸஹகாரீணி காரணாநிதெஷாமண
 ஸூலிநு - ஸஹகாரிகாரண கலாபமுண்டாயிருக்க, கூதூஃ - கார்ய
 கர்தாவுக்கு, தஸூ) - அதேஸஹகாரிகாரணகணத்தினுடைய, தஸூ)
 வு)வெக்ஷணீ-யயா-என்றத்யாஹார்யம்- வ்பேகக்ஷணம்போலவும்,
 சுயவா-அன்றிக்கே, ஸூரீரெ- ஸ்வாதீநெயென்றநுஷிங்கிக்கவும், ஸ்
 வாதீமோன சரீரமிருக்க, ஹைகூஃ - விஷயாநுபவம் பண்ணுகிறவ
 னுக்கு இங்கு முன்புபேலே அத்யாஹார்யம், அநத சரீரத்தினு
 டைய வ்யபேக்ஷணம்போலவும், சாஸிதுஃ-நியாமகளுன, ராஜூ-
 ராஜாவுக்கு, ஸூஸூரநு-வியாவஸூ-யெசவராயாவெஷூா-வியயூ -
 யயா - தன்னை யநுவர்த்திக்குமளவில் வநதகுற்றங்களுக்குத் தக்
 கசிக்ஷாவிதிகள் போலவும், சுசூ-ஆலஸஜநஸூதலூரிநு- யாசகஜந
 விஷயத்தில், டார்துஃ - தாரம்பண்ணுகிறவனுக்கு, கூடாக்ஷணீவவா-
 அர்த்தித்வஸாபேக்ஷமாகக் கடாக்ஷிக்கிறது போலவும், ஸூஷூஃ -
 ஸ்ருஷ்டிக்கிற, தெ-தேவாக்கு, ஸூஜூரநாஃஉஸாஸூலாஸூ வு)வெ
 க்ஷணீவி - ஸ்ருஜ்யருடைய கர்மதஸாஸாபேக்ஷதையும், ஸூராதூ
 யூவ - பாரதந்தர்யமில்லாத ஸ்வாதந்தரத்தை, சூவஹைச -
 பண்ணும். கர்மாநுகுணமாக பலம் தருகிறேனென்று தேவரேஸங்
 கல்பித்து ததநுகுணமாகச் செய்கைகதேவருக்கு ஸ்வாதந்தர்யவி
 ரோதியன்றென்று நிஷ்கர்ஷம்.

(அ-கை.) கீழ், “நிஜெஹூயெவவரவாநகரொஃ வு, க்யூகிஹ
 டூலிஜாநலூதகாரணரவஹிகொரகிணீஸூ” என்றுசொன்னரிமத்தகார
 ணத்வமேயன்றிக்கே, “தெஜெஜெக்ஷதவஹூஸூாஹூஜாயெயயதொ
 வாஜீநி-விஷூலஸகாஸாஜூ-உதூ - ஜநூஜூஸூயதூ-வூக்யூ
 கிஸூவூகி-கிஜூதூஜி” ச்ருதிஸ்மருதிஸூத்ரங்களாலே, உபாதாநகரா
 ணதவமுமுண்டாகையாலே ப்ரளயத்தில் நாமருபவிபாக சூந்யமாய், சேதநா
 சேதநசபதவாச்யளுன தேவருடைய சரீனாகதேசத்தை தேவாஸ்வேசசை
 யாலேயே விஸ்திரிப்பியாநின்றுகொண்டு, மயிலானது தன்னுடைய தோகை

(வ்-ம்.) ஸ்வஸ்யஸூதகம் - ஸர்வஸ்வாமிந். என்
 தபடி, ஹொரம்மயாபிந! தவ ஜடி. க்ஷத்த்ய - தேவருடையதான, ஸ
 கஹஸூரிக்ககஸு. ஸர்வவ்யாபாரமும், ஜாக்ஷ-எப்போதும், டுராஸா
 வனவவாஸாடுவஹஜி-துராஸுகளாகிற கயிர்கள் கிமித்தமாக, த
 ஸூரடி - ஆகாவிட்டால், லெவெட்டூ-துராணி தெஷாடி -
 நூஸ்திகர் மேலிட்ட ஜமதாடி - லோகங்களுடைய, ஸமயூஸஸூ
 ராவ தள பூஹூதி வனஷாடுஷூ - ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹா
 ராதிகளில், தஃராஸஷூஜிஷூதிதெதஃராஸவெஷூஷூ திஸ
 மஃஷூஸூ - சோமபரில் வெளிப்பட்ட, தவ-தேவருடைய, நியதிஃ-
 நியதமாக, ஐதஃநாஃமாதிகஷூ - பூவாஹ ஜவபூவாடுஷூ
 யஸூராஷூ - வஸந்தாதி ருதுக்களுடைய புஷ்பாதிவிங்கங்களுடைய
 ப்ரவாஹம்போலிருக்கிற ப்ரவாஹத்தையுடைத்தான, ஸஷூஜாமரா-
 எப்போது முண்டான ஸங்கல்பம், நஜூவடிதி - எவ்வளவும் கடிக்க
 மாட்டாது.

(அ-கை.) இப்படி ஸர்வவ்யாபாரமும் துராஸாகார்யமாகும்படி, ஸ
 ர்வஸூஹருத்தாகில் சிலதைண்டிக்கக் கூடுமோவென்று மபேகையிலே,
 லோகத்தில் ஸஹ்ருத்தானவன், உன்மாதமபிடித்தவனை விலங்குமுதலானது
 களாலே கிப்பங்கித்து, அவனையும் பிறனாயும்பாதையின்றிக்கே ரகஷிக்குமாப்
 போலே, தேவரும் பரஹிம்ஸைப்பண்ணித்திரியும்வனை, நரகஸுத்ருஸுத்ராதி
 களாலே தண்டித்து அவனையும், ஹிம்ஸாருசியின்றிக்கே யிருக்குமவனையும்,
 பிறராலும்காதுகனும்வரும் ஹிம்ஸையில்நின்றும் ரகஷிக்கிற ஸஹ்ருத்
 கார்யமாகாதிர்க்க; போகமோகஷ்ப்ரதாநமும் ஸஹ்ருத்தார்யமாகிற தென்
 கை; அபூபாக ஸாதநமானதண்டத்தை மூஷிகைபகஷித்ததென்றால், அபூப
 பகஷணம்போலே கைமுத்திகர்யஸித்தமென்கிறார்.

சுள், ஸூஹூஷிவநிமடொடுஷூரா-நூஷிஷூ-ஹூஸூ-ஹூஸூ-
 ஶிவிநிரயவஹெவஃஷூஷூணயநூ-மநஃ | தஷிதரூஷிவாயா
 தாயவெஷூ
 ஶூஷூ||

(வ்-ம்.) ஹொரம்மெநஃ ஸூ-ஹூஷூஷூ-யஸூ - நல்ல
 மநஸஸ்யுடையவன், நிமஃ ஶூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூ - விலங்கு
 முதலானதுகளாலே, உநூஷூஷூஷூ - சித்தவிப்ரமத்தையுடையவ
 னைப்போல், ஶூஷூஷூ-தேவரும், திரய: வஹெஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூஷூ
 ராகம முதலானதுகளாலே, ஶூஸூ-காதுகளை, ஶூஷூஷூ-ஸூஷூ

யாநின்றுகொண்டு, அவனையும், தலூாஹிதரஸூலிவி - அந்த காதுக
னில் வேறான ஸாதுவையும், வாயாசு - (பிறராலும், காதுகளுமும்
வரும) பாதையில் நின்றும், சூாயவெ-ரக்ஷிக்கிறது, சுவ - தேவரு
டைய, ஹொமஸூரொக்ஷஸூ - தயொ: பூ ஹிரவி -ஐஸ்வர்யத்தையு
யும் மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கையானதும், டிணாவலிவிக்காத: -
டிணாவலிவிக்காநூயாத்நாலே, (கைமுத்திக ந்யாயத்தாலேயென்ற
படி.) ஸூஹூடி:கூ:கூ:ஸூ-ஸூஹ்ருத் கார்யமாகக் குறையில்லை.

(அ-கை.) “சுதுஹிணூடூஸூலிவி: க்ஷிஸூயெ” என்கிறவிடத்தில்
அப்ரஸத்தங்களின் விபவாதாரங்களினுடைய குணசேஷ்டிதங்களை பெரி
யபெருமானிடத்தில் அதுபவிக்கவிழிநதுயிதில் “ஹூயொஹூயஸூயிஹி
சுவரெவீதூாஹி” ப்படியே, தேவர்தாரண நியமநஸங்கல்பங்களாலும்
ஸூஸ்த்ரப்ரநாநாதிகளாலும் திருந்தாத ஸம்ஸாரிகளைப்பார்த்து “ஹூஜொவி
ஸூஹவூயூதூ” என்கிறபடியே, கர்மக்ருதமான பிறப்புமின்றிக்கே ப்ர
காஸூயாநிர்க்க ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே தேவமதுஷ்யாதி ஸஜாதியராயவதரிக்க
ிற தென்கிறார்.

சுஅ. யூதிநியபிநூரக்ஷாவீக்ஷவெணூஸூலூஹூநபூஹூதிஹி
ரூலிக்ஷூரூநூபூரூணீநூவெஹூஹூய: | ஸூரூபிநூஹூதிரூஸூரூலீ
ஹூயாதூஹூயூபிநூகூவிவதரூலிஹூவொஹூலூவிஸூஹவூயூதூ ||

(வ்-ம்.) யூதிஸூநியபிநூரக்ஷாவதூலூலூலீக்ஷணூநூலூவெஹூ-
“ஹூதலூவூஹூஹூஸூலூ பூஸூரூவெஹூயூலூலூஹூயூ ஹூஸூ
ஸூலூவிஹூதூளூதிஹூசூ:” என்று சொன்ன தாரணவிஷயத்திலும்,
“ஹூஹூபூவிஹூஸூரூஸூரூஹூநூநூலூ” என்று சொன்ன நியமநவிஷ
யத்திலும், “ஹூநூஜூதூநூலூலூவி” என்று சொன்ன ரக்ஷணவிஷ
யத்திலுண்டான ஸங்கல்பங்களாலேயும், ஸூலூரூணூரூ பூஹூதி
யெஹூஹூஹூலூலூ - ப்ரம்ஹ மர்வாதி முகேக, ஸ்ருதிஸம்ருதி ப்ர
வர்த்தநத்தாலும்; மைத்தேய பராஸூரமுகேக ஸிஷ்யாசார்ய நிஷ்ட்டா
ப்ரகாஸூநாதிகளாலும், ஹிக்ஷூதூஹூஹூலூலூ ஹூலூலூலூ ஹிக்ஷூ
லூலூலூ-திருத்தக்கூடாதவர்களான, பூரூணீநூ- ஸம்ஸாரிகளை, வெஹூ
ஹூ - விஸூஷகடூகூம் செய்தருளி, ஹூயூ-திரும்பவும், க்ஷூ-தே
வர, நூஜூயதூ ஹூஹூ-கர்மத்தால் பிறவாதவராயும், ஹூலூலூய
லூலூலூ ஹூஹூயலூலூலூ - மரணமுமின்றிக்கே யிருந்துகொண்டு,
ஹூலூலூலூ-“ஹூலூலூலூலூலூ” என்கிறபடியே, விளங்காநித்கச்செய்

“தஸ்யுயீரா:வரிகாநநித்யொநி” என்று “மயர்வறமதிநலம்” பெற்ற புத்தகிமதாக்கோஸரர் அறிந்து நாடுபடுகிறார்கள், ஸ்வகர்மத்தாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநாமதுஷ்யத்வாதிக்ஷணமான பரத்வஸ்பவாவத்தை யறியாமல்தேவருடைய ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமகளான அவதாரசேஷ்டிதங்களை யிதரஸஜாதீயராக்குகிறார்கள்.

ரு. மரீயஸுவரிகாநநித்யுரா:வரொலாவநாஜகூடிகி, ஹைலயு|சுஜாநகலுலஜாநநித்யுராஜநிவூஉதலமவநஜநகசு|

(வ்-ம்.) ஹைமவந! யீர: - தீமதாமக்கோஸரர், ஈதிரபெயந மாரா-மரீயவீதயொலாவுஸுக்ஷு - திரதிரபமானபெருமையை வரிகாநநி-அறிந்தீடுபடுகிறார்கள், திலா: - ஜ்ஞாநஸங்கோசமுடையவர், தந-ஜகூடிகிநாலவநஸீ-சுகமதுஷ்யத்வதிரயக்த்வாதிலகூணமான, வரபு-மேலான, ஹாவபு - ஸ்வபாவத்தை, ஈஜாநநி-அறியாதவராங்ககொண்டு, தெ - தேவருடைய, ஜநி-ஹகீதிகு - ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான, ஜநி-பிறப்பையும், கசு - சேஷ்டிதத்தையும், ஈவஜாநகீ - இதரஸஜாதீயமாக வெண்ணுகிறார்கள், இவ்விடத்தில், “ஈவஜாநநித்யுரா:வரொலாவநாஜகூடிகிதயு|வரொலாவஜாநநிகாநிவரபுதநகசு| ஜநவகசு|வதிலவபு|வெயொவகீதகூக: | தபுக்ஷாடிஹைவாநகசுநநெநி தாடுதிலவாஜகூந||” என்றதுஸந்தேயம்.

(அ-கை.) அந்தரம், இப்படி தேவரவதரிக்குமிடத்தில், முந்தர்ப்ரம் ஹருத்ரர்கள் நடுவே அவதரித்து, அவர்களோடு ஸாம்யாபததியாலே “தஜீஸுராணாவரஜிஷெஸுராபு | நாராயணவரஹைவகூய” இத்தயாதிரிஸ்சொன்ன பரத்வஸ்வரூபத்தைமறைக்கக்காகில் தேவருடையபரத்வத்தை கோழ்ச்சொல்லவத்தான, “யொவெவெஹாபு|வ்ஹிணாகிதலெஸு” என்று சாஸ்திரோபதேசரூபமாயும் “ஜதிவிவஸுதெயீமரீதூரிகயால்” சொன்னயோகோபதேசாதிரூபமாயுள்ள “ஜிஹாநுபு, ஹைவெ-பு-வாராவுஸுக்ஷுவெபு|வகசு” என்றுசொன்னஸத்வப்ரவர்தனத்தாலும்பரதுக்காஸநிஷ்ணுதையாலே “வெஹாவஹாரொகூரிகயால்” சொன்ன மகூணாதியாலும் தேவர்க்கென்னப்ரியோஜனமுண்டு, ப்ரத்யுததவிஜ்ஞாதமஜ்ஞெ வென்கிறார்.

ருக. தயெபுலிரி-வமிரிஸஹைவகாரஸுதாரிதஸமயிதஹைவதரபு | கிவெதயரகூவிஸாடுநாவிராமயாரிஷு|வகசுநகூவாவகூடிகிநா

த்தர முபகாரகரணத்தில் அய்யபரதையால் பூர்வோபகார விஸ்மருதி யாகிற ஓளதார்யம் ஸூசிதமாய்த்து.)

(அ-கை.) சிலபுராணங்களிலும், “வசையில்நான்மறை” என்கிறபாட்டிலும், ப்ரம்ஹாவுக்கு ஹயக்ரீவாவதாரம்பண்ணி வேதப்ரதாரம்பண்ணின தாயிருக்கையாலே அத்தைக்கீழ்ருளிச்செய்து, இதில் ஹம்ஸரூபியாய்ப்பண்ணினதாகச்சொன்னபுராணாதுகுணமாகவும் “முன்னிவ்வெழில் குணா” என்கிற பாட்டில்படிடியும் தேவர் “ஜாநபஜெநவாபுநெய்யஜெனொரோஜிவாவைதெதவெலுவுவ்விடிஷ” இதயாதியில்சொன்னஜ்ஞாநமயமானது, யஜ்ஞமாகிறவம்ருத்தாலேயே அபிவருத்தமாய்அந்தகார நிவர்த்தகமாய் குளிர்ந்து தெளிந்த ஹம்ஸரூபத்தையுடையராய் உதித்தசந்திரன்போலே, வேதங்களாகிற கிரணங்களாலே வேதாபஹாரத்தாலார்தனாய் சேதந ஸமஷ்டிரூபான ப்ரம்ஹாவை அதுக்ரஹித்ததென்கிறார்.

ருக. ருமயெதிரவலாரஸீதலுஹ ஹம்ஸதநுரிநுரிவொடிநு | ஜாநபஜெஸுயெவலுயு நெடிவாநிரநுஜமுஹியாத்ராநு ||

(வ-ம்.) ருமயீயதெவொஷுதெகநெநெதிரமயீ: ஹ ருமயெ- கோயிலுக்கு ஸம்ருத்திகரரோ! ஜாநபு-வொயஜு: ஸ வலவலுயாதெயெவ- ஜ்ஞாநமய யஜ்ஞமாகிறவம்ருத்தாலேயே, லுயுயு - ஸம்ருத்தரான, திரிராணா வலுராரஸீதா - ஸுலா வஹம்ஸதநு-புலுலு: - “ஹக்ஷகொவலுரொடி:” என்று. அந்தகார நிவர்த்தகமாய், குளிர்ந்து தெளிந்தஹம்ஸரூபத்தையுடையரான தேவர், உடிநு-உதித்த, ஹுரிவ - சந்தரன்போல், குத-ராநு-ஆர்த்தசேதநரை, வெடிவலவலாஸூ: - வேதங்களாகிற கிரணங்களாலே, ஹுஜமுஹிய- அதுக்ரஹித்தது.

(அ-கை.) ஸத்வப்ரவர்தநாதுகுணவதாரத்தவயத்தைக் கீழ்ருபவித்துக்கு பாபரிபாலநாது கூலாவதாரங்களை யதுபவிக்கவிழிந்துமுதல்தேவர், ஒருஸமுத்ரசிசுபள்ளிகொண்டாப்போலே ஆலந்தளிரிலேபள்ளிகொண்டு திருவடித்தாமனையை தேவர் திருவாயிலேவைத்தருளித்து, உள்ளுக்கிடக்கிறஜகத்துக்களையும், அளக்கைக்கோ அன்றிககே, ஸீவைஷ்ணவர்களுக்குபோக்யமானவாகாரத்தாலே, அத்தை லபிக்கையிலுண்டான வஃபகையாலேயோவென்கிறார்.

ருச. வடடிஷெயிஸய ருமயாரிநுஸயிதலவாண-வதண-கூவலாஷு | சுயிஜெஜெரொஜமணிராது-நிடியிய வெஷவலொமலுபயாவா ||

வூலாசு-பாணைகள் போலிருக்கிற திருமுலைத்தடங்களினுடைய குங்குமஸூகத்தினுடைய சேற்றில் நின்றும், உரூ - திருமாள்பை, சூகூபிவ்ய-பேர்த்தும், வ்யாகூ - இப்படி வ்யாகுலரான, ஸ்ரீராமயாரி-ஓஷ-கோயிலிலே கண்வளர்ந்து ப்ரகாசியா நின்ற உள்ள பெரியபெருமாளானவர், நூ-எங்களுடைய, வூரூ-முன்னே, வூசு-நித்யஸந்நிஷீதராகக்கடவர்.

(அ-கை.) இதில “நாராயணுவோ மணீவண்ணா நாகணையாய் வாராயென்னோரிடரைக்காய்” என்று ஸ்ரீகஜேந்த்ராத்வான் கூப்பிட்டபோது வ்யாகுலராய் எழுந்தருளும்போது, ஸ்ரீஸேனைமுதலியார் கைகுடுக்க அத்தைப்பிடித்தக் கொள்ளாமலும், அந்தப்புரத்தில்தரங்கர் மணிமயமான திருவடிநிலைகளை ஸம்ப்பிக்க அத்தை யங்கீகரியாமலும், அந்தப்புரத்திலுள்ளார் இத்தென்ன வ்யாகுலதையென்று கைநெரிக்கி யிருந்தபடியே பெரிய திருவடிமேலே த்வரித்து எழுந்தருளுகிற பெரியயெருமானுடைய த்வரைக்கித்தோற்றேமென்கிறார்.

ருள. சுதந்திரதவலிவதிவ்யுஷிதஹஸூலீவ்யுதவ்யுணீதலிணிவாசூகம் கிபிதிவாகூலாஹை வூரூ | சுவாஹந வாரிவிப்யவதமராஜாரொஹத: காரிவ்வரவ்யுஷிதெ ஹவதவ்வராவெநத: ||

(வ்-ம்.) கரீணான்புவரவூலவ்யுஷிதெவ்யுஷி - “ரூஹவராவெஸநாயாசு” என்கிறவிடத்தில்போலே, அதிகரணகால பரியந்தபரமாய்; ஸ்ரீகஜேந்த்ராத்வான் கூப்பிட்டபோதென்றபடி, சுதந்திரதவலிவதிவ்யுஷிதெஹஸூலீவ்யுஷிதயா - சாத்தப்படாத வைக்கப்பட்ட திருக்கையை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும், நவீக்யுதெவ்யுணீதெலிணிவாசூகெயவ்யுஷிதயா - சாத்தப்படாத வைக்கப்பட்ட திருவடிநிலைகளை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும், கிபிதி - என்னவென்று? சூகூலிஹை வூரூயவ்யுஷிதெவ்யுஷிதவ்யுஷிவ்யாகுலரான வந்தப்புரத்திலுள்ளார் யுடைத்தாம்படியும், நவாஹநவூவாரிவிப்யவ்யுஷிதயா - வாஹநத்துக்கு வேண்டிய வலங்காரசூன்னியரான, வதமாநாராஜாத்யு-பெரியதிருவடியை, சூரூஹத: - ஏரானின்றும், ஹவத: - பெரியபெருமானுடைய, காராவெ - வேறத்துக்கு, நத: - நமஸ்காரம்.

(அ-கை.) இதில் கஜேந்தரராமர் வாள் கூப்பிட்ட வனந்தரம் பெருங் காத்தில் தாமரைத் தடாகம்போலே திருமலை திருவாபரணம் திருப்பரியட் டங்களை க்ரமமாக தரித்து பிப்பாடனானெனென்று கர்ஜித்துக்கொண்டு எழுந்தருளின தேவரே யெனக்கும் சக்தகமாதிறத்தென்கிறார்.

ருக. ஸ்ரீராமெஸயஸரணஃரீராவிலவாகுராவூரொவூதகி
உதடாகதாணவெந | ஸ்ரீஹிஷாஃவரஸயயாயஃடியாநெயி
ஜாரித்யுநுமஜமஜூரீரஜமஸ||

(வ்-ம்.) ஹெஸ்ரீராமெஸய! சுநுமஜமஜூ - கஜேந்தரராமர் வாள் கூப்பிட்டபின்பு, வாதாநாஃஸூஃஹொவா துராதயாவூரொவூ கசிதாநாஃதடாகஸுஸூதாணவனெந - பெருங்காத்தாலே மிகவு மலையானினுள்ள தாமரைப்பூதடாகத்தினுடையபோலு ண்டான வலைத்தலோடு உபலக்ஷிதராய், ஸ்ரீஜஹிஷாஃவரஸரணிவதெஷாஃவரீரஹாஸூ - திருமலைகள் திருவாபரணங்கள் திருப்பரியட்டங்கள் இவைகளுடைய ஸமுஹத்தை, நயயாயயாய வ்யூநகூஃனிதஸ - அக்ரமமாக, ஃயாநஃ - தரியானினுகொண்டும், ரீஸூ - என்னை, யிமிதி - நித்திக்கவேணுமென் றதுஸநித்துக்கொண்டு, ஸூஜமஃ - எழுந்தருளிற்று, ஸூ - என்று ஸேஷம் இப்படிப்பட்ட, தேவர், ரீ - எனக்கு, ஸரணஃ - உபாயமாக, ஃயி - ஆகிறது.

(அ-கை.) அந்தரம் மீனுவதாரவிஷயமான விரண்டுஸ்லோகத்தில், முதல் ஸ்லோகத்தாலே தேவர் மத்யாவதாரராய் ஒருவோடத்தில் மதுவை யும் அவன்ஸீபத்தில்ஸ்த்தாவர ஜங்கமரூபமான பரிச்சதத்தையும் ஸ்தாபித் து வேதங்கொளத்தலீலாவசநங்களாலே ப்ரளய பயஸேசமுயின்றிக்கே இ ந்த ஸ்த்தாவர ஜங்கமத்தை வஹித்ததென்கிறார்.

சு. ரீநகநுஸூநாவிநியாயவூரவரவரிகரூநுநுநு
ஹவநு | வெஷஸநாஃஹொஹிஷாஃவரஸரணஃ
ரீஸூஃ ||

(வ்-ம்.) ஹெஹவநு! ஸூ - தேவர், ரீநஸூ - தநுரீவதநுயு வூஸுஸநு - மின்சரீரமாய்க்கொண்டு, நாவி-ஓடத்தில், ரீநாஸூஃ வெ சுநுநுநு - மதுவினுடைய ஸமீபத்தில், வூரஹவரஹுத யாவியஃவரீகரூவூ - ஸ்த்தாவரஜங்கமாத்மகமான பரிச்சதத்தை, நியாய - வைத்து, வெஷாநாஃஸூநாஃஹிஷாஃவரஸரணஃ - ஹொஹிஷாஃ - வேதங்களுக்கு ஸத்ருசங்களான ஸ்ரீஸூக்திகளாகிற போதுபீபாக்குங்களாலே, ஸூ - இந்த பரிகரத்தை; ஃயி - உ

பெயர்ப்படியவுய்யவ்யவுயு - பண்ணப்ப்படாத ப்ரளயபயலேசத்
 தையுடைத்தானதாக, சுவஹ: - வஹீத்தது, பகவான் மத்ஸ்யருபி
 யாய்பாவிஸ்ருஷ்டிபீஜபூதசராசரவர்கத்தோடேமதுவையும்ஓடத்தில்
 வைத்து தம்ஷ்ட்ரையாலே தரித்துக்கொண்டு வேதோபதேசம் பண்
 ணினானென்று பாகவதாதிகளில் பிரஸித்தம்.

(அ-கை.) இதில் மத்ஸ்யாவதாரவிசேஷத்தில் பெரியபிராட்டியாருடைய
 திருக்கண்மலர்போலே காந்தியுடைத்தாய்நீண்டு விசாலமாய்ஸூந்தரமாய்
 ஸ்வச்சமாய் சூளிர்ந்த திருமேனியுடைய தேவாச்சிக்ரகாலே முழுங்கப்பட்ட
 ஸமுத்ரத்தில் ஸ்தலத்திலும் கக்கப்பட்ட ஸமுத்திரத்தில் ஜலத்திலும் விளையாடி
 லாஸக்கையான கதியையுடைத்தானவராய் ஸஞ்சரித்தத்தன்செஞூர்.

கூக. ஸ்ரீநயநாஹொஹிஸூஸூஸூஸூஸூஸூஸூவிவாவூஸூஸூஸூஸூஸூஸூ
 ரூஸூ
 விஹூஸூ

(வ்-ம்.) ஸ்ரீயொநயநயுஜபாவஹூஸூ
 ணவிவாவூஸூ
 என்று சொஷ்டு - வக்ஷாஹூஸூ
 ணிவலுஸூ
 லநூ சுயா: - ஸஞ்சரித்தது, கீழ்ப்லோகத்தில் ஊவநு - என்றத்
 தை இங்கு மதுஸந்திப்பது.

(அ-கை.) கூர்மாவதார விஷயமான விஸ்லோகத்தில்; தேவர் ஸகல ஜ
 கத்துக்கு மாதாரமான கூர்மரூபியாய் தர்மங்களை யருளிச்செய்தது; பின்பு
 அம்ருதமதனத்தில் மந்தரபாவத்ததை தரித்த கூர்மரூபியாய் மரதகக்கலவு
 மயமான வோராஸந்திதாஹொஹிஸூ
 ட்டியாருடைய தளிர்போலிருக்கிற திருவடிஸ்பர்ஸுத்தால் லபித்த வஞ்சயத்
 தையும் அடைந்ததென்கூர்.

கூஉ. வகயூஸ்ரீரூமிநு வகஹஜமஹாபாரகஹொஹவநுய
 ஹூஹூஸூ
 ஸிஹாவீஹொஹிஸூ

(வ்-ம்.) ஹொஹிஸூ
 யாரூகஹொஹிஸூ
 ஊவநு-ஆகானின் ஹொஹிஸூ
 செய்தது: வஹி: - திரும்பவும், ஹூஸூ

(வ்-ம்.) வெறுபெய்து! - கூட்டுதவர், வெடிகுலுடி டுளடா யுடெய்யு ஸுயுயா லுதயொ விடும்பிதலாடி - திதிவம்சுஜனான ம ஹாபலியினுடைய ஓளதார்பத்துக்கு மிந்திரனுடைய யாசநைக்கும ரோதத்தை, சுவநயநு - பரிஹரியாநின்றுகொண்டு, வாழிநட்கோ டியைக் காணியாக்கினுப்போலே, குறளுருவான, சுசுடீ - இரப்பா ளனாக, சூலீ-பத்தம் பந்தாகவாய்த்தது, விசுராவெ - விசேஷித் து தாண்டின, வடிழிவவாடிவலிநு - தாமரைபோன்ற திருவடியி ல், துயாணாஃஜிமகாண்டிஹாரஸுசு-மூன்றுகத்தும், சுணு-நா லிழி-பரமானுசுந்ருஸமாக, வொண்டுஸுயூலீதித்யு- சுவாண்டு லுண்டாண்டுகுசு-தூனியுடைத்தானதாகப்பண்ணி,லிவெ-லீன மாய்த்துது; நாஹுாவடிஸு-திருநாபிகமலமானதோ, உவஸு-டி - லீநமஸுக்கிழிவலு-அளக்குகைக்கு வேண்டிய, சுநுடி-வேறான,லுவ நாநாஃயுராழிவலு - லோகங்கரினுடைய ஸமுஹத்தை, ஸுடி-பி ஹு - ஸ்ருஷ்டிக்கை விச்சையுடைத்தாக, தலுள - இருந்தது, தவ-தது-அந்த விலகணமான, வுதெ-தேவருடைய, த்ரிவித்ர மாபதாநவிஷயத்தில், வெடி-வேதமானது, ஜெபநு-வா - ஜயசப் தத்தாலே சப்தாயமானமான விண்டி-வாந்தியவிசேஷமாகிறது.

(அ-கை.) ஸ்ரீபரசுராமவிஷயமான விஸ்லோகத்தில்; மாத்ருவதம்பண் ணியும்; அனேகராஜாக்களைக்கொன்ற தோஷமும், ஆச்சரிதர்குத்தமும்பார்க கையாகிறதோஷமும்; தட்டாததேவர் ப்ருகுவம்சத்தில், வடிவாய்மமுவேப டையாகவென்றபடியே, மழுவாகிறவாயுத்தாலே பரிஷ்க்ருதரான ஸ்ரீராம னாயவதரித்துஆஸு-ரப்ரகருதிகளானராஜாக்களைமூவேமுகாற்படியா ரஸுக னைக்கட்டவென்கிறபடியே, இருபத்தொருதலமுறைநிரளித்துஅவர்களுடைய ரத்தத்தாலே,தேவவாய்மரமன்னர் குருதிகொண்டு திருக்குலத்திலிருந்தோர்க் குத்திருத்திசெய்து,என்கிறபடியே,பித்ருகுலத்துக்கு தர்பணம்செய்து பூபார நிரலனம்பண்ணி யிப்படி சததுருக்களுக்கு பயங்கறனானும் ஆச்சரிதன வென்னுடைய குற்றத்தை எண்ணிதிருக்கவேண்டிய தென்கிரார்.

சு.அ. லவாநுராவொலுகூபாபாஸு-வாஸுகூ-ஹு-கூ லாடிவாவிஹு-வொலாதித்யுமணலீதாஹு-ஹுடிவலுஜா | லுவொஹா றாசு-ராணு-வொ-தலு-வொ-விசுவலி-திவிஷா-ஹு-வெஸு-பு-பு- நவலீலி-மணடிவலு||

(வ்-ம்.) நகவையஸு)வெசுநவ-லவாநு - தேவர், ஹுமொ: கூ-ஹு-வலாசு-ப்ரகுவினுடைய வம்சத்தில்நின்றும்,வாஸு-வாஸு-பரிசு ஹு-பவலு-மமுநவ பரிஷ்காரமாகவுடைய, றா-ஹு-ஸ்ரீராமனும், ஹு

வெட்டொலவ்விஷ்டு - ஸர்வாபராதங்களையும் பொருக்குமவராய், சுவபுகாநாபராய் நா சுவிராசூதநவ்விதியபுஸ்யஸு-ஆராதகாதீனமான தமமுடைய ஸ்திதிபையுடையராய், வீணீவெ-தேவர் பீர்தராகிந்து, ஹ்யூயாஸு-ஹி - ஸஹ்ருதயராலே, சுவ-தேவருடைய, சக்தி-அப்படிப்பட்ட, ஸீலாசு - பெரியவராய் தாழ்ந்தாரொடு பொறையறக்கலக்கையாலே, ஜயீ - ஜடராக, ஹீயபெத - ஆகுமை, மற்றும்கடவண்ணெ யெத்திரமென்று விபவத்தி லீடுபட்டவர் இது லீடுபடச் சொல்லவேணுமோவென்று கறுத்து.

(அ-கை.) இப்படி, அர்சாவதார ஸாமாந்யமான லௌஸீல்யத்தைப் பெரியபெருமாளிடத்தில் உபஸம்ஹரீயானின்றுகொண்டு தேவர்-தேவகூடுவராவெட்டொலவ்விஷ்டு” என்று சொல்லப்பட்ட பரமகாசமானது வாங்கலாரா பரிச்சேத்யமாய் தேஸவிப்ர க்ருஷ்டமாகையாலும், சாமக்ருஷ்ணாத்யவதாரகங்கள் காதாசிச்சுமாயாகையாலும் இது ஸர்வர்க்கும் ஹிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி கோயிலிலே ஸம்ஸாரதாபார்தராய் வந்தவரை நல்லவரவா? என்று கேழ்க்கிறுப்போலிருக்கிறதனளாய், கிர்ஹேதுகக்ருபையாலே குணகுண நிருபணம் பண்ணாததுகளான கடாகூங்களாலே குளிரப்பண்ணி நின்றுகொண்டு, கித்ராவ்யாஜேன யெல்லாருடையவும் ரக்ஷணோபாயசிறதை பண்ணுகிறதென்கிறார்.

எடு. ஸீரெவ்யூரிநவீலிவாஜந வயொஸுவெட்டவதாராஃகூவிதாரவெவிஸூஜநீநவெதகிதியீஸீராமயாரிநயூ சூதபூமாதீடுகை: க்யூவாககூவெதிடுதாரவெகிடுதாராடிபூயிஸூதாரணவிஸூநவ்விதயாநீடிவாவிஜாமரய்யா ||

(வ்-ம.) ஸீரவ்யூரீதிதகி - பூதாகாஸத்தில் நிரதிசயமான வதிசயத்தையுடைத்தான, வெஜூரி - ஆகாசமான பரமபதமானது, வாகூரிநஸூதயொ: - அதுகளுக்கு, நவீலாயவூதகி - தத்புருஷமாகில் தீர்க்காந்தமாகவேணும், வலீஸூவ்வாவ பூயாநராய் வஸிடுவூதீதையுடைத்தாகாதது, வவெட்ட-ஸமஸ்தங்களான, சுவதாராஃ-அவதாரங்கள், கூலிசுகூரெ-ஒவ்வொருகாலத்திலே யுண்டானதுகள், வநக-ஸர்வ ஸமாஸ்யணீயதயா ப்ரஸ்துதமானவர் சாவதாரமானது, விஸூரெவ்யூஜநவெஜூஹிதகி - எல்லா ஜனங்களுக்கு ஹிதம், ஹிதியீயபுஸ்யஸு - என்கிற திருவுள்ளத்தையுடைத்தானவராய், சய-பின்பு, ஸீராமயாரிநி-கோயிலிலே, சூதபூநராவ்ராமதவ்யூஜநீதிடுகை:-சூதபூரெ-ஸுகமே வந்தீர்களா? என்று

விருக்கிற வெள்ளுதல்; உவாநி லொலநாநி சுஞ்சி வுடாநிவ
 டெகெ-முக்களாலும் கண்டளாலும் அஞ்சலிபுடங்களாலும், சுவல
 ஜபசு-பூமித்தான், இங்கு த்யானஸங்கீர்த்தன ப்ரணமாதிகள் சொல்
 லுகையாலே, கரணத்ரயபூவணம், சொல்லிற்று.

(அ-கை) இதில், ஸத்யலோசத்தில் நினறும் இக்ஷவாகு ப்ரார்த்தனையா
 லே திருவயோத்திசகு ருமுத்தருளி அங்கு தேவர்; மறவம்சத்தில் ராஜாக்க
 ளாலே ஸேவயமான சரணயுகளராய் பின்பு சக்கரவர்த்தித் திருமகனாய்
 தேவலோ யவதரித்து “ஸஹவத்ரூபாவிஸாஅாஊ” என்கிறபடியே அ
 வராலே ஸாக்ஷாத்நாக கோயிலாழ்வாரிலே தேவாக்குசிதமான வாராதநங்
 களை அச்சக பராதீரதையின்றிக்கே வேண்டின கண்டருளித்தென்கிறார்.

எள. உநு-கூஉலீவாவலுநாநி உரேளவிவரவராவணீரிக
 ரிகாரொரலிநீ-ரூரஜி-தா-வியு-ஸரொரூ-ஹ-ஸுபயலவிலொலு
 நஸூ-ராமபாசிகி-ரெயி-ரீ-ரணவ வுஷாலூ-ஹ-ரூ-ராய
 நாந லுலி-உ-னி-த: ||

(வ-ம்.) ஹவிஹா! கூ-தேவர், உநொ-கூ-உகலுநி-உலீவா
 லாநாவலுநாநி உராயா-ரீ-நா-வரவராயா-யா-ரீ-ரிகாரொரலிநீ-ரூரஜி-
 தா-வியு-ஸரொரூ-ஹ-ஸுபயலவிலொலு-நஸூ-ராமபாசிகி-ரெயி-
 ரீ-ரணவ வுஷாலூ-ஹ-ரூ-ராய-நாநி - திருவாராதநங்களை,
 ஹவயு - மறவம்சத்து ராஜாக்களுடைய வணங்கின வபிஷேகங்களி
 னுடைய பரம்பரையிலிருக்கிற மணிமயங்களான மதஸ்ய ஸ்திரீரூ
 பாயான காரதிகளாலே ஆவத்திவிழிக்கப்பட்டு தாமரைபோன்ற தி
 ருவடிகளைபுடைத்தானவராய், சூ - பின்பு, ரெயி-ரூ-ரணவ
 லுஷாலூ-ஹ-ஸுபயலவிலொலு-ந-சக்கரவர்த்திருமகன் ஸ்வரூபரான, லு
 ஹ-தேவராலே, ரூ-ராமபாசிகி - கோயிலாழ்வாரில், லுஷாலூ-ஹ-
 ரூ-ராய-நாநி - தேவர்க்கதுரூபங்களான, ரூ-ராய-நாநி - திருவாராதநங்களை,
 ஹவயு - ஸாக்ஷாத்நாகவே, அ-உ-கலுநி-ப-ரா-பிக்கப்படாநிற்கிறது,
 (அதவென்கிறத்தை முதலிலே யதுஸந்தித்து ஸத்யலோகத்தில் தி
 ருவாராதநங் கண்டருளினபின்புயென்று மர்த்தம்கண்டுக்கொள்வது.)

(அ-கை.) இதிலிப்படி ஜ்ஞாநாதிகளுன ப்ரம்ஹாவும், அப்படிப்பட்ட ம
 றவம்சத்து ராஜாக்களும், தேவர் ப்ரத்யாஸத்தியாலே, தந்யரானின்பு அந்
 த ப்ரம்ஹாவுக்கு ப்ரபௌத்தரனாயும், பெருமானே சரணம் புகுந்தும், அவரா
 லே “சூஷ்யாஹி-உ-ம-க-ந-ரூ-க-லூ-நா-வ-உ-வ-உ-யு” என நிஷ்வா
 குவம்ச்யான வபிமானிக்கப்பட்டு மி ருக்கையாலே தேவர் புரஸ்காரம்பெற்ற

நாடு-விஷயமாக்காநிற்கிற கேவலர், வுழ - வலவடவக்-சூழுவனதி-
அறுபவிக்ஞார்கள, கூர்வா - தேவவாயாவது, யுஜாநாடு-விஷய
மாக்காநிற்கிற ஜ்ஞாநிகள், கூர்-சூழுவனதி - வலவடவக்.

(அ-கை.) அநந்தரம் ஜ்ஞாநிகளிடத்தில் பெரியபெருமானுக்குண்டான
வாதரத்தையறிவிகைக்காக கீழ்ச்சொன்ன வதிகாநிசதுஷ்டயததில், சிலரான
ஜ்ஞாநிகள் ஸாத்திசத்யாக யுத்தகர்மா துஷ்டாநத்தாலே யெடுகுணவொ
வபிவநாடதி” “ சுவிஜ்யாபிபுத்யும்கீக்யூவிஜ்யா-சுஷாயெ
கூடுகிவெகூ” என்கிறபடியே பத்தயுத் பத்திவிரோதி பாயம் நிவ்ருத்த
மானவாநே “ஊவலலிதாஸுத” என்கிறபடியே ஸ்வாபாவிகமான தா
ஸ்யத்தில் த்வவாயுண்டாயப்போதே ப்ரமையாலே ஸூகிலாத்ரகரணராய்
வேததக்ஷேத்யுஷ்டை நலிவுஷ்டுஸிாம் ஊக்யூநித்யூயகூஉவாவியி
தெ’ என்கிறபடியே கீதநந்தயாந ப்ரணாமங்களைப் பண்ணுநிர்ப்பரா யப்படி
பத்திபரஸுராய்க்கொண்டு “வொயுநுவாராநாஹி” என்கிறபடி
யே ஸம்ஸாராதவபாரபூதநர்ப்ய ப்ரமப்பராப்யரான தேவவா லயிக்ஞார்களன்
றே? அப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநிகள், “பிபிதெ” என்கிறபடியே, தேவநீரமான
ஸ்வருப ஸ்ததித்தயாதிகளை யுடையராகையன்றே யுட்கூண்டெஷு-ஊவ
ஊ- ஜூநீகூாஹெதவெஜித்யு” என்று ஸ்வாதீநரான தேவர் தததீந
ஸ்வருபாதிசராக்கை; ஆஸூதவாந்ஸல்ய கார்யமாய் அத்தயாஸ்சர்யமென்கிருர்.

அசு. சுயபூஜிதகஷாயாகுவிஜாஜாநஜாஸூக்யூரிதஸி
பிபிதெஷூகீதிபிஜாநலிஸூரூ; | விஜயதிநநுவாராவகீநிஷா
வலவெகூயிகிதததெகூவெதஷூரூமெதூகீகசு||

(வ-ம்.) சுயஸப்தம் வாக்க்யாரம் பத்தயோதகமாகிறது; வெஹூரூமெ
தூகிவெகூ- சிலர், ஜ்ஞாநிகளென்றபடி, பூஜிதகஷாயாயெஷா
நெ - நகிப்பிக்கப்பட்ட பாயத்தையுடையராய், சூஜிநஹூரூக
ஷூநூகூரிதஸிபிபிபிதெயெஷூவெத-உத்பத்திவித்தமான தாஸ்
யத்தில் த்வவாயையுடைத்தாய் ஸிநிலமான மருதையுடையராய்க்
கொண்டு, கீதீஸூலினாஊநலிஸூலதூ - கீர்நந்தயாந ப்ரணாமங்
களை, விஜயதி-பண்ணுகுறர்கள், ஊகூளநிஷூாஹெ - இப்படி பத்திவ
ஸரான ஜ்ஞாநிகள், வாரூ - கராயாய் ப்ரமப்பராப்யரான தேவவா,
வெதெநநு-“ஊக்யூகூநநூயாஸகூ”இத்தயாதி ப்ரமாணபலத்
தாலே அடைகிறார்களன்றே? ததெதெ-என்றபடியாய் ஜ்ஞாநிக
ளென்றபடி, க்யூகிபி-ஸர்வாத்ரயாமித்தவமன்றிக்கே உபாஸகாநுக்
ரஹார்த்தமாக விஶ்ரஹ விஸிஷ்டராய் எஸூநருளியிருக்கிற தேவரி
டத்திலேயன்றே, க்யூ - தேவர், தெஷூ - அவர்களிடத்தில், தகூ-

அது, சிட்டு-எப்படிப்பட்டது, தேஷு என்கிறத்துக்குமில், உத்யக-
என்று ஸேஷம்.

(அ-கை.) இதில், பக்த்யாதிருப ஸாதநாந்தரத்தி விழியுமவர்க்கு பராப்
யபூதராகுகைமாதரமன்றிக்கே “சுகிணுநாநநுமதி” என்றிருக்கு மந
ந்யஸாதநர்ச்சும் பெரியபெருமாள் உபாயோபேய மிரண்டுந் தாமேயாகிறப்
டியையும், தாமந்யஸாதநென்று மவைத்தையும் அறிவிக்கக்காக “ஹீ
ஸாதெஹ்நீஸுவதூ” என்கிறபடியே ஸ்ரியஃபதியானவன் சேதநா
சேதநங்களை யெதாவாஹிநிவஹிதாநிஜாய்வெ - சஹ்ஹிவிஷ
ஸாலாஹிநாநா” மித்யாதிப்படியே ஸத்தாஸத்திநி நியமந ஸம்ஹார மோ
க்ஷப்ரதாநாதிகளாலே “வஹிவிஸு” என்று ஸர்வஸேஷியான தன்
னை யுத்தேஸித்த உபாதாநம் பண்ணுகிறுனென்று கீழ்ச்சொன்ன ஸூத்ரி
வாக்யம் சொல்லாநிற்கிறது; ஆகையால் உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் தே
வர்க்கு ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளபோலே, ஸ்வரூபநிருபகம், ஜ்ஞாநஸகத்
யாதிகளபோலே, நிருபித்ஸ்வரூப வ்ருத்திருண மல்லவாகையாலே கோயிலி
லே கண்ணாந்நதுக்கொண்டு ஸஸ்பரான தேவரை யந்நய ஸாதகப்ரயோஜ
நஸம் ஸரணம் புருத்தேனென்கிறார்.

அள. உவாஹிதேஸ்தாஸி திநியபிநாஹிஸிஹிதளஸ
ஸூஹிஸூஸூஹிநிதிவஹிவாஹிவஹிஷீ | உவாஹிவாஹிவஹி
சஹிஹிவஹிஷீ | உவாஹிவஹிஷீ | உவாஹிவஹிஷீ | உவாஹிவஹிஷீ |
சஹிஹிவஹிஷீ | உவாஹிவஹிஷீ | உவாஹிவஹிஷீ | உவாஹிவஹிஷீ |
சஹிஹிவஹிஷீ | உவாஹிவஹிஷீ | உவாஹிவஹிஷீ | உவாஹிவஹிஷீ |

(வ-ம்.) ஹே ஸூஹிவஹிஷீ! ஸூஹிவஹிஷீ! ஸூஹிவஹிஷீ! ஸூஹிவஹிஷீ!
தெ - என்றெல்லார்க்கும் தன்னைப்பற்றி ஸ்வரூபலாபமான பெரிய
பிராட்டியாரை தனக்கென்னுவுடையவன், விஹிவிஹிஷீ - ஸூஹிவஹிஷீ
விஹிவிஹிஷீ - ஸூஹிவஹிஷீ - ஸூஹிவஹிஷீ - ஸூஹிவஹிஷீ - ஸூஹிவஹிஷீ
ந்களை முதலாகவுடைய வ்யாபாரங்களாலே, ஸூஹிவஹிஷீ - ஸூஹிவஹிஷீ
தன்னை, உஹிவஹிஷீ - ஸூஹிவஹிஷீ - ஸூஹிவஹிஷீ - ஸூஹிவஹிஷீ
ன், உதி-என்று, உவஹிஷீ - ஸூஹிவஹிஷீ - ஸூஹிவஹிஷீ - ஸூஹிவஹிஷீ
க்கிற, வாஹி - “ யெதாவாஹிநி” த்யாதி வாக்யமானது, வஹி -
சொல்லுகிறது, தஹி - ஆகையால், உஹி - இந்த வகிஞ்சரவிஷயத்தி
ல், உவாஹிவஹிஷீ - ஸூஹிவஹிஷீ - ஸூஹிவஹிஷீ - ஸூஹிவஹிஷீ
வங்கள், தவ-தேவர்க்கு, தஹி - ஸ்வரூபம், நஹி - குண
ங்களன்றவேயன்று ஆகையால், தஹி - தேவரை, நஹி - ஸூஹிவஹிஷீ
சூஹிவஹிஷீ - ஸூஹிவஹிஷீ - ஸூஹிவஹிஷீ - ஸூஹிவஹிஷீ - ஸூஹிவஹிஷீ
ந்தேன்.

(அ-கை.) இதில், எம்பெருமானுக்கு உபாயத்வம் ஸ்வரூபமாகிய ஸர்வ
முத்திப்ரஸங்கமாய்; ஸிலாவிஷித யுச்சேதம்வாராதே? என்கிற ஸங்கையில

நிர்ஹாரம் ஸ்வாதந்தர்யத்தாலே வாராதென்று பரிஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றி ஸமாதத்தனும் ஸ்வதந்தராணை வொரு ராஜா தன் ராஜ்யத்தில் ஒரு பலகா றையை ஸ்வல்பபரிமாணமான ஸுவர்ணமென்ன ஸ்வதந்தரத்திலேயாக்கி யத்தாலே சிலநாள் க்ரயவிக்ரிய ரூபகாரியம்செல்லாநிற்கு;பின்பொருகாலத்தில் அத்தையே ஸுவர்ணகோடி ஸ்வதந்தரத்திலே யாக்கிச்செலுத்துமாப்போலே யொரு சேதனைன தேவரும் ஸ்வதந்தரராய் “ வநஷவநவலாயுகுபி கார யதி தயஜியொநிநீஷகி ” என்கிறபடியே சிலநாள் ஸம்ஸரிப்பித்து பின்பொருக்கால் “ வநஷவநவலாயுகுபிகாரயதி-தயஜி-நிநீ ஷகி ” என்கிறபடியே கர்ம மஜ்ஞாநபக்தி ப்ரபத்யர்சாபி மாநங்களாகிற வ்யாஜத்தையுண்டாக்கி முக்தனாம்படி பண்ணுகிறத, ஆகையால் அடியேன யும் தேவரோ ப்ரபத்திவ்யாஜத்தை யுண்டாக்கி “ வுஹஷு-யிஷு-ரூபி யி யெ ” அந்விதனாம்படிபண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்.

அஅ, வடூ-வெநகவராடிகெவகிவாஸுயெயொஃகாகணிகா லு-வண-கொடெ-ரூஃ | லவலொகூணயொஸுயெயவஜஹஃ கிய தெராமநியெகூலெவவாஹி||

(வ்-ம்.) ஹொராமநியெ! வநகவராடிகா-ஒருபலகாராயானது, வடூ-நா-ஸமர்த்தனாராஜாவாலே, காகணிகாவலு-வண-டூ-நா- கொடிபுதுதயொஃ-ஸ்வல்பபரிமாணமான ஸுவர்ணமென்ன ஸுவர் ணங்களுடைய கோடியென்ன யிதுகளுடைய, ஸுயெயொஃ-ஸ்தந்தாநங் களிலே, கிவெவ - பண்ணப்பட்டதுபோல், ஜஹஃ-சேதனானவன், கூலெயெவ - ஸ்வதந்தரரான தேவராலேயே, லவலொகூணனுத யொஃ-ஸம்ஸாரத்திலும் முக்திஸ்தந்தாநமான பரமபதத்திலும், கிய தெ-பண்ணப்படுகிறான், கூலெவ - தேவரோ, வாவஹி - ரக்பித்தருள வேணும்.

(அ-கை) அநந்தரம் “கூலெயெவகியெதெ” என்று ஸ்வதந்தரனா கச் சொன்னீராகிலும் “கூலூ-ஸாவூ ராயு-வகூகி”ஸாஸ்த்ரபலம்டர யோக்தரியன்றோ? நீரும், இதற்குரு, என் றத்தைச்செய்து “லொகூஷ்டீஃ” என்றத்தைத்த விரவேணும்காணும்; அபுநராவ்ருத்தி லகூணமோகூஷ்த்தைப் பெறும்போதைக்கென்று பெரியபெருமாளுக்கு திருவுள்ளமாக “வலு-கூ- லூ-ஷ்டீ-வலு-ஷ்டீ-ரூபெந” என்றும், “கூலூ-வெணவஹிவலு-ஷ்டீ” என்றும், “லகூ-ரூ-ஷ்டீ-நூ-யா” என்றும் தேவர் காட்டிக்கொடுத்த கர்ம யோகாதிகளி லந்வயமில்லாமையே யன்றிக்கேமேலந்வயமுண்டாகைக்குவே ண்டியதான முமுக்ஷு-ந்வம், குளித்தித்த்யாகியில், சொன்ன ப்ராமஹண்யாகி கள அநுஷ்டாநரெளபயிக ஜ்ஞாநஸூக்திகள் அநுதாபம் இவை யொன்றுண் டென்று முதலிலே எனக்கு வ்யுத்தத்தியுமில்லை; இப்படி விநிதிதகங்களில் ஒ னாமுமில்லாதாப்போலே நிஷித்தங்களி லெனக்கில்லாத தொன்றுமில்லை; இ ற்படி முமுக்ஷு-ந்வாகிகளுமின்றிக்கே அபாயபஹு-ளாய் நெஞ்சம் விஷய

ப்ரவணமாயிருக்க, ஸ்வாதிகாரம் தெரியாதே “கடல்வண்ண கதர்கின்றே”
 னென்றுமாப்போலே “ஸராணஹவ” என்றுப்ரஸித்தமாக விடாதே சொல்
 லியிவ்வளவாதுகூல்யமுடையாரை ரகதித்திலனென்று தேவர்க்கும் வத்ய
 கரணம் கோயில் ஸங்கிதியையும் அகிஞ்சித்கரமாக்கினெனென்கிறார்.

அக. ஜாநகியாலஜநலஸவடி கிணுநொஹஜிவாயிகாரஸ
 கநாநுஸயாநநிஜஃ | ருமெஸபவணஃபுஜிநஸுரணஹவெ
 திளவஃபுஜிவீதிநலாவிஷயாகுமெந||

(வ-ம்.) ஹொமெஸ!-ஜாநகியாலஜநலஸவடி கிணுநொஹஜிவாயிகாரஸ
 ஸவசு தஸுராகிஹநநயஸுஃ-ஜ்ஞாநயோக கர்மயோக பக்தி
 யோகங்களி லொன்றுமில்லாதவனாயும், உஹாயிகாரஸுஸகநம்
 யாநுஸயஸுதவஹிஜாநலவதீகிஸஃ-மோகூத்தி லீச்சையும்
 ப்ராஹ்மண்யாத்யதிகாரமுமஸக்தியும் அதுதாபமுமான யிவையி லநி
 வில்லாதவனாயும்,வஃபுஜிநஸுரணஃ-குறைவற்ற பாபத்தை
 யுடையவனாயிருக்கிற, சுஹி - நான், விஷயெஷாகுமெந-
 தூர்விஷயாஸக்தமான, சிஸா-நெஞ்சோடே, சிவஃபுஜிவாவஸு
 லாகி - தெரியாமையாலே, “ஸராணஹவஃ” தேவருபாயமாக
 வேணுமென்று, ஸுவிதி-வ்யக்தமாகச் சொல்லுகிறேன், ஸுவிஷய
 காயாவாதி.

(அ-கை.) இதில் “ஜிநலாவிஷயாகுமெந” என்று உம்முடைய
 மநஸ்ஸுக்கு விஷயப்ராவண்யம் விலகூணமானஉபாயோபேய தெளர்ஸ்ப்ய
 த்தால் வந்தது; அதுவும் ஸிஷ்டரநியில் அவர்கள் கர்ஜித்து அச்சத்தை வி
 னைத்தாதல உபதேசித்தாதல் நிவ்ருத்தமாய் விடுகிறதென்று பெரியபெருமா
 ளுக்குத் திருவுள்ளமாக அதுவோ, “ஆதரம்பெருகவைத்த வழி” எனென்றும்
 “அபாயப்பாடறுத்துத்தோன்று”மழகினெனநெனக்கு உபாயோபேயபூதரா
 ன தேவர் கோயிலிலே ஸந்நிஹிதராயிருக்கவன்றே வநாதரித்து விழுக்காட்
 டி லாத்மநாஸமாய் “யதூஹிஷ்டி-தரிவ” எனது முகப்பிலொன்றுபோ
 லிருக்கிற தூர்விஷயங்களை விரும்பினது, அதுவும் ப்ரச்சந்நமாகையாலே
 “ஸராணஹவ” என்கிற முக்தியைக்கொண்டு பாமரரோபாதி ஸிஷ்டரும்
 அஹங்காரியானவெனனை “ஜாநகியாலஜநலஸவடி” அநர்யஃ என்று தேவரா
 த்மாவோடு துய்யகைவும், அபிநநகைவும் சொன்ன ஜ்ஞாநியாகவும் தன்னு
 பதேஸத்தாலே பிறனாயும் ஜ்ஞாநியாக்கவல்லகைவும் ப்ரமிசுமபடி யிருக்
 கையே யாத்ரையா யிருக்கையாலே நானுபதேஸாதிசுள்குமவ்விஷயனெ
 ன்கிறார்.

கூ. க்யிவஸ்திவாருஷாயெஃபுஜிதூரொவாஹஜிதக்யகரா
 கஹநாஸுநஸுபுஜிஃமஹநு | ஜநிவீவஹிஹயுவஃபுஜி
 திஷ்டாஃபுஜிதிஸவடிநநுஜாநிவஹிஷிஸுஹ||

போலே சகலஹிதகிரியாகமாய் உபஸர்க் ப்ரதிருபகமான அவ்ய யமென்று கண்டுகொள்வது, சுயவாபுக்ஷஸ்டாஹாயயவெஸுதி வஹு வ்ரீஹியாதல், அப்போது, தவெ-என்று விஸேஷ்யம்அத்யா ஹரித்துக்கொள்ளவும், திருக்கையாகிற கல்பகவ்ருக்ஷத்தினுடைய ப்ரக்ருஷ்டமான நிழலானது, வுதி-உண்டாயிருக்க, சுஹஸு - நான், ப்ருகவெஷு-ணகூவிதா:ஹ-ஜமாவெஷு-ஹமணாநாதிவ- மிகவும் குபிதங்களான ஸர்பங்களினுடையபடங்களினுடைய,விஷயாணாம்- விஷயங்களினுடைய,“வ்ரிசூவ்யெந”-ஹாயாஸு-நிழலை, ஹஜாதி- ஸே விக்கிறேன்.

(அ-கை.) இதில், எந்தாளான ஸர்வஸக்தனன்றோ உம்விஷயப்ராவ ண்யததைத்தவிர்க்க வெனக்குப்ராப்திதானில்லையோவென்ன,நான்ஸக்தியில் லைஎன்றேதே, நான்முதலான கூட-த்ரஜ்ஜ்ஜுவலினுடைய சக்திதேவருடைய ஸர்வஸக்திக்கும் மேலானது எப்படியெனனி? தயைவந்தவிடத்திலன்றோ தேவர்சக்தி; அந்ததயைஸ்வவிஷயத்தில் வரவொட்டாமல் ஸம்ஸாரிகள் து க்கத்தில் ஸுகத்வப்ராந்திபணணி கோசகாரமென்கிற ஒருக்ரமி தன்வாயிலு ண்டான நூல்களாலே தனக்குக் கூண்டுகட்டிவழியுமடைத்து நிற்கமிக்கமா ட்டாதே உள்ளேகிடந்து நசிக்குமாப்போலே ஜீவித்துக்கொண்டேயி துநசிக் கிறதாய்கையாலே இதென்ன படுகுலைஎன்கிறார்.

கூட. கூதுவஸுரெக்ராயிகாஸுஷாஹெ:கீடவஸுசுகிவ-தாஹ- மவநொ | யகூஷயாஹிவு-திக்கொஸகாரநு-பாயாஹுளநஸு- திஜீவநாஸு||

(வ்-ம்., ஹொஹவெயா! யயஹிஹிஸு-தஸு) - நான்கள் முதலான, கீடவஸு-புமுவினுடைய, ஸகி: - ஸாமர்த்யமானது, தவ லவ-ஹாஸகிவஸு-தேவர்க்குண்டான வகடிதங்கலையும் கடிப்பிக் கும்படியான ஸாமர்த்யத்தில் காட்டில், சுயிகா - விஞ்சினது, யசு- யாதொரு ஹேதுவாலே, சுஹள-இந்த புமுவானது, தவஹயா-தாஹி- வி-குணகுண நிரூபணம் பண்ணாத தேவருடைய க்ருபையையும் சுதி - அதிக்ரமித்து, கொஸகாரவஸு-நு-பாயவஸுஸாஹி அந்த புமுவி ன்படியே, ஜீவநாஸுஹ-நஸு-பதி ஜீவநேவநஸுயதி-தன்னாலேயே நசிக் கிறதென்றபடி.

(அ-கை.) இதில்; தயாமாத்ரத்தையன்றோநீரதிக்ரமித்தது,எனக்கு வே றுக்ஷமாவாதஸல்யாத்யந்த குணகருண்டேயென்ன?தேவருடையகுணங் கள அந்தநகலாகிறுப்போலே எனனுடைய தோஷங்களும் தேவராலும் ப ரிச்சோதிக்க வொண்ணாது, ஆகையாலே யிறேப்ரவாஹத்தில் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ் ஸமுதலானது தன் தாஹஸாந்திபணணிக்கொளமானாட்டாதாப்போலே,அடி யேனும் மநோரதித்தார் மநோரதத்தளவும் வர்ஷிக்கிறதேவர் கூடமாதிகுணங் களுக்கு விஷயானுகுறேனல்லெனென்கிறார்.

கச. ஸ்ரீராமமெஸகூஜ்-ணாநாலிவாஸுஷொஷாணாஃவா
 ரஜ்யஸாயதொஹ்ய | ஓவெரொவொடிநயுவதீகூணாநாஃசு
 ஷாவலிரவஷ-தாஃநாவ்லிவாசூ||

(வ்-ம.) ஹெராமெஸ!-தவமணாவ்ஷாஸிவ-தேவருடைய
 குணங்களுக்குப்போல. சுஷாசுஃஷொஷாவ்ஷாஸூ-ஆத்மநி பஹு-
 வசநமா யடியேனுடைய தேஷங்களுக்கும,வாரஜ்யஸாய-கரையந்
 தவன், கூ-எவன்? ய-கூ-யாதொன்றாலே, சுஹ்ய-நான், ஓவெ - பர
 வாஹத்தில், ரொவாஉடிநயாயவ்யுதகி-வ்யர்தையான பிபாஸை
 யுடைத்தானதுபோல, துஷாயா: வ-ரூ: வ-ரூணயவ்யிநுகூ-
 ணிதயா-துஷாவ-ரூயிக்ஷாவா-இத்தால் வர்ஷமஹத்தை தொத்
 துகிறபடியால், 'வஷ-பூ-ரூணஉளவொவஸூ-சூ-நய-சூ-சூ-
 எங்கிடு ஸ-உத்திரத்தாலே ணமூல் என்று கண்டுகொள்வது. மநோ
 ரதம் பூர்ணமாமபடி, வஷ-தாஸூ-வர்ஷிக்கிற, தவமணாநாஸூ-தே
 வர் குணங்களுக்கு, வாசூ-பாத்ரமாக, நாவ்லி-ஆகிறேனல்லைன்.

(அ-கை.) அந்தரம், 'துஷாவலிரவஷ-தாஃநாவ்லிவாசூ||'
 என்றுநீர்சொல்லும்படிஎன் ஜுடையதயாதிகுணங்களெங்கேபர்ஸரித்தனைன்
 னில்! ராமக்ருஷ்ணாதிருபேணவம்கோயில்களிலும்அவதரித்தகோஸலகோசுல
 சராசரத்தையும் ஆழ்வார்களமுதலானாரையும்புண்யபாபங்களாலபிபவமன்றி
 க்கே, 'சுவிவ்யுக்ஷா:வரூ-நா: சுசூ-மஹி-நாவ்யுக்ஷா:' 'இத்யாதிப்ப
 டியே தவத்ஸம்சிலேஷவியஸிலேஷஸூ-கதக்கராமபடிபண்ணவில்லையோ? அப்
 போ தூறான் பாத்ரகாதபடியன்றேயெய்ந்தோஷபூயஸ்தை யிருப்பதென்று
 திருவுள்ளம்பற்றி; தேவர்மதுஷ்யாதஜம்மங்களிலேஅவதரித்தது, அந்தவந்தஜன்
 மததுக்கடுத்த காமபலத்தையும்ஸாதுக்கள்பக்கல்அநுக்ரஹத்தாலேயனுபவத்த
 தாகில் நாங்கள் புண்யபாபங்களாலே திரும்பவும்எத்தாலே பரிபலிக்கப்படுகி
 ரேமென்கிரார்.

கரு. கூவெய்நநுஷ-ரூஷிஷு-ஜாயிராநஸூ-தூ-வாகூ-
 வயொவஹூ-கெந் ஸ்ரீராமஸாயிநூ-ஸமெ-தரூ-
 விவி-யெய்ஷிகஸூ-ஹெ-தா:!

(வ்-ம்.) ஹெஸ்ரீராமஸாயிநு! கூ-அஜாயமானானதேவர், ஶ
 நு-ஷூ-சூ-ஷி-யெஷாஃ-ஷூ - மதுஷ்யாதிகளில், சூ-வயா-அது
 க்ரஹத்தால், ஜாயிராந: - 'ஸூ-ஷவாரீயு-மெயு-மெ' என்கிறபடி
 யே, அடுத்தடுத்தவதரித்தவராய், தெஷாஃகூ-ணாவாகூ-
 ந்தஜநமாதூரபமான கம்பலத்தை, உவஹூ-கெந்-வெ-
 க்கிறதினால், ஹூ-பின்பும அநிகமககவென்றுமாம்; கூ-ஸூ-
 உ

தரஹுதாஹுஸ்ய - ஸுகதுக்கங்காளே, கஸ்யு-ஹெதாஃ-எந்த, ஹேதுவாலே, சுவிஹுபெஹீ - அபிபவிக்கப்படுவோம், பாபப்ராசுர்யத்தாலேயன்றே அபிபவிக்கப்படுகிறதென்றுகூற்த்து.

(அ-கை.) இப்படி, பாபப்ராசுர்யமுண்டாம், “சுநு-ஸயாநஹீஜீ” என்று அநுதாபமுமினறிகே யொழிந்தால் நாம்கூமிக்கும்படியெககனே? அநுதாபமபிறந்தவிடத்திலேகூமை யெனறொருவரம்பைநீதோன்றி யழிக்கப்போமோவென்று திருவுள்ளமாக அப்படிவரம்பழியாமல் கூமிக்குமிடத்தில் பரமபத்திலிருக்கவமையாதோ? வரம்பழிந்தகூமிக்கவன்றேகோயில்ஸநிதி; ஆகையாலே பெந்தநுதாபஸூந்தையும் கூமித்தருளவேணுமென்றோ.

கசு. கூரீலாவராயெநு-தாவிநயுவெயாகஸ்யஸ்வாவராயெவிஶ்வெயிஸ்யாஸு | தயாவயுத்ராமாயிநாயாநு-தாவவ்யவாயஸ்குரேதாதிவெவாகூரீதே ||

(வ-ம்.) கூரீ - கூநதிரயானது, சுவராயெநஸஹவதகத ஊகிஸ்தவ்யிந- அபராதத்தோடுகடினவனையும், சுநு-தாவொஹீ கிஸ்தவ்யிந- அநுதாபத்தையுடையவனாயிருக்குமவனிடத்தில், உவெயா - லபிக்கத்தக்கதாய், லாவராயெவி - அபராதத்தோடுகடினவனையும், ஶ்யுஷு - அநுதாபமில்லாதவனான, யி - என்னிடத்தில், கய்ய - எத்தாலே, ஸ்யாசு-ப்ரஸரிக்கும், தயாவி - ஆனலும், ஹேராமாயிநாய ! வெவாகூரீகூரீலாவா - கரையைஅதிக்ரமித்த, தெ-கூரீ-தேவர்,கூமையானது, சுநு-தாவஸ்யுஷுவாயஸ்யு- அநுதாபமில்லாமையை, கூரீத - கூமிக்கக்கடவது, விஷயமாக்கக்கடவது, வாகஸ்வதீதிவசு.

(அ-கை.) இப்போது, ஸர்வப்ரகாரத்தாலும், குணமில்லாமையே நிரவதிகமஹிமாவான வெம்பெருமானுடைய கூமைக்கு அஸங்குசிதப்ரவ்ருத்தி ஹேதுவேன்று திருவுள்ளம்பற்றி “சிறுகாக்கைமுலைதீண்ட” என்றும், “கேழ்ப்பார் செவிகடுகீழ்மை வசவுகளெவையும்” என்றும், அந்தப்புரவிஷயத்திலும் ஸ்வவிஷயத்திலும், வாசாமகோசரமான அபராதத்தைப்பண்ணின காக விஷயத்திலும்; பரிஸுபாலவிஷயத்திலும், “தீநுநொகாநுஸஸ்வரிக்ரேதெவெஸுணமக” என்று பித்ராநிபரிதயாகத்தால் வேறுபுகலற்றுவிமுகையும், வசவுதோறும் க்ருஷ்ணநாமோச்சாரணமுமாகிறகுணலேசமுண்டாகையாலேசங்குசிதப்ரவ்ருத்தையான ஸ்வதஸ்ஸஹிஷ்ணுவானதேவர்கூமை குணலேஸவ்ருத்தாந்த விசாரமின்றிக்கேயிருக்கிற வடியேனிடத்திலெயப்போதும் நிரங்குஸமாக்கீழ்க்கக்கடவதென்புறர்.

கசு. வஹீஹீபரிஸுவாவொதாஶ்யுமாமஹுரவாமுணுவஹஸ்வாவாதுதீரீலஸம்மஹீ | யிமிமுணவரீரீணஹீஶுவிஶுநாநஹிஶு விஹுரதாவரஶாவஸவஶுஶாவஶுஶு ||

(அ-கை.) கீழ், “ஹோங்குரூ-ஹரகுவ” என்று தாம்ப்ரார்ந்தித்த ஸ்வரக்ஷைத் தோபயோகிகளான தயாக்ஷாந்ச்யௌதாயங்கள், “வெடுவெவவஹுஸு” ஶ்வரம் வென துடாஶுஜ்யம் யவஸுடாஶுஸரீரஸு” என்று ப்ரமண்ப்ரதிந்ரமண சரீரித்வத்தோடும் “வெடுரொவதொவதீ-சுவிஜா-தாஹிஹகூரா-நாரீமஸு-சுவிஜா-தாவஹஸு-ராமு” இத்த்யாதிப்ரமாண ஶித்தமானவப்ராதாதர்சநஃஹதுஸ்நேஹவிசேஷரூபவாதஸஸ்யத்தோடு “உடாராவஹவட்வனவெவெத-ஹகூ-நாஶுஶு-காஸரெவஸு” இத்த்யாதிஸித்தமானதம்முடைமை அத்திகளுக்கென்று ஶங்கலபித்தஸங்கல்பத்தோடும் கூடின தாயாஸரீதவிவ்யத்தில்திஸ்வரஸு வாஹிகளாகையாலே ஶிகிகருக்குண்டான தயாதிகள்தோலன்றித்தே அதிவிஸக்ஷணங்கொன்றுவெளியிடத்திருவுள்ளம்பற்றி அந்யராகையாலே தயையிலலை தோஷாதாஸநத்தாலிலக்ஷமையிலலை; ஆஸரீதஸ்வத்தாகையாலே ஶுஜதார்யமில்லையென்றுபுண்யவாந்களோடு பாபிஷ்ட்டரோடு வாகியறதன்னில ஶநாநம்பண்ணும அவரைஸ்வாகமேற்றிவைக்கிறதங்கையுடைய மாஹாத்மயத்தை வாணிக்சலிழிந்து “ஶஹுஸு-நிவிவெகவெஸுநயவெஸுவாவிநொஹிவஸு” என அநிந்திக்குமாப்போலே ஶிந்தாஸ்துதிபண்ணுகிறார்.

க௦௩. டியாநெடுஷாஶுஶு-வாபு-வஹநபு-நெடுராவிஸக வெடுடி-யாஶு-ஶு-நா-தஃ-பு-ணைடிவராயா-நவிடி-ஶுஃ | ஶுஶி-தொ-மெநொஹவதி-நதராஶு-நாய-நதரா-கவளடி-ரஸு-யவஸு-தவவிஶவியி-டி-ஶுடி-ஶுஃ

(வ்.ம்.) வெஸு-மெநொ! டியா-தயாபதார்த்தமானது, சுநெடுஷு - தன்னையொழிந்தவர்களுடைய, ஶு-வஸு-பு-வஹநவஸு ஶாவொ-ஶு-வாபு-வஹநபு - தூக்கத்தைப்பொறுக்க மாட்டாமையாகிறது, ஶு - தேவர், ஶு-வெஸு - ஶகலபதார்த்தங்களோடும், இங்கு, “ஶஶு-ஶு-தஹக்ஷெண” என்கிற ஶு-தரத்தாலே வஸிஷ்டியார்த்தத்தில் த்ரிதியை, “ஶு-நெடுய-நொராஹி-தொஹி-நாவ-ஶு” வரவேண்டிவரும், இப்படியே, “ஶு-நெடுய-நொராவ-வெணா-ஶு” என்கிற ஶி-தத்திலுமறியவும், நா-நடு-ஶு-நடு-பேதமில்லாதவராக, ஶு-வி-ஶுகிறது, ஶு-ஶு-ஶு-கையால், நடி-யா-ஶு-தயாவாநன் ஶு-சரீ-ரஸு-பாவத்தாலே அபேதமுண்டானஶும், “ஶு-யா-ஶு-நடு” இத்த்யாதியாலே ஶ்வரூபபேதமுண்டாகையாலே விரோதமில்லையென்றுகருத்து, பு-ணை-தொ-வி-ராய-ஶு-ஶு-ஶு-ஸாதநாதரூபத்திபரித்தயாக்பூர்வகம்தேவரையாயோபேயதயா பற்றினவர்களுடைய குற்றங்களைப்பாராதெ-த-தேவருக்கு ஶுஶி-பொருமையானது, நதராஶு-ஶு-தரா-மில்லை, அநி-தன்-நொ-பொருத்தி-தாமென்பதென்றுகருத்து; குற்றங்கா

ஹைமஜலத்துக்குசைந்யம்போஸ்வாபாவிசுமாயாகையால்ஜலத்துக் குளாஷ்ண்யம்போலே கதாசித்காண்ஸகயுண்டாய் சிற்றமபிறந்தாலுமீசீத்ரமகநிவ்ருத்திக்ஸகயுடலாகையாலே, க்ஷமோத்தம்பகமென்று நிகூடாபிராயம், ஹைநாய! தவ - தேவாக்கு, ஐளஜாயபூதாத்ருசுவமானது, நதஜோஸம்பவிக்குமதல்ல, பஸூசு - யாதொருகாரணத்தால், தவ-தேவருடைய, விஹவ்ய-விபூதியை, சுஸி-நாஸூ-ஸூ-இரந்தவர் ஸ்வம்ஆக, சுயோ- தேவரெண்ணிற்று, பரஸ்வரூபத்தை தாம கொடுக்கக்கூடாதென்று விரோதம், வஸ்துதஸ்வஸ்வாமிகமானத்தை இரதவ்னுக்குக் கொடுப்போமென்று ஸங்கல்பித்து இரதஜீபாது கொடுக்ககளுதார்யத்துக்கேற்ற மாகையாலேவிரோதமில்லை; இவ்வர்த்தத்தை நிரூபாதிசஸ்வாமிதவபோதகமானாத, வென்றித்தாலே ஸூசிப்பித்தருளுகிறார், நாயபிறந்தவிடத்தில் க்ஷமையாய், அதுபிறந்தவிடத்தில் ஓளதார்யமாகையாலே தயையுன்னாகவுமக்ஷாநநிரூபாவும், ஓளதார்யமீரகவுமருளிச்செய்ததுநதராம்யென்றதுகீழ்ச்சொன்னதயாயில்லாமையும் தோஷதர்ஸூமில்லாமையுமாகிறஹைதுதவயத்தாலேத்தாமென்றதுக்ஷாநதியில்லாமையும்சேர்த்துஹைதுதரயத்தாலேயென்று கண்டுகொள்வது.

(அ-கை.) இதிலீயபடி தயாதிருணபூர்சுதிக்குமாஸ்வரதைக்கும் தேவருக்குமெல்லலை யில்லாதாப்போலே குணஹீனைக்கும் தயநயதைக்குமெனக்குமெல்லாமையாலே யிந்தவிநிராமிதமான அநவயத்தைவிட்டுக் கொடாதே அடியேனைரக்ஷித்தபரிபாலஸம்பண்ணிபருளவேணும்; ஹைகதில்லையானான ஈஸ்வரனுக்கு ஈஸ்வரத்வமாகிறது தயநீயனுடைய வபேகித்த பூணமபண்ணியனரேவெனகிரா.

கௌ. மூணதூமதயாதவராமவதெஹுஸூநிஜிஜிநஜிஹைய | யடிவெக்ஷுஜிவெக்ஷிதூஸ்வயுஹிதவ்ரிவரணஜீரிதூஸ்வரதா||

(வ்ம்) ஹைராமவதே! தவ-தேவர், மூவெணலுமவஸூலாவாஸூதூதயா - தயாதிருணைநதராகையாலே, ஹுஸூ - நிஜிஜி-மிகவும் பள்ளமான, ஐஜி-இந்த, ஜமூ-ஜகமாத்ரமனதிக்கே வேறுகுணத்தையிட்டு நிரூபிக்கவொண்ணாதவென்னை, உஹைய - உயரவேடுத்தருளவேண்டும், சுவெக்ஷிதூ- அபேக்ஷிதாவுக்கு, யசு - யாதொன்று, சுவெக்ஷுஜி- அபேக்ஷிக்கத்தக்கது, சுஸூ - இரத அபேக்ஷிதாவுக்கு; சஸூ - பரிவரணஸூ - அந்த அபேக்ஷித்தபகார்த்தத்தைப்பூர்ணமாகக் கொடுக்க, ரூஸ்ரிதூ- நபாவானான ஈஸ்வரனுக்கு, ரூஸ்வரஸூலாவஸூதூலி- ஈஸ்வரத்வகார்யமன்றோ?

(அ-கை.) அடுத்தரம், தயாதிருணபூர்ணரான தேவநீர்த் தய ஸம்ஸாரியில் தலைவனாய் தயநீயனான வெண்ணைநீயஸூரிகளோடு ஒரு கோர்வையாகித் தனக்கேயாக வெண்ணைக்கொள்ளவிண்ணு மென்றிர்! நாமதுசெய்யும்போது, ஸர்வமுத்திப் ப்ரஸங்கபரிகாரார்த்தமாக கர்மஜ்ஞாநபத்திப் ப்ரபத்திகளினிலே தேனுமொன்றுண்டாகவேண்டும், அதொழியச்செய்யில் குற்றமாகாதோவெனது, பெரியபெருமானுக்குத்திருவுள்ளமாக, ஒன்றைவ்யாஜீகரித்துச் செய்யில் குற்றமாகாதொழியநிவ்யாஜமாக வுபகரிக்கை குற்றமாகாதே குணமேயாமென்றுமத்தை தேவர்கர்மஜ்ஞாநபத்திப் ப்ரபத்திநிஷ்ட்டரை, மீனுக்குத்தண்ணீர் வர்சுருமாப் போலே, ரக்ஷித்தருளுகிறது, கோயிலிலேநித்யஸந்நிதிபண்ணிகைமுதலில்லாதவடியேனை ரக்ஷித்தருளுமது, ஜலமில்லாத ப்ரதேசத்தில், தண்ணீர்ச்சாலைவைக்குமோபாதினென்றருளிச்செய்து, த்வயார்த்தமானவிபரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார்.

க00. கூவீநவாநீயநயெநகூயீஹக்ஷிவெராமுஜா
 வெஷாவிஹஷி- | ருமெஸாபிவாவிதி-தவவயதூநீயஸாலு-
 ரு-ஹலிஷ-ததூராக்||

(வ-ம்.) வெஷாநமெஸா ! கூபு-ஏதேனுமொருவ்யாஜத்தையபேக்ஷிக்கிற தேவர், கூபுயயீஸூஹக்ஷிஸூவிராமஸு ஹாவொவெராமுஜாஹதாநிஜாஷக்ஷிதிதாநு- கர்மஜ்ஞாநபத்திகளையாவது ப்ரபத்தியையாவது ஸேவித்தவர்களை, “ஜாஷிவீ, த்வெவநயெயா:” இறே, இங்கு வைராக்யஸப்தம்ஆகிஞ்சந்யைகவேஷமான ப்ரபத்தியைச்சொல்லுகிறது, ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே, தீநவஸூவாநீயகூஸூநயவெநமீனுக்குத்தண்ணீர்வார்க்கிற ந்யாயத்தாலே, விஹஷி- பரிக்கிறதூரக்ஷிக்கிறதென்றபடி, தி-தவவயதீதி தி-தவவய- கர்மாத்யபாயங்களாலே தரித்தரனான, “கூ-யெ-க்ஷுவணக்ஷாடி: கிவவாநதி-தவவாஹதூர:” போ-என்னை, வாலீதிபக-ரக்ஷிக்கிறதென்கிறயாதொன்று, கஃ-அத்தரக்ஷணமானது, ரு-ஹலிஷ-ஜலமில்லாதப்ரதேசங்களிலே, வானீயஸூஸாலாவானீயஸாலு-தண்ணீர்ச்சாலைவைக்கிறதாக, வஸூராக்-விஹஷாவெநாவஸூராமாயாஸாலானிஸாநாடி-என்று சாலாநதமான தத்புருஷன், விகல்பேநஃபும்ஸ கலிங்கமாகிறது.

ஹக்ஷிஸூராமராஜஸூவ விணிவ்வாவெவூவ்யாயாடி
 உதூஸாதக-வாரிஸூரூடி.

